

ॐ श्रीगणेशाय नमः

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ, प्रावृत्तं न ज्ञानात् न ज्ञानात्
वसरजं प्रवृत्तं न ज्ञानात् न ज्ञानात्
गती प्रमेस्वरः

सम ५५

अस्मिन् श्रीगणेशाय नमः आहुः कीचातुडा
 ये हनूतानमृतिये प्रागध्धनैकटस्याह
 सप्तवारजनेसिद्धि कार्यं भवेत्तः ॐ न
 स्य श्रीपंचतुर्यी हनूतानमंत्रस्य श्रीरामच
 ऋषि हनूतानमंत्रपरिवंदनं तौ प्रतुष्टप
 एद हनूतानमृतिवीजवायुपुत्ररतिरा
 नी प्रजनीसुताय रतिकीर्तनं तौ रात
 द हनूतानमसादसिद्धये विनये ॥
 मध्यमासः शुभं जनीसुताय प्रतुष्टकाय
 गुरुद्वयविषैतजनीसुताय तौ वायु
 मध्यमासः शुभं जनीसुताय तौ वायु

॥
यः प्रनाम साध्या नमः राम दूताय का
सु कीर्त्या नमः जोगें चरु विठनू प्रतव
लं कर पूछा साध्या नमः जोगें दूत ते ये
सिर से स्थाहा २० प्रजनी सुताय हरम
नमः वायु प्रज प्रशिवाये वोह ख
~~जोगें चरु विठनू~~ जोगें चरु विठनू
राम दूताय नेत्र त्रय वोह ख
मंच प्रविठनू मान सा त्रय फट उतव
सः श्री राम च दे दूताय प्रजनी सुताय
वायु प्रज प्रशिवाये वोह ख

सीता दशनिवाणा यलं का दाहक
राणा यमहावालय प्रचंद्रकाह
सा यमहावालय प्रचंद्रकाह
वैष्णव विश्वरूपो यस्य सप्तसु
यना यपी गलपाना यमहावालय
विक्रमा यस्यैव विवफले सेवना
दशनिवाणा प्रदाय दसक ठ वि
वसेवता यमहावालय प्रचंद्रकाह
यो यो सीता सः हता यमहावालय
प्रदाय फट प्रचंद्रकाह

हरी प्रकट प्रकट टाय जों वं वं वं
फट खो हो जे हरी प्रकट प्रकट टाय
जों हल हल हल हल हल हल हल हल
संख संपत्त कराय स्या हा जे टं टं टं
देता भनाय स्या हा जे प्रकट प्रकट
टाय ३ टाय टाय टाय टाय टाय टाय
हल हल हल हल हल हल हल हल हल
नाय निरवा ठकराया पंचा वि
वी हल हल हल हल हल हल हल हल
हल हल हल हल हल हल हल हल हल

स्वाहा ओं ३ तरुखे प्रादीष रायलं
लं लं लं लं गताय स्वाहा नीलकंठ मुक्ति
मुर्तये पंचमुखि हनुमान प्रे जनी स त
महावल्गाय सीता प्रोक्तानि वारसाय
श्रीराम चंद्र पादुकाय महाविरजाय
प्रमथीनाय ब्रह्मणेनाय कल्पवृक्ष
वृक्ष हनुमाने नमः पूजयेत्तु विद्याचक्र
होराक्षस हारकनी प्रोक्त कृष्ण प्रोक्त
यंत्र परंतु उच्चारताय स्वाहा
दकल जन निरवाहकानीय

Courtesy Dr. Narinder Sharma. Digitized by eGangotri

दसवारं पठे नित्यं त्रैलोक्ये ज्ञानं न दह
नं एक दसवारं पठे नित्यं सर्व हि
दि भवे नरः ॐ

श्रीपंचशस्थि ह नूपा

सात्र सत्रा

प्रभां भूमा

ॐ
हिरण्यं काशी गंगे ॥ १ ॥ १० ॥

सा १० १३ अम

੨ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਬਸੀ ਕਰਨੁ ਗਾਗਲਾਭੈ
 ਰੰਗਲਾ ਬਾਗਾ ਕਾਲੀ ਕਾਲੇ ਸੁਰੇਜਗਾ ਤੇਰਮ ਤਗਾਯਾ
 ਅਜੀਜਾ ਯਾਹੁ ਮਾਤਾ ਯਾਹੁ ਮੀਨੀ ਲਿਖਨਾ ਫਲਾ
 ਨੀਦਾ ਬੇਟਾ ਫਲਾ ਨੀਦੀ ਬੇਟੀ। ਤਾਜਰੁ ਸਬਦ

੭	੨	੫	੭	ਇਸ ਜੰਤ੍ਰ ਦੀ ਬਣੀ ਬਨਾਵਤੀ ਥੇਤੇ
੮	੮	੮	੨	ਸੂਤਰ ਮਾਗੀ ਦਾ ਕਤਿ ਮਾਲ ਪੋਟਨਾ
੫	੩	੩	੮	ਦੀ ਬਾਬਾਲ ਕੇਰਖਨਾ ਏਸ ਦੇ ਘਰ ਵਲ
੪	੪	੬	੨	ਦੀ ਵੇਦਾ ਮੁਹੁਰੀ ਮੈਂ ਦਿਨ ਤੇ ਮਰ

ਚਾਇਕਤਾਲੀ ਜਿਹੁ ਤੀਰ ਦੀ ਵਾਬ
 ਲਦਾਹੁ ਤੇ। ਤਿਰਹੁ ਤੀਰ ਮਰਚਾ ਥੇਤੇ ਇਕੋ ਇਕ ਮੰਤ੍ਰ ਪਤੀ
 ਮੈਂ। ਫੇਰ ਮਰਚਾ ਮਗਵਿਚ ਘਤ ਨੀ ਮਾ। ਇਨ੍ਹੇ ਕੇਰੇ ਬਿ
 ਪਾ ਸੰਵਸਿਤੋ ਵੈ ਮੰਤ੍ਰ ਫਲਾ ਦਾ ਕਾਊਰ ਦੇ ਸਕ ਮਖਮ

ਏਵੀ ਜਤਾ ਬਸੇ ਸਮਾਇਲ ਜੰਗੀ ਸਮਾਇਲ ਜੰਗੀ ਬੰਦੀ
 ਬਾੜੀ ਫੁਲ ਚੁੜੇ ਲੁਕਾ ਚਮਿਆਰੀ ਜੇਕੋ ਫੁਲਾਂ ਦੀ ਬਾ
 ਸਾ ਚੁੜੇ ਲੀਆਵੈ ਹਮਾਰੇ ਪਾਸਾ ਘਰ ਛੋੜੇ ਪਾਗੋ ਛੋੜੇ ਛੋੜੇ
 ਤੁਘਰ ਕਾਵਾਸਾ ਹਮੇ ਛੋੜੇ ਤੁਝ ਤੁਮੰਗੀ ਪਰੋਫਾਟੇ ਹੀਆ ਤੁ
 ਜੇ ਪਾਨਾ ਬਤਾਨਗ ਸਿੰਘ ਛੋਟਾ ਸਿੰਘ ਚਾਟੀਆਂ ਨਗ ਸਿੰਘ
 ਫਲਾਨੀ ਬੇਗਦਗਲ ਮੇਲਾਣੀ ਫੁੱਟੇ ਮੰਡੀ ਸਗਮ ਤਾਦੇ
 ਵਰੀਵਾਚਾ ਸਵਾਪਾਉ ਦੀ ਕੜਾ ਤੀ ਕਰਿ ਕੇ ਲੋੜਾਵੈ ਕਰੁ
 ਇਆਂ ਤੇ ਇਆਂ ਮੰਡ ਪਛੈ ੪੨ ਵਾਹੀ ਕੜਾ ਤੀ ਕਰ ਕੇ ਚੰ
 ਬੇਦੀ ਬੁਟੀ ਦੇ ਚੰਡਾਂ ਕੁੰਡਾਂ ਉਤੇ ਹਖਾਮਾਵੇ ਸੰਘਿਆਵੇ ਲੋਮ
 ਤੇ ਪੜਕੈ ਮੰਲੀ ਦੇ ਪਾਂਗੇ ਤਾਂ ਟੀਗੰਡਾਂ ਦੇ ਕਰਿ ਚੇ ਬੇਨਾਲ ਬੀ
 ਨਮਾਵੇ ਵਡੇ ਬੇਲੇ ਜਾਇ ਕੈ ਮੰਡ ਪੜੇ ਤੇ ਹੀ ਛੀਖੋ ਲੋ
 ਫਲ ਲੋਮਾਵੈ ਗਲਾ ਮਾਇ ਕਰਿ ਧੁਪੁ ਧਾਵੈ ਮੰਡ ੪੨

ਇ

ਪੜ੍ਹੇ ਫਲਾਂ ਉਤੇ ਫੇਰ ਸੁੰਘਾਵੇ ਵਸ ਮਾਢੇ। ਜੰਤੂ ਬਬੇ ਨਾਨਕ ੨
 ਵਾਲੇ ਦੀ ਛੁਗਾ ਤਾ ਚਾਹ ਕੇ ਪੁਰੇ ਚੜ੍ਹ ਪਾਸੈ ਚੰਗਾ ਪਾਵ
 ਨਾ ਸੁੜ੍ਹ ਮਾਹੀ ਵਾਲ ਪੇਟ ਨਾ ਕਾਂ ਨਿਮਾਂ ਦੇ ਝੁੰਝੇ ਫੇਰ ਸਬਾ ਪਾ
 ਉਸਾਲ ਨੁ ਸਵਾ ਪਾਓ ਸਗਵ ਉਪਰ ਖਾਵ ਨਾ ਦੀਵਾ ਵਾਲ
 ਨਾ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹੀ ਮੈਂ ਤਹਿ ਤਹਿ ੧੦੦ ਵਾਹੀ ਮਾਧੀ ਗੰਤੀ ਚਾਂ
 ਨੁ ਮੈਂ ਤਵਾਰ ਜੇਕਰ ਸੈਨ ਜਗ ਮਾਢੇ ਜੇ ਮੰਗੇ ਤਾਂ ਦੇ ਨੁ ਬੁਝ
 ਤੀ ਦੇ ਨਾ ਤਾ ਜੇਕਰ ਮਾਪ ਨਾ ਤੁਰ ਮਾਨਾ ਇਲਈ ਏ। ਤਾਂ ਮ
 ਪਾਵੇ ਨਾ ਅੰਧਾ ਮਾਪ ਖਾਨਾ ਏ ਨੜ੍ਹੇ ਕਰੇ ਅਇਤ ਵਾਰ ਫੇ
 ਰ ਸੁਪਚਲੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪਸਟ ਚਲਾਵ ਨੀ। ਇਲਈ ਵਿਠ ਮਾਸਾ ੧
 ਮਾਇਤ ਵਾਰ ਉਸ ਦੇ ਥੇਤੇ ਪੜ੍ਹੇ ਮੰਤ੍ਰ ੪੧ ਕਲਾ ਨਿਮ ਯਾਰਤਰ
 ਤਾਂ ਕਰਤ ਵਲ ਕਰਤ ਟੀ ਮਕਰਤ ਯਕਰਤ ਤਾਂ ਕਰਤ ਫੇ
 ਰ ਚਾਇਖਲਾਣੀ ਅਸੀਂ ਅਗਨ ਬੰਦ ਕਾਮ ਤਾ ਅਨ ਬੰਦੇ ਹੋ

ਭਾਬੀਧੀ ਬੀਧੀ ਅਰਥਾਤੀ ਮਗਨ ਫੂਲ ਬੈਸੰਤ ਬੀਧੀ
 ਬੀਧੀ ਤੇਲ ਕੜਾਹੀ ਬਿਕਟੇ ਮਛਹ ਸੋ ਮਗਨ ਸੀਤਲ
 ਜਾਣੀ ਅੰਤੁ ਅੰਤੁ ਅੰਤੁ ਮੈਲੋਂ ਅੰਤੁ ਸਾਗਾ ਇਹ ਦੇਖ
 ਭੈਰੋਂ ਖਿਆਲਾ ਚੰ ਸੁਜੰਗ ਨੀਲੇ ਚੰ ਬਲਾਇ ਮਾਠੀ ਮਾਂਛੁ
 ਕਸੇਲਾ ਤੇ ਇਜਾਇ ਗੁਰੀ ਸਕਤਿ ਮਾਹੀ ਕੁਗਤਿ ਫਰ
 ਤੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੁਰਮਾਂ ਤਾਂ ਦੇ ਬਰੀ ਵਾਚਾ ਸਤ ਮੇਤ ਬਾਰ
 ਕਾਹੀ 7 ਕਰਨੀ ਮਸਾਨ ਬਿਚਰਖ ਮਾ ਬਨੀ ਸੀਧੀ ਮਾ
 ਬੇਲੇ ਸਬਾ ਪਾਦੀ ਕੜਾਹੀ ਤੇਲ ਮਿਠਾ ਭੁਪ ਭੁਖਾ ਬਨਾ
 ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹੇ ੪੧ ਵਾਹੀ ਟਿਰਖੁ ਲੈ ਮੰਤ੍ਰ ਕੁਵਾਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮ
 ਗ ਬਾਸੀ ਭੈਰੋਂ ਤੇ ਗਾ ੧ ਓਨ ਮੰ ਅਤੇ ਸਗੁਰੀ ਕੋ ਗੁੜਗੀ
 ਨ ਗੁੜ ਮੰਨਾ ਗੁੜ ਕਖੀ ਕਾਂਤੀ ਓਪੰਨ ਗੁੜ ਸੋਵੇ ਅਸਮਾਨ
 ਮਾਇਆ ਮੈਨ ਦੀ ਮਾਫਲਾ ਨੀਖਾਇ ਮਾ ਮਾਵੇਤਾ

ਤ

ਭਗਤਿ ਰੰਤੀ ਆਵੇ ਫੁਰ ਜੰਤ੍ਰੀ ਸਰਮ ਹਾਂਦੇ ੩
 ਕੀ ਵਾਹਾ ਧੀਂ ਚੰਦ ਲੇ ਸੁਨਿ ਸਚੈ ਗਲੈ ਗੁਣ ਸੰਤ੍ਰ
 ੨੧ ਵਾਹੀ ਸੰਤ ਪਤਨਾ ਅੰਤਿ ਦੁਹਰੇ ਬਾਪਾ ਏਕੇ ਪੁਪੁ
 ਆਵਨਾ ਨਿਸਨੁ ਗੁਣੁ ਲਾਵੇ ਸੇਵਿ ਸਿਉ ਵੈ ੧ ਓਨ ਮੇ ਆਵੇ
 ਸੁਗੁਰੂ ਚੰਦੀ ਚੀਰ ਪੀਰ ਦਸ ਤਗੀਰ ਚੰਦੀ ਹਲੇ
 ਸਹੀਰਾ ਨਗ ਸਿੰਘ ਵੀਰ ਜਾਹਰੇ ਚੰਦੀ ਹਦੁ ਈਸਾ ਵੀਰ
 ਕੀ ਫਲਾ ਨੀਰੋ ਲਾਗ ਨੀਤਿ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਬਦ ਸੰਭਾਗਾ ਚਟ
 ਪਟ ਲਾਸੁ ਦੁਹਾਈ ਮਹਾਂ ਦੇਬ ਕੀ ਪਾਰਬਤੀ ਕੀ ਅਮੈ ਸੀਲਾਗ
 ਨੀਲਾਗਾ ਆਵੇ ਤੇ ਆਵੇ ਨੀਤਿ ਤਾਰਾ ਲੀਆ ਬੀਰ ਪਰਬੁ
 ਆਵੇ ਫੁਰ ਜੰਤ੍ਰੀ ਸਰਮ ਹਾਂਦੇ ਬਕੀ ਵਾਹਾ ਅੰਤਿ ਵਾਹਰੇ
 ਵੀਰ ਸੰਤ੍ਰ ੧੦੮ ਪੁਪੁ ਪੁਪੁ ਆਵਨਾ ਅੰਤ੍ਰੇ ਨਿਸਨੁ ਆਵੇ
 ਸਿਉ ਵੈ ੧ ਓਨ ਮੇ ਆਵੇ ਸੁਗੁਰੂ ਚੰਦੀ ਹਲਾ ਕਲ ਕੀ ਲੀਰਤ

ਮੈਂ ਬੁਲਾਵੇ ਮਾਧੀ ਗੁਣਿ ਜੋ ਜੋ ਕਰ ਲਏ ਸਿ ਮਿਲੈ ਤਿਓ ਭਇਓ
 ਫਲਾਨੀ ਤਮ ਸੋ ਮਿਲੈ ਨਹਿ ਸਿਧੀ ਹਰੁ ਰੁਮਾਰੇ ਫਲਾ
 ਨੀ ਤਮਾਰੇ ਘਰ ਮੈਂ ਆਵੈ ਫੁਰਤੇ ਮੰਡੀ ਸਹਮ ਤਾਏ ਬਰੀ
 ਵਾਚਾ ਮਾਮਾ ਬਸ ਦੀ ਗੁਣਿ ਮਾਦ ਮੀ ਦੀ ਖੰ ਪਹੀ ਤੇ
 ਠਈ ਵਾਧਾ ਲਖਾ ਤੇ ਲਪਾ ਬਖਾ ਮੰ ਲੀ ਦੀ ਬਟੀ ਕੁਰੁ ਕੀ ਕ
 ਨਲ ਲਾ ਤਲੇ ਕਾ ਜਿਸ ਦੀ ਮਾਖੀ ਪਾਵੈ ਵਸ ਤੇ ਵੈ ਮੰਡ
 ਪੜਾ 1000 ॥ ੧੬ ਭਨ ਮੇ ਮਦੇ ਸਗੁਰੁ ਕੀ ਕੀ ਕਾਲਾ ਕੁਲ
 ਲਕਾ ਲਾ ਕੈ ਰੋ ਕਾਲੀ ਕੀ ਲੈ ਮਿਲਾਇ ਮਾ ਰੋ ਤਿਸ ਮਾਂ ਤਸਾ
 ਇਮਾ ਤਸਿ ਮਾਂ ਪਕੜ ਮੰਗਾਇ ਮਾ ਮਾਰ ਮਾਰ ਕਰੰਤਾ
 ਰੋ ਮਾਇ ਮਾ ਫਲਾਨੀ ਕੋ ਲੈ ਮਾਇ ਮਾ ਮਾਧੇ ਤਾਂ ਮਾ
 ਬਨ ਤਿਸਿ ਪੀ ਤੇ ਟੀ ਜਾਵੈ ਗੁਰੀ ਸਕਤਿ ਮਾ ਗੀ ਰੁਗ
 ਤਫਰੇ ਮੰਡੀ ਸਹਮ ਤਾਏ ਬਰੀ ਵਾਚਾ ਮਾ ਕੁਏ ਏ ਦੀ ਵੇਨਾ

ਲੇਦੀਵਾਜਗਾਇਲੇਨਾ। ਉਸੇਨਾਟਨਲਕਲਲਲਾਨ
 ਲੇਨਾ। ਜਿਹਦੀਮਖੀਪਾਵੇਸਬਸਤੇਇੰਪੜਨਾ ੧੦੦੦
 ਵਾਹੀ ੧ ਮੰਤ੍ਰਮਹੰਤ੍ਰੇਗਾ। ਕਾਲਬਿਛੂਕਿੰਗੁਰੀਮਾਲਾ ੭
 ਹਿਮਾਪੁਛਲਲੰਗੀਵਾਲਾ। ਚੜ੍ਹੇਤੋਚਾੜੇ ਟੁਕੇਤੋਟਾੜੇ
 ਮੰਰੁਜਤੀਗਰੜ੍ਹਾਕਾਰੇਕਾਟਕੂਟਖਾਰੇਸਮੰਦਤਾਰੇ। ਗੁਰੁਗੀਸ
 ਕਤਰੇਮਾਗੀਰੁਗਤਫੁਰੰਮੰਤ੍ਰਈਸਰਮਾਤਾਦੇਬਵਾਚਾ। ਛੁ
 ਹੀਭੇਤੋਟਾੜਨਾ ੧ ਮਾਈਮਾਈ ਗੀਪਿਲਕਟੀ ਮਾਈਮਾ
 ਖਨਵੰਦੈਪਟੀ। ਜਿਥੇਗਜਾਂਗੀਖਮਬਸੇਮਾਈਮਾਖੁਤਿ
 ਥਾਂਉਨਸੇ। ਗੁਰੁਗੀਸਕਤਰੁਮਾਗੀਰੁਗਤਿਫੁਰੰਮੰਤ੍ਰਈਸ
 ਰਮਾਤਾਦੇਵਹੀਵਾਚਾ। ਭੈਰੋਕਤੋਕੁੰਭੀਨਰਕਮੈਗਲੇ ੧ ਸਤਿ
 ਵਾਹੀਮੰਤ੍ਰਪਛੈਤ੍ਰਿਕਾਨੀ। ਅਮੰਰੁ ਮਾਈਮਾਈਮਾਖਇੰ
 ਦਤਾਜੇਕੀਰਖਇੰਦੁਰੀਦੇਹੀਮੇਗੀਮਾਖਾ। ਗੰਤੁਮਨਿਖ

ਮੜ

੩ ੩

ਸਾਪਸੰਭਾਗੀ ਪੀੜ੍ਹਣਾ ਕੁਲੰਤੁਤਾ ਹੋ। ਗੁਰਬੀਸਕਤਿ ਹ
 ਮਾਹੀਭੁਗਤਿ ਫੁਰਹੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੁਹਮ ਗਾਏ ਬਰੀਵਾਚਾ ॥ ੧ ॥
 ਪੜ੍ਹਨਾ ਓਨਮਾ ਦੇਸੁ ਗੁਰੂ ਜੀਰੀ। ਕਾਲੀ ਚਿਤ੍ਰੀ ਚੁੰਦ੍ਰ ਕੋ
 ਖਲੀ ਚਿਤ੍ਰੀ ਨਾਚੇ। ਗੁਰਮਾਰੇ ਤਨੁ ਵੰਤ ਜਾਹੇ। ਫੁਰਹੇ ਗੁਰ
 ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ। ਚੰਦਾ ਮੇਰੇ ਮੁਖ ਬਸੈ ਸੁਹਜ ਬਸੈ ਸੇਇ। ਤਨੁ ਬੰਤ
 ਜਤੀਰੀ ਤਾਕਸੰ ਅਧਸਿਤਾਨ ਤੇਇ। ਗੁਰਬੀਸਕਤਿ ਤਮਾਹੀ
 ਭਗਤਿ ਫੁਰਹੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੁਹਮ ਗਾਏ ਬਰੀਵਾਚਾ ॥ ੨ ॥ ਮੰਤ੍ਰ
 ਮਵੇ ਸੀਰਾ ਟੀਸੁ ਟੀਸੁ ਟੀਸੁ ਟੀਸਾ। ਕੰਕਨ ਕੰਕਨ ਕੰਕਨ
 ਲਲੀਤਾ। ਮਾਠੇ ਮਾਠੇ ਜਾਏ ਜਾਇ। ਬਾਏ ਮਵੇ ਸੀਰਾ
 ਲਨ ਤੇਇ। ਫੁਰਹੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੁਹਮ ਗਾਏ ਬਰੀਵਾਚਾ ॥ ੩ ॥ ਸਤ
 ਬਟੇ ਕਚੇ ਮੰਤ੍ਰੇ। ਗੁਦਾ ਪੁਣਿ ਨੀਵਨਿ ਮਾਂ ਨਾਲਾ ॥ ਓਨਮਾ
 ਦੇ ਸੁਗੁਰੂ ਜੀਰੀ। ਯਾ ਕਹਗ। ਭੀ ਕਹਗ। ਤਾਂ ਕਹਗ। ਕਹਗ

ਦੇ ਸੁਗੁਰੂ ਕੀ ਨਿਸਾਥ ਬਾਹਾ ਪੰਥ ਚਲੇ ਤੇ ਤੀਸਰੀ ਜੀ ਦੇ ਵਤ
 ਚਲੇ ਚੋਰਾਸੀ ਸਿਪ ਚਲੇ ਇਕਲਖਾ ਮਸੀਹ ਜਗ ਪੈਰ ਬਰੁਚ
 ਲੇ ਤੈਸੈ ਸਠ ਜੋਗ ਜੀ ਕਾ ਚਕੁ ਚਲੇ ਹਥ ਵੰਤ ਕਿਲਕੇ ਮ
 ਵਰੁ ਕਿਲਕਾ ਵੇ ਹਕ ਵਿਤ ਕੁਲ ਨਿਨ ਭੂਤ ਹਮਾਰੀ ਮਦਤ
 ਮਾਵੇ ਗੁਰੂ ਪੀਸਕ ਤਿਹ ਮਾਰੀ ਭਗਤਿ ਫਰੋ ਮੰਤ੍ਰ ਈਸ
 ਮਹਾ ਦੇਵੀ ਵਾਚਾ ਗੁਰੂ ਉਤੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਨਾ १੦੧ ਵਾਹੀ ਸਿ
 ਸਨੁ ਖੁਲਾਵੇ ਵਸਤੈ ਵੈਤ ਬੜੀ ਕਾਮੰਤ੍ਰ ਪਾਏ ਪੁਟੈ ਸਲਵ
 ਲੇ ਹਨ ਵੰਤ ਤੀ ਕੀਲਾ ਟੂਟੇ ਹਰੇ ਬਾਸਕੀ ਤੂੰ ਬੜੀ ਹ
 ਹੇ ਬਾਸਕਾ ਨੜਾ ਤੂੰ ਬੜੀ ਕਾਮ ਖੁਬਾ ਖੇਤੋ ਹੀ ਮਤ ਵਾਲਾ
 ਗੁਰੂ ਕੀ ਸਕਤਿ ਹਮਾਰੀ ਭਗਤ ਫਰੋ ਮੰਤ੍ਰ ਈਸਰੇ ਵਾਚਾ ਸਤ
 ਰੋਜ਼ਾ ਉਤੇ ਸਤ ਵਾਹੀ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਮਾਏ ਸੁਗੁਰੂ ਕੀ ਮਾਏ
 ਸੁਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਕੀ ਮਾਏ ਸੁ ਲੋਹਿਤ ਹਮਾਰੇ ਮੰਤ੍ਰ ਮਦਤਿ

੨ ਮਾਗੀਆਉ। ਤੂਈ ਤਾਂ ਟੀਤ ਪੈ ਉਪਰਿ ਜ ਲੈ ਕੇ ਲਾਸਾ ਚੀਨਹ
 ਮੈਨੇ ਬਾਪੀ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ਪਰ ਘਾਸਾ ਦੁਹਾ ਟੀ ਕੇ ਲਾ ਬੀਰ ਕੀ ਤਿਸਿ
 ਚਲਤੋ ਜਾਇ। ਗੁਰ ਕੀ ਸਕਤਿ ੨ ਮਾਗੀ ਕੁਗਤਿ ਪਰੇ ਮੰਤ੍ਰ ਟੀ ਸ
 ਰਵਾ ਚਾ ਜੇ ਕੋ ਟੀਆ ਦਾ ਮੀ ਮਰੇ ਮਾਇਤਿ ਤਵਾਰ ਪੜੇ ਦੁ
 ਘਾਸਤ ਠੀਕਰੀਆ ਲੈ ਕੇ ਮਾ। ਦਿਨ ਤੈ ਉਸੇ ਮਸਾਨ ਵਿ
 ਚ ਜ ਲਾਵੇ ਮਪੜੇ ਮੁੜ ਨ ਲ ਬੁਝਾਵੇ। ਉਸਦਾ ਨ ਉਲਿਖ ਛਾ
 ਭੇਸ ਦੀ ਮਾਈ ਦਾ ਨ ਉਲਿਖ ਛਾ ੨ ਲੋਗ ਮਪੜੇ ਬੀਰ ਜਨਾ
 ਲ ਤੋ ਬੀਟੇ। ਮੁਹੰਮਾਖੀ ਮੈ ਗਾਮ ਦੇਵ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਸਕੇ। ੧੬
 ਗਪਵਾ ਟੀ ਮੈ ਵੀ ਸਿ ਤੇ ਵੇ। ੧ ਉਨ ਮੈ ਦੇ ਸੁਗੁਰੀ ਮਵੀਹ
 ਜੋ ਗੀਹ ਨਵੰ ਤੀ ਪਮਾਦਾ ਸੇ ਸਕੇ ਲਾਇ ਮਾ। ਤਿਸੀ ਕੇ ਲਾਗਾ
 ਘਰ ਸੁਖ ਨ ਬਾਹਰ ਸੁਖ ਜ ਬਲਗਨ ਦੇਖੇ ੨ ਮਗਾ ਮੁਖਾ ਮੁਖ
 ਦੇਖੇ ਨਿਦਿ ਮਾ ਕਰੈ। ਹੀ ਮਾ ਕ ਲੇ ਜਾ ਛੂਟ ਛਾਟ ਜੋ ਗਾਨਿ ਤੇ

ਮਰੇ ਮਰੇ ਤਮਸਾਨ ਮੇ ਪੜ੍ਹੇ ਜੀਵੇ ਤੇ ਹਮ ਗਾਥਾ ਮਾਲ ਨ ਛੋੜੇ ॥
 ਉਠ ਤੇ ਗੁਗਲ ਕੇ ਕਲਾ ਮਾਣੀ ॥ ਹਮਾ ਹੀ ਧੁਨੀ ਮੰਬੀ ਰੇ ਮਾਣੀ ॥
 ਗੁਰੂ ਸਿਖ ਤੇ ਹਮਾ ਹੀ ਗੁਗਲ ਤੇ ਮੰਤ੍ਰ ਟੀਸੇ ਵਾਚਾ ਅੰਤ ਵੇ ॥
 ਹਮੰਤ੍ਰ ਪ੍ਰਾ ੨੧ ਵਾਹੀ ਕੰਗੀ ਠੀਕ ਹੀ ਉਤੇ ॥ ਚਨ ਮੰਮ ਦੇ ਸੁਗੁਰੂ
 ਕੰ ਲਿਖਾ ਕੇਟ ਸਮੰਤ ਮਾਣੀ ਤੇ ਹਮਾ ਹੀ ਗੁਰੂ ਛਨ ਕੀ ਦੁਹਾਣੀ ॥ ਉ
 ਠੀ ਠੀ ਗਵਨਣੀ ਪਵੇ ॥ ਹਕ ਸੁਨੇ ਤਾਂ ਹੁਸਮੰਤ ਜਾਵੇ ॥ ਜਾ
 ਗੁਰੇ ਹਨ ਵੰਤ ਬੀਗਾ ॥ ਦੁਤੀ ਦੁਸ ਮਨੁ ਲਗਾ ਬੋਪੀ ਤੇ ਤੇ ਹਮ
 ਚੰਦਰੀ ਦੁਹਾਣੀ ਛੋੜੇ ਮੰਤ੍ਰ ਟੀਸੇ ਵਾਚਾ ॥ ਇਕੋ ਤਸਮੰਤ
 ਚਾਉ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪੁਖਾਈ ਮੇ ॥ ਸੰਤ੍ਰੁ ਮਥੇ ਲਾਵਨਾ ॥ ਅਮ ॥
 ਵਸਦੀ ਮੰਬੀ ਗਾਉ ॥ ੧ ॥ ਚਨ ਮੰਮ ਦੇ ਸੁਗੁਰੂ ਕੰ ਮੰਮ ਦਾ ਬੀਰ ॥ ਮਾ
 ਠਾ ਤਮਾਕਾ ਪੁਤ ਨੀਲੀ ਘੜੀ ਸੇਤ ਪਲਾਜਾ ॥ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹੀ ਮਾਪੇ
 ਕੰਬਰ ਮਾਗਵਾਨਾ ॥ ਏਕ ਬਾਤ ਹਮਾ ਹੀ ਭੀਮਾਨ ਲਿਖਾ ਉਲਿਖਾ

੬

ਉਠਲਾਨੀਰੰਚਾਂਪਲੇਆਉ ਨਾਲਿਆਵੈਤਾਂਕਾਫਰੰਗੀਮੁਠਖਾਵੇ
 ਜੂਠਖਾਵੇ। ਬਹੁਤੀਮੇਰੇਗਾਤਜੁਗਬਾਵੇ। ਦੁਹਾਈਅਲਾ
 ਰੀਦੁਹਾਈਖਦਾਕੀਫੁਰੰਮੰਤ੍ਰਈਸਗਮਾਤਾਦੇਬਹੀਬਾਚਾ
 ਗਤਸਮੇਝਪਕੇਗੇ। ੧੦੦ ਵਾਗੀਅੰਜੇਓਤੇਸੇਜਬਛਾਕੇ। ਮੈਂਤ
 ਬਾਰਦੀਗਤਿ। ੧। ਓਨਮੰਮਦੇਸੁਗੁਰੂ। ਅਲੀਅਲੀਆਉਲੀ
 ਖਾਜ਼ੇਖੋਰਖਿਜਹਪੀਰਸੀਦਸੇਦਜਿੰਦਸੇਦ। ਸਨੁਹੇਮੰਤ੍ਰ
 ਦੁਹਾਈਮਸਲਮਾਨੀਕੀਰੁਸਮਤੋ। ਬੰਨ੍ਹੇਬੰਨ੍ਹੇਬੰਨ੍ਹੇਬੰਨ੍ਹੇ। ਜੇਓ
 ਕੋਨਹੀਤਾਂਤੇਹੀਫਾਤੁਮਾਲੇਕੇਮੰਗ। ਯਕਰਹਯਕਰਹਯਕਰ
 ਹੁ। ਅਉਕਰਹਮਾਉਕਰਹਮੰਉਕਰਹ। ਫਲਾਨੇਕੰਬੰਨ੍ਹਖਿਨ
 ਦਉਦਫਰਜੰਦਸਿਲੇਮਾਨਾ। ਬਹੁਤਮਲਤਮੰਮਦਯਾਹਸੁਲ
 ਫੁਰੰਮੰਤ੍ਰਈਸਗਮਾਤਾਦੇਵ ਕੀਵਾਚਾ। ਤਜਾਹਤਿਕਜਪਕੇਗੇ
 ਤਸਬੀਹਥਵਿਚਪਾਤੀਦਮੁਹਪਛਮਦਿਸਾਰਹਨਾ। ਸਤੁੰ

ਚਵਲਾਉਤੇਜਪੁਰਗਨਾ ਮਾਗੇਬੇੜੀਤਾਂਈਮੇਭਵਾਗ ੧੬
 ਨਮਅਦੇਸਗੁਰੂ ਗੰਗਾਸਰਹੁਪਾਵੇਜਿਥੇ। ਭੂਤਨਚਾਵਾਂਬ
 ਹੁਤੇਤਿਥੇ। ਜਿਸਘਰਗੰਗੀਸਰਹੁਪਾਈ। ਕੰਦੀਗਈਪਿਟੇਈ
 ਆਈ। ਗਿਟੇਪਾਈਸਿੰਹਨੁਖਾਈ। ਗੰਗੀਸਰਹੁਜਿਥੇਵ
 ਸੈਮੁਝੇਦੇਖੋਖਿੜਖਿੜਹੋਸੈ। ਅੰਗਦੇਖੋਘਰਿਨਾਂਵਸੈ। ਗੰ
 ਗੀਸਰਹੁਹਮਸੰਸਾਰੀ। ਫਲਾਨੀਲਿਖਾਭਰਤੀਮਾਤੀ। ਗੰਗੀਸ
 ਰਹੁਲਾਈਜੰਗੀ। ਦਿਨੁਕੰਦੀਨੀਗਤਕੰਭੁਗੀ। ਚਲੀਆਉਚਲੀ
 ਆਉ। ਸਾਥੀਕੰਸਾਥਏਆਉ। ਲੂਣਾਚੀਮਮਾਗੀਕੀਬੇਟੀਕੀ
 ਦੁਹਾਈ। ਸਮਾਇਲੜੀਗੀਕੀਮਾਸੀਕੀਦੁਹੀਈ। ਹਮਜੀਕੀਇ
 ਸੜੀਕੀਦੁਹਾਈ। ਹਰਸਰੀਮਾਤਕੀਦੁਹਾਈ। ਅੰਦਰੀਕੀਦੁਹਾਈ।
 ਇੰਦਰੀਇੰਦਰੀਕੀਦੁਹਾਈ। ਚਿਖਾਚਿਤਾਕੀਕੀਦੁਹਾਈ।
 ਫੁਰਮੰਦੀਸਰਮਹਾਦੇਵਕੀਬਾਚਾ। ਗੰਗੀਸਰਹੁਜੰਮੀਉਈ

ਆਪੋਖੋਹਆਝਾ। ਦਾਵੇਦਿਕਸਿਸਾਹੀਐਤਵਾਰਦੇਇਨਓ
 ਕਾਪਾਵਝਾਪੁਪੁਪੁਪਾਵਝਾਜਪਕਰਝਾ। ੧੦੮ਵਾਰੀ।
 ਜਿਸਦੇਘਰਸੋਹੀਏਸੰਦ੍ਰਸਿਹੋਵੈਗੰਗਦੀਮਿਟੀਚੋਗਾ
 ਹੋਦੀਮਿਟੀਸੁਤੋਹੋਏਉਤੇਘੰਤੀਏ। ਆਖੀਏਵਸਕਰੀਹੁ
 ਆਆਇਤਵਾਰਉਸਦੀਗੋਰਉਤੇਆਖਾਮਈਏਜੇਫਲ
 ਨੀਨੂਵਸਿਕਰੀ। ਗੁਲੀਗੁਲੀਮਹਾਗੁਲੀ ॥ ਜੇਹੁਆਰੇਉਸ
 ਤਾਂਈਸਾਵਨੇਜਾਈਏ। ਤਾਂਉਸਦੀਲਕੜੀਪੜਗਟੀਆਖਦੇਹੈ
 ਨ ਆਗਲੇਦਿਨਲਕੜੀਆਂਚਿਖਾਉਤੇਸੁਟੁਆਵਦੇਹੈਨ ਪ
 ਤਿਗਟੀਚਾਇਹਖੀਏ। ਫੇਰੁਆਪਜਾਣਿਕਰਇਕਹਥਸੰਧੂ
 ਹਦੀਪੜੀਦੂਜੇਹਥਲੰਦੂਹੋਵੈਸਿਗੰਦੀਜਾਣਿਬਹੀਏ
 ਪੜੀਚਰਖੀਏਲੰਦੂਘਤੀਏਬਿਚਾਉਚਲਕੜਉਗਾਈ
 ਏਸਜੇਹਥਕਜਕੇਲੈਆਈਏਮੁਹੋਬੋਲੀਏਨਹੀਸਹ

ਹਵਤ੍ਰਿਦਿਮਾਂਤੀਕ ਜਿਥੇਹੜੇਉਤੇਬਹੀਏ ਕਿਲੀਮਾਂਦੁਹ
 ਪਾਸੇਦੀਮਾਂਸਤਪੜਨਾਮਾਛੁਰੇਨਲਾ ਕਿਲੀਮਾਂਹਥਾਧਿ
 ਚਰਖਕੇਮਾਖੀਮੇ। ਨਮੋਚਲਾਵਾਨਹਸਿੰਘ ਉਪਰਸੰਚ
 ਲਾਵੇਹਨਬੰਤਾ। ਤਲੇਸੰਚਲਾਵੇਗਲਾਭੈਰੋਮਾਰਕੇਤਸਮੰਤ ਕਿਲੀ
 ਠੇਕੇਗਦਾਬੰਦਹੈ। ਮੁਹੰਮਾਖੀਏਮਸਕੇਬੰਤਸਮਕਰਮੇ
 ਤਵਾਹੁ। ਕਾਲੀਕਾਲੀਮਾਂਕਾਲੀ ਬੂਹਮਾਰੀਪੁਤੀਇੰਦ੍ਰੀਸਾ
 ਲੀਭੈਰੋਗੀਮਾਨੀਚੰਨਚੰਨਵਲੀ ਜਲੇਤਮਾਂਨੁਕੀਪਾਮਾਗੀਹ
 ਹੇਮਸਾਨੁਖਾਵੇਮਾਸ ਪੀਬੇਮਪਸੇਹੇਹਤੁ ਸੁਨੇਗੀਮਾਤਾ ਜਗੁ
 ਹਾਬਲਦੇਸ ਹੰਦਲਦੇਸੰਦੂਲਲਿੰਮਾਉ। ਜੇਲੇਵੇਫੂਲੇਕੀਬਾਸ
 ਪਕੜਲਿਮਾਉਹਮਾਰੇਪਾਸਾਫੁਰੇਮੰਤ੍ਰ ਈਸਹੂੰ ਮਾਤਾਦੇਵਕੀ
 ਬਾਚਾ। ਮੇਉਵਾਹਨੇਤਪਧਖਾਇਕੇ ਸਲੇਨੇਦੇਬਨਾ ਕਿਸੇ
 ਤਾਂਈਮਪਗੁਦੇਵਨੀ ਫੁਲ ੨੪ ਮੰਤ੍ਰਪੜਨਾ ੧੦੮ ਇਕਇਕਫੁ

ਲਉਤੇਇਕਵਿਕਵਗਾਮੰਗੰਡਾ ਅਜੰਤੁ ਅਲੇਕਮ ਜਾਸਾਤਿ
 ਬਖਿਤਹਨੁ ਮਿਮਲਕਲਜਿਨ ਵਲਅਰਬ ਵਾਮਜੰ ਸਮਾ
 ਨੇਕਮਾਨੇਕੁ ਬਾਖੰਨਖੰਨ ਸਇਤੰਗ ਸਇਤੰਗ ਰਾਤੰਗਰਾਤੰ
 ਰ ਤਬਮੰਨਤਬਮੰਨ ਮਸੈਰੰਗ ਮਸੈਰੰਗ ਜਾਜਿ ਲੰਨ ਜ
 ਜਿਲੰਨ ਪਾਸੰ ਬੁਖਤੁ ਹਰਸਦ ਦੁਹਾਈਖਦਾਤੁਲਕੀ
 ਦੁਹਾਈਹਜਰਤੁਸਾਹਮਸਤਫਾ ਦੁਹਾਈਈਸੇਪੈਰੰਬਰ
 ਕੀ ਦੁਹਾਈਸਾਹਮਜਾਈਈ ਨਵੀਅਬਦਲਕਾਦਹਜੀ
 ਲਾਨੀ ਜਬੰਬਿਤੋਕੇਤਾਜਰਸਬਦ ਏਤਕੇਤੋਤਜਗਤੁਰਾ
 ਤੋਤੀਸੰਲਿਕੀਸੁਖਿਮਾ

੭	੧੩	੨	੧੪
੨	੧੩	੮	੧੨
੧੬	੩	੧੦	੫
੮	੬	੧੫	੪

ਗਈਬਸਤਰਾ ਉਤੋਖਿਨਾ ਸਹਤੁਸੇ
 ਨਬਗਦਾਈ ਜਾਕਹਰਜੁਲਾਮਤੁ
 ਸਮੇਈਵੁ ਅੰਤੁਲਾਮਾਜੀਜ ਲਾਣੀ

ਮਾਉਤਾਕਿਤਰਕਾਕਾਤਰ ਬਿਤਰਕਾਕਾਤਰ ਜਿਸਦੇਬਾ
 ਬਪਤੀਮੇਓਸਦਾਬੁਗਾਤੈਓ। ਓਨਮੇਮਾਦੇਸੁਗਾਤੈਓ ਤਿਲ
 ਤਿਲਮਾਂਤਾਂਤੈਲ ਗਾਜਾਪਰਜਾਕੋਮੇਲ ਜਿਉਜਿਉਤੈਲਮਸਤਰਪ
 ਚੜ੍ਹੇ ਮਗਰੰਤਾਪਾਵੈਪੜ੍ਹੇ ਮਨੁਖਕਿਗਾਨੇਬਪੜ੍ਹੇਤਸਤੀਪਾ
 ਬਪੜ੍ਹੇ ਓਠਰੇਤਨਵੰਤ ਦੂਤਦੁਸਮਨਕੋਰਿਤੁਸ ਮੰਤ ਵਾਹਿ
 ਟਲੇਕੁੰਡੀਨਰਕਮੇਪੜ੍ਹੇਜੰਗੀਕਾਪੜ੍ਹ ਖੀਰਖੰਡਸੰਭੂਗੈ ਗੁਰਕੀ
 ਸਕਤਿਤਮਾਹੀਭਗਤਿਫਰੋਮੰਤ੍ਰੀਸਰੋਵਾਚਾ ਤਿਲਤੈਲਮ
 ਤਾਂਤੈਲਗਾਜਾਪਰਜਾਪਾਏਮੇਲ ਜੰਸੰਘਤੈਲਨਕੀਬਾਸ
 ਉਤਨਛੇਡੇਤਮਗਾਪਾਸਾ ਜਲਕੀਜੰਗਨੀਪਤਾਲਗਨਗਜ
 ਨੀਰੋਤੈਲਫਲਾਨੀਕੰਲਾਗਾ ਮਾਉਤਬਾਰਪੁਪਖਾਕੈਮੰਤ੍ਰ
 ੭੨ ਵਾਹੀ ਜਿਸਨੂਤੈਲਲਗਾਵੈਸੇਵਸਰੋਵੈ ੧ ਕਾਉਰੂਦੇਸੁਰ
 ਮਖਜਾਏਵੀ ਜਹਾਬਸੇਸਮਾਇਲਜੰਗੀਸਮਾਇਲਜੰ

ਗੀਬੰਦੀ ਬਾੜੀ ਫੁੱਲੇ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਚਮਿਆਗੀ ਫੁੱਲ ਜਮੈ ਫੁੱਲ
 ਸੈ ਫੁੱਲ ਮੈ ਨਹ ਸਿੰਘ ਵੀ ਮੈ ਇਨ ਫੁੱਲ ਨਹੀ ਸੁੰਘ ਵਾਸ ਫੁੱਲ ਨੀ
 ਨਛੇ ਤੇ ਫੁੱਲ ਨੇ ਪ੍ਰਾਮਿ ਫੁੱਲ ਮੈ ਇਹੀ ਸੁਹਮਾ ਹੁਦੇ ਬਰੀ ਵਾਚਾ
 ਮਾਇਤੁ ਵਾਰ ਦੀ ਗੁਰੂ ਚੰਬੇ ਨੂੰ ਨਿਓ ਚਾਏ ਈਏ ਮਾਂ ਹੁਦੇ ਚਾ
 ਫੁੱਲ ਸਤਿਪਤਿ ਮਾ ਬੇਨੁ ਫੁੱਲਾਂ ਗੋ ਮਾਇਤੁ ਵਾਰ ਚੰਦੇ ਦੇ ਬੂਟੇ ਹੇ
 ਠਜਾ ਈਏ ਚੰਗਾ ਪਾਈਏ ਪੁਪੁਖਾਈਏ। ਓਨੂੰ ਵੰਜਾ ਬਾਵਾ
 ਲਫੁੱਲ ਸਤਾਂ ਓਤੇ ਸੁਟ ਦੇਨਾ ਫੁੱਲ ਫੁੱਲ ਓਤੇ ਸਤੁ ਸਤੁ ਵਾਹੀ ਮੰਤ੍ਰ
 ਪੜ੍ਹਨਾ ਫੇਰ ਫੁੱਲ ਤੇ ਲੈਨੇ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁੰਘਾਵੇ ਸੇ ਬਸ ਤੇ ਟੇ
 ੧ ਮੰਤ੍ਰ ਓਨੇ ਮਦੇ ਸਹਾਰੇ। ਕਾਲ ਲੰਗ ਤੇ ਕਾਲੀ ਗੁਰੂ ਕਾਲ ਲੰਗ
 ਤੇ ਪੀਸਾ ਬਾਹੁ ਮੇ ਬਲਾਵੈ ਮਾਧੀ ਗੁਰੂ ਮਾਵੇ ਤਾਂ ਮਾਵੇ ਨਹੀ
 ਛਾਤੀ ਫੁੱਲ ਜਾਵੈ। ਜਨਵੰਤ ਵੀ ਹਰੀ ਲਾਤ ਖਾਵੈ। ਗੁਰੂ ਹੀ ਸਗਤਿ
 ਜਮਾਗੀ ਤੁਗਤਿ ਫੁੱਲ ਮੰਤ੍ਰ ਈਸਰ ਵਾਚਾ ਮਾਇਤੁ ਵਾਰ ਕੇਦਿ ਜ

ਕੇਲੰਗਸਤਿਮੰਤ੍ਰੇਤੁਪੁਪਖਾਏ ਜਾਂਗਾਂਜਾਂਗਾਂਵਾਹੀਇਕਲੰਗਭੰਤੁਪ ੧੨
 ਕੁਲਾਮ ੧੭ ਕੰਗਖਵਾਵੇਕਵਸਤੰਦੋ। ਪਾਂਚਕੰਗਭੰਤੁਪਾਂਚਗਾਈ
 ਪਾਂਚਦੇਬੰਬੀਜਾਈ ਪਾਤਿਲੇਕੰਗਸੰਗਤੀਮਾਤ੍ਰੀ। ਦੁਜੇਕੰਗਭੰ
 ਰਿਜਾਵੇਛਾਤੀ ਤੀਜੇਕੰਗਭੰਮਾਬਸਰਗੈ। ਚੌਥੇਕੰਗਮੁਜੇ
 ਠਿਤਪਗੈ। ਖੰਜਵੇਕੰਗਪਕੁਲਮਗਾਈ ਗੰਗੇਖੇਤੁਪਾਲਗੀ
 ਦੁਜਾਈ ਗੁਰਗੀਸਰਤਿਤਮਾਹੀਭਗਤਿਫੁਰੰਮੰਤ੍ਰਈਸਰੰਵਾ
 ਚਾ। ਮਮਾਵਸਦੇਇਨਮੰਤ੍ਰੇਤੁਪੁਪਖਾਏ ਸਤੁਸਤੁਵਾਹੀਇ
 ਕਇਕਲੰਗਭੰਤੰਮੰਤ੍ਰਪਕੁਲਾਜੇਖਾਵੇਸੋਬਸਤੰਦੋ। ਪਾਬਨ
 ਮੋਖਿਮਾਈਮੰਜਨੀਜਿਨਜਾਇਮਾਤੁਨਵੰਤੁ। ਤਿਮਾਭੇਰ
 ਲੇਜਾਕੁਰੀਮਾਂਮਮਕਾਰਗੁਸਮੰਤ੍ਰਾਮਾਵੇਤੁਮਾਵੇਨਹੀ
 ਤੰਨਹਸਿਪਵੀਗੁਰੀਲਾਤੁਖਾਵੇ। ਠਤੁਤਿਫੁਟਿਫੁਟਸੁਤਾਮਾ
 ਇਤਵਾਰਗੀਮਾਪੀਗਤਨੰ ੩੦੦ ਹੈਸੇਮਰਚਾਂਭੰਤੁਪਕੋਪਕੀਪਕੀ

ਸਾਕਸੀਇਕਇਕ ਬਸਿਰੁਵੈ ਨਾਵਸਰੁਵੈ ਤਾਂ ਮਰੇ ॥ ੧ ॥ ਆਤੰਗਮੁ
 ਠਿਪਤੰਗਕਾਂ ਏਮਮਾ ਮਾਗਮੁ ਰੁੰ ਤਾਂ ਨਵੰਤੰ ਮਾਇਮਾਂ ਚੇਸਨੁ
 ਨੰਗਸੀ ਬਵੰਨਾ ਬੀਰਾ ਲਖਕੈ ਬਾਂਧੇ ਮਦਤਰੀ ਪੀਰ ਚਲੇ
 ਤੰ ਚਲੇ ਨੀਤੰ ਦੁਹਾਈ ਨਗਸਿੰ ਪਬੀਰੀ ਤੋ ਫੁਰੰ ਮੰਤ੍ਰ ਈਸਰ
 ਮਾਤਾ ਦੇ ਬਰੀਵਾਚਾ ਮਾਇਤੁ ਵਾਹ ਪਤਨਾ ਸਲੋਨੇ ਉਤੇ
 ੨੦੦ ਲੋਏ ਬਾਰੰ ਬਜਰਕੀ ਤਾਲਾ ਹਨੂ ਮਾਨ ਬੇਰਾ ਹਖਵਾਲਾ
 ਤਤਾਂ ਬਸੇ ਪਿਤੁਤਮਾਗਾ ਜੰਤਮਾ ਹੇ ਪਿਰੁਗਾ ਬਰਚਿਤੁਵੈ
 ਉਲਟ ਬੇਦਵਾਹੀ ਪਤੈ ਫੁਰੰ ਮੰਤ੍ਰ ਈਸਰੇ ਵਾਚਾ ਯਗੁ
 ਰੂਪੀ ਹਉਸਤਾਦਾ ਦਮਦਮ ਸੁਲਤਾਨਾ ਸੈਦਾ ਮਮਤਿਮ
 ਦਰਵੀਹਾ ਸਤੁ ਸੈਰੁਲ ਬਹਿਤਰ ਸੈਜੰ ਜੀਹਨਾ ਕੁਲਾ ਬਾਟੂ
 ਨਾਬਲਾ ਫੁਟੈ ਚਉਦਦਉਦ ਜਬਰਾਈਲ ਦਿਲੀ
 ਪਰੈ ਸੀਧਾਨ ਮਾਰਤੁਤਕਰੰ ਮੈਦਾਨਾ ਨਾਮਦੁਪਵੈ ਨਾਮਫਲ

ਖਾਵੈ ਲੰਟਤਕਾਰੂਗਮੈ ਮਾਵੈ ਚੰਸਠ ਮੁਨਿ ਸਿਤਾਹੀ ਜ ਬਕੀ ੧੨
 ਜੋਗਨਤ ਬਕੀ ਕਾਮਨ ਹਾਹੀ ਸਵਾਮਨ ਲੰਟੈ ਕਾਜੀ ਹ ਤੇਨ
 ਤਾਨੁ ਲਿ ਮਾਵੈ ਮਹੁ ਤੇਨ ਤਾਨੁ ਲੇ ਜਾਇ ਮਾਰ ਜਨ ਕਾਨੇ ॥
 ਵਾਂਝੁ ਭੀ ਮਥੀ ਗੁਰਜ ਵਾਂਝੁ ੭ ਨ ਬੀ ਤਜ ਤੀਰੀ ਹਾਂ ਕਰ ਵਾਂਝੁ
 ਲਛਮਨ ਕਾ ਸਬਦ ਬਾਂਝੁ ਅਏ ਸੁ ਅਏ ਸੁ ਰਖ ਪੀਰ ਉਸਤਾ
 ਦਰੀਰਖ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੀਰਖ ਗੁਰ ਗੁਸਾਣੀ ਕੀ ਸੁ ਪੰਨ ਹ
 ਪਾਣੀ ਕੀਰਖ ਪਿੰਡ ਪਗਾਨੁ ਕੀਰਖ ੭ ਨ ਬੀ ਤਪਤ ਕਾਹੀ ਸਬ
 ਦਿ ਪੀਰ ਕੇ ਬਿਚ ਉਤਾਹੀ ਫੁਰੂ ਮੰਤ੍ਰ ਈਸਰ ਮਾਹਾਂ ਦੇ ਬਤੇ ਹੀ ਬਾ
 ਚਾਫੁਰੇ ਵਚੋਟ ਲੈਸੁਨਿ ੭ ਚੰਗੇ ਲੂਕਾ ਚਿਮ ਮਾਹੀ ਕੀਰਖ
 ਮੰਪੜੈ ਮਹਰਸ ਤਹਰਸ ਤਾਇਨ ਪੜੇਛਾਣੀ ੭ ਹਫ ਸ ਜਾ
 ਮਾਤੇ ਜੀਖੁ ਬਾਖੰਗੀ ॥ ਧਰੇ ਪਤਾਨੁ ਤਹਰ ਮੰਗਾਇ ਮਾਮਾ ਸੀਰੇ ਮ
 ਤਾਨੇ ਇੰਗ ਪਸਰਿ ਚੜ੍ਹੇ ਤੇ ਬੈਠੀ ਰਹਈ ਮਨ ਦੇ ਭਾਨੇ ਇਹਤਾ

ਇਨਕਾਮ ਤੈ ੨੧ ਵਾਹੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਲੇਖ ਮਸਲਾਮ ਨਿਲੀ ਪੜ੍ਹਿ
ਨਿਲਾਪਲਾਨ ਤੇ ਸੁਪਰਚੜ੍ਹ ਮਾਵੈ ਮਹੰਮਦਾ ਬੀਰ ਮਗਵਾਨ
ਮਹੰਮਦਾ ਬੀਰ ਪਾਖਰ ਪੜ੍ਹੈ ਸਾਛਨੀ ਸਾਂਗ ਹਾਥ ਲੈ ਚੜ੍ਹੈ ਪੇ
ਟਛਡ ਕਲੇ ਜਾਰੂ ਖੌ ਤੁਹਤੁ ਮੰਡਨ ਗਇਨ ਜਪੇ ਤੁਹਤੁ ਬੁਲਾ
ਉਗਿਹਾਉ ਜਾਂਕੇ ਸੰਗ ਖੇਲੇ ਤੁਹਤੁ ਤੁਹਤੁ ਤੇਜ ਸਲਾਹ ਚਲੈ
ਮਹੰਮਦ ਸਲਾਹ ਚਲੈ ਤੁਵੀ ਮਾਸਲਾਹ ਚਲੈ ਗਜ਼ਹਾ ਸਲਾਹ
ਚਲੈ ਰੋਜ ਬਸਲਾਹ ਚਲੈ ਮਸਾਊ ਦਸਲਾਹ ਚਲੈ ਮੀਰ ਸੈਦ
ਹੁਸੈਨ ਚਲੈ ਦਮਦਮ ਮਹੰਮਦ ਸਲਾਹ ਚਲੈ ਯਮਨਜ
ਤੀ ਸਰੂਪ ਚਲੈ ਖਮਾਜਾ ਖਿਦਰ ਚਲੈ ਗੜਗੜ ਨਿਸੇ
ਖਨੇ ਮਾਹ ਚਲੈ ਮਹਦਾਨਾ ਮਚਲੈ ਸੈਦ ਸੁਲਤਾਨ ਭੈਰੋਂ ਪਾ
ਏ ਕਚਲੇ ਮਹਿਮੂਦ ਪੀਰ ਚਲੇ ਪੰਨ ਚਲੇ ਪਾਛੀ ਚਲੇ ਸੂਹ
ਚਲੇ ਚੰਦ ਚਲੇ ਅੰਜ ਨੀਕਾ ਪੁਤਰ ਨਵੰਤ ਚਲੇ ਗਮ ਚੰਦਰਾ

੨੪

ਬਾਨੁ ਚਲੈ ਮਾਤਾ ਦੇ ਬਰੀ ਮਾਗਿ ਮਾਚਲੈ ਪਾਠਿ ਰਚਲੈ ਪੜੀ ਚ
 ਲੈ ਸਾਂਇਤੁ ਚਲੈ ਤਬ ਚਲੈ ਪਾਂਵ ਚਲੈ ਵੇੜੀ ਕਾ ਚਲੈ ਨਾ
 ਹੋਰ ਚਰਚਲੈ ਗੁਰ ਦੇ ਸਹਾਰ ਚਲੈ ਓਸ ਕੇ ਜੋਰ ਤੇਤੀ ਸਕਰੀ ਤੀ
 ਦੇ ਬਤ ਚਲੈ ਮਤਿ ਮਦਾ ਬੀਰ ਨੀਲੀ ਕਾ ਮਸਕਾਰ ਚਲੈ ਤੁਲਿ
 ਮਾਤੁਲਾਇ ਮਾਚਲੈ ਬੈਲਿ ਮਾਥੁਲਾਇ ਮਾਚਲੈ ਦੇਖਿ
 ਮਾਇਖਾਇ ਮਾਚਲੈ ਬਾਜੇ ਦਮਦਮ ਤਜਰਤੁ ਪੀਰ ਸੁਲਤਾਨ
 ਨ ਸੁਬਤ ਤਜਰਤੁ ਸਾਹੁ ਤਜਰਤੁ ਜਾਮਾਲੀ ਕੀ ਚੰਦਾਂ ਸੈ
 ਅਟਕਿ ਚਲੈ ਮਾਠਾਂ ਸੈ ਪਾਇਕ ਚਲੈ ਗੁਪਤ ਚਲੈ ਪ੍ਰਗ
 ਟ ਚਲੈ ਮਤਿ ਮਦਾ ਚਲਾ ਮਾਵੈ ਓਲਟ ਨਹਿ ਸਿੰਘ ਪਲਟ ਗੁੰਇ
 ਮਾ ਜਿਸ ਕਾਹ ਨਹਿ ਸਿੰਘ ਬੁਲਾਇ ਮਾ ਜੰਈ ਰੋਸੈ ਟੀਰ
 ਰੋ ਓਲਟ ਬਲਾਉ ਸਕੇ ਸਿਰ ਪੜੇ ਸੰਗਤ ਬੈਠੇ ਬਾਤ
 ਨਿਕਲੇ ਚਲਤੀ ਕੰਢਲਾ ਲਿਖ ਮਾਇ ਮਾ ਬੈਠੀ ਕੰਢਲਾ ਲਿਖ ਮਾ

ਇਮਾ ਸੰਤੀਰ੍ਵਿਜਗਲਿਮਾਇਮਾ ਕਿਸਰ੍ਵ ਦੇਬਰ੍ਵ ਜਿਨ
 ਰ੍ਵ ਪਰ੍ਵਿਰ੍ਵ ਪੇਤ੍ਰ੍ਵ ਮਿਗਦੇਬਰ੍ਵ ਪਵੀਸਰ੍ਵਿਰ੍ਵ ਸਰ੍ਵ ਚੁਨੇ
 ਲਰ੍ਵ ਮਾਗੁਗਇਰ੍ਵ ਲਾਗਾ ਲਗਾਇਮਾ ਸਿਹਰ੍ਵਜਾਦ੍ਰ੍ਵ
 ਟ੍ਰੇਣਟਮਰ੍ਵ ਸੰਖਣੀਭੁਖਣੀਰ੍ਵਰ੍ਵ ਬੀਰ੍ਵਵੈਤਾਲ
 ਮਖਮਲ੍ਵ ਜੇਤੇਜਲ੍ਵ ਬਹਿਰ੍ਵਫਿਰ੍ਵਮੇਨਸੁਮਾਦ
 ਬਹਰ੍ਵਮਾਮੀਮੇਨਸੀਨਰ੍ਵਾਫਾ ਬਹਰ੍ਵਮਿਨਜਾਲਮਐ
 ਨਲਕਗੰਨਾ ਮਾਤ੍ਰ੍ਵੈਛਟਾਓਨੀ ਵਰ੍ਹਿਤਮਤੁਮਲਾਮਨਿਨਿਨ
 ਵਲਾ ~~ਯਾ~~ ਯਾਜਾਦੀ ਦੁਜੈਮਲਾਮੀਨਟੇਲਾਖਸਾਗੁ
 ਬਾਵਾਇਦਚਲਿਮਾਦਿਸਾਬਰ੍ਵੀ ਟੀਸਰ੍ਵਰ੍ਹਲਿਮਾਉਬੰਦ
 ਟੀਸਰ੍ਵਰ੍ਹੀਭੁਟੀਮਾਗਿਮਾ ਜਨਾਇਤ੍ਰ੍ਵਰ੍ਹੀਲਿਮਾਉਬੰਦ
 ਬਾਵੇਤ੍ਰ੍ਵਚਲਾਇਮਾਚਰ੍ਵ ਟਿਕਲਖਮਸੀਹਜਾਰ੍ਹਿ
 ਨਭੁਤ੍ਰ੍ਵ ਜੇਲਕਰ੍ਹਲਿਮਾਉਗੁਟੀਸੁਖਰ੍ਹੀਮਾਗਿਮਾਕਰ੍ਹੰਤ੍ਰ੍ਵ

ਈਸਖਗਿਰਾਸਕਰਜਾਇਨਰਸਿੰਘਗਲਸਿੰਗਲਪਾਵੇ
 ਬੀਰਚੰਦਸਵਾਮਭਰੀ ਗੁਰਜਾਇਗਾਏ ਟੂਟੇਰੁਫੁਟੇਭਸਮ
 ਭੂਤਕਹਲਿਮਾਵੇ ਪਰੀਰੰਮਗਾਇਲੇ ਜਿੰਨਕੋਮਗਾਇ
 ਲੇ ਜਿੰਨਕੋਮਗਾਇਲੇ ਭੂਤਕੋਮਗਾਇਲੇ ਭਾਇਕੁਕੋਮਗਾ
 ਇਲੇ ਚੁੜੇਲਕੋਮਗਾਇਲੇ ਖਮਾਜੇਪੀਰਕੀਫੁਟਾਈ
 ੧ ਮੰਤ੍ਰਤਾਪਕਾ ਲੰਕਾਭੂਪਰਮਜੀਵੇਟਾਜਾਇਮਾਹਨ
 ਵੰਤਾ ਤੇਈਯਾਚੰਥਾਤਾਪਕੋਮਾਹਕੋਭਸਮੰਤਾ ਗੁਰਕੀ
 ਸਕਤਿਹਮਾਗੀਭੁਗਤਿਫੁਰਤੇਮੰਤ੍ਰਈਸਰਮਾਹਾਏਬੁਕੀਬਾ
 ਚਾਸਤਵਾਰਪਾਕੀਮੰਤ੍ਰਕੋਪੀਆਵਫੁਲਾਤਾਪਮਿਟੇ ੧
 ਮੰਤ੍ਰਮਵੇਸੀਗਾਹਮਤੈਤੂੰਹਮਤੈਹਮਤੈਤੂੰਜਮ ਸਿਰ
 ਗਫਤਾਹਮਖਡੂਮਜਹਾਸਿਮਾ ਏਤੀਗਲਜਾਫੈਜੰਏ
 ਤਿਸਕੋਖੰਨੀਬਾਹੀ ਚਿਚੜੀਮਾਚਿਕੁਗੀਆਖਨਕੀਮ ੦

ਹਰਿ ਕਰਤੀ ਮਾਗੀ ਮੀਆ ਏਤੀ ਮਮੇ ਸੀ ਜਨਮ ਨੂੰ ਇਛੁ ਹੁੰ
 ਮੰਤ੍ਰ ਟੀਸਰੇ ਬਾਚਾ ॥ ੨ ॥ ਵਾਹਿਵੇ ਤੇ ਪੜਕਰਿ ਗਦਾਰ ਪੁੰਨੇ
 ਸੁਖ ਤੈਥੈ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ
 ਮਾਨੁ ਮੁਕਤਿ ਮਜੂਰੀ ਸੈਭੰਗੁ ਪਸਾਇ ਲਘਾ ਅਇ
 ਸੁਚਰਣੁ ਗਾਇ ਸਚੁ ਤੈਥੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋ ਸੀਤੀ ਸਚੁ ॥ ੧ ॥
 ਤੇਰੇ ਕੋਟ ਬਜਰੇ ਕੇਵਿਵਾੜਾ ਤੁਹਾ ਬੈਠੇ ਪਿਤ੍ਰ ਪਾਨਕਾ ਦਾ
 ਤਾ ਜੋ ਮਾਵੈ ਮਾਗ ਮਾਰ ਕਰੰਤਾ ਸੋ ਮਾਵੈ ਗੁਪਾਓ ਪੜੈ
 ਤਾ ਮਗਨ ਹਾਰੇ ਕੇਹਾ ਬਕਲੰਗ ਦੇਖਨ ਹਾਰੇ ਗੀ ਮਾਂਖ ਕਲੰ
 ਗ ਸੁਨਨ ਹਾਰੇ ਕੇਹਾ ਨਕਲੰਗ ਬੈਲਨ ਹਾਰੇ ਗੀ ਜੀਰੁ ਕਲੰ
 ਗ ਪੈਨਿਲਾ ਦੂਜਾ ਤੀਸਰਾ ਚੌਥਾ ਗ੍ਰਿਥਿ ਤੁੰਇਆ ਫਲਾ
 ਨੇਕੇ ਸਾਸਗਰਾ ਹੁਨ ਨਕਲੀ ਸਹਾਇ ਸਤੁ ਵਾਹੀ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹ
 ਕੇ ਪਾਈ ਪੀਮਾ ਵਡਾ ਅਥਵਾਇਹ ਮੰਤ੍ਰ ਇਤ ਪਰੇਗਲਪਾ

੧੭
 ਫੁਲਾ ਤਾਪਾਟੇ। ਮੰਤ੍ਰਿਸਿਬਜੀਭਾ ਸਿਵਗਾਇਤੀਭੀਇਤੀਭੀ
 ਥੇਮੰਤਤਪਰਖਾਵਿਦਮਤੋ। ਮਾਹਾਦੇਵਪੀਮੇਤੋ। ਤਨਉ
 ਰੂਪਪਰਚੰਦੋਮਾਤਾ। ਬਿਪ ਪਤਿਲੋਮਾਥਾਨੁਪਦੇਵਾ
 ਫੇਗਮਾਪਨੁਪਦੇਵਾ ਚਾਹਤਜਾਗਰੰਜਪਾਠਰਗਨਾ
 ਚਾਹਮਹੀਨੇ ਇਸੀਜੁਗਤਸਾਪਨਕੋਰੰਥੇਮਹੀਨੇਸਿਬ
 ਜੀਦਸਨਦੇਵੇਗਾ। ਜੰਮੰਗੋਗਾਸੇਦੇਬੇਗਾ। ਇਸਵਾਤ
 ਮੇਸੰਸਾਨਤੀ। ਤੰਤ੍ਰ ਉਲੂਦਾਖੰਭੁ ਗੰਭੀਦਾਖੰਭੁ ਲੋਕਗਮਸ
 ਬਿਬੇਸਤ੍ਰੇ ਤਜਗਰੰਚਨਮੇਲਕੋਤਿਲਕਰੋਰੰਦੇਖੇਸੰ
 ਬਸਤੋਵੈ। ੧। ਉਲੂਦੀਮਾਂਖ ਨਾਗਰੇਸਰ ਗੰਗੀਸਰ
 ਗਰੰਚਨ ਇਨਚੁਤਾਚੀਜਾਂਨੁਮਿਲਾਇਕੋਪਾਤੀਸਾਥਗੰ
 ਲੀਕਰੋ ਨੰਦੰਦੇਮਾਇਤੁਬਾਹਮਸਾਨੁਬਿਬੇਦੰਦੇ ਫੇਰ
 ਮਾਇਤੁਵਾਗਨਿਕਾਲੇ ਜਿਸੇਖਬਾਸੰਵਸਿਤੋਵੈ। ੨। ਮਾਇ
 ਏ

ਤਵਾਰ ਸ ਪੈਦੀ ਗੀਗਭੂਪਤਿਲਕ ਪਸੁਤੁਤੈ ਉਸਗ
 ਉਦੇ ਮਖਥਿਚ ਪੈਸਾਤਾ ਮੇਦਾ ਪਲਕਢੇ ਸੁਨਿਯਾਰੇ ਪਾਸੰ
 ਤਵੀਤ ਪੜਾਵੈ ਨਗਨ ਤੇਰੇ ਸੁਨਿਯਾਰਾ ਪੜੇ ਨਿਸਨ ਬ
 ਮਿਕਰਨ ਤੈ ਤਿਸ ਦੇ ਸਤੇ ਪੈਰ ਦੀ ਮਟੀ ਲੋਕ ਵਿਚ ਪਾਏ
 ਸਬ ਮਿਤੈ ਤੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਕੋਈ ਮਰੇ ਤਿਸ ਦਿਨ ਦੇ ਪੈਸੇ ਲੈ
 ਨੇ ਬਿਬਾਨ ਉਤੇ ਹਖ ਦੇ ਨੇ ਅਪਮਾਗ ਬਿਖੇ ਪੈਸੇ ਲੈ
 ਕੈ ਮਾਝਿ ਮਾਝੈ ਸੁਨਿਯਾਰੇ ਪਾਸੰ ਤਵੀਤ ਪੜਾਵੈ ਤਿਸੀ
 ਬਿਪ ਨਿਸਨ ਬ ਸਰਗਨ ਤੈ ਤਿਸ ਦੇ ਸਤੇ ਪੈਰ ਦੀ ਮਟੀ
 ਵਿਚ ਪਾਏ ਦਸਤੈ ॥ ੧ ॥ ਇਕ ਗਲ ਨੂੰ ਕੁਮਾਰੀ ਕੰਨਿ ਮਾਰਾ
 ਸੁਤ ਕੁਮਾਰੀ ਕੰਨਿ ਮਾਰਾ ਚੀਥੜਾ ਤੁਮੇ ਗਤ ਨੂੰ ਦਿਨ
 ਤੈ ਲੋਕ ਬਿਚ ਪਾਇ ਕੇ ਦਬੇ ਗਾਨ ਬਿਚ ਅਤ ਬਲ ਤੂੰ ਮਤੀ ਨਾ
 ਬਨ ਜਾ ਬਨ ਫੇਰੁ ਲਾਇ ਤਵਾਰ ਕੁਤੁਨਾ ਗੰਧਿ ਮਾਂਝਿ

ਚਲਪੇਟੈ ਜਲਾਇ ਦੇਵੈ। ਤਿਸਰੀ ਰੁਸਮ ਲੋਲੈ ਤੀ ਚੁਟਕੀ
 ਰੁਸਮ ਮਾਯੁਤਿ ਸਪਰਸ਼ਟੇ ਸੰਬਸਤੈ ਦੇ। ੧੬ ਨਮੋ ਮਾਏ ਸੁ
 ਗੁਰੂ ਜੀਵੈ ਗੰਗਾ ਮਛਿ ਦੁਦੈ ਨ ਮਾਏ। ਨਬਸਾ ਵੀਰ
 ਨਾਲ ਲੋ ਮਾਏ। ਤਿਨ ਵੀਰੈ ਰਹਿ ਮਾਮਾ ਆਇ ਮਮਕਾ
 ਵੀਰ ਨਾਲ ਲੋ ਮਾਏ। ਏਕੁ ਚੁਟਕੀ ਮਸਾਨੁ ਕੀਲੋ ਮਾਏ।
 ਇਹ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਤ ਹੋਤਾ। ਭੁਭੁਸੁ ਪਤੈ ਇਹ ਗੁਰੀ ਸਕਤਿ
 ਹਮਾਰੀ ਭਗਤ ਫੁਲ ਮੰਤ੍ਰ ਟੀਸਰੈ ਬਾਚਾਓ ਪਰਤ ਹੋ ਮੰਤ੍ਰ ਤਿ
 ਲਾਂਗ। ਤਿਲਕਾ ਲੇਤਿ ਲਕਾ ਬਰੇ ਤਿਲਕਾ ਹੋਵੈ ਲਾਸ ਵੀਰ ਹੋ
 ਰੁਖੇ ਲਾਈ ਮੋਖ ਲੋ ਮਮਾ ਹੁਦਾਸਾ। ਜੰਗੀ ਤੇਗ ਬਾਸਾ ਬ
 ਨਮੋ ਮਾਏ ਤਸਰੈ ਪਾਸ ਤਮੇ ਛੇਤਾ ਮੰਗੈ ਰਹਿਤੈ ਮਰੈ
 ਲੈ ਜਾਓ ਟਰਹਿ ਫੁਲ ਮੰਤ੍ਰ ਬੈਰੈ ਵੀਰ ਤੇਗ ਬਾਚਾਓ। ਤਿਲਕਾ
 ਪਰਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਦੈ ਦਗੁ ਹੁਜਾ ਸੁਰਜ ਗੁਰੁ ਲੋਗ ਤਦੇ

ਹਮੀਤਿ ਲੰਪਰ ਪੜ੍ਹ ਪੰਜ ਸੈਵਰ ੫੦੦। ਜਦਕੁ ਹੁਣੁ ਛੋਟੇ
 ਤਦੈ ਸਨਾਨ ਕਰੀ ਕੇ ਘਗਮਾਵੁਣਾ। ਸਿਸਕ ਨਾਮ ਲੇ
 ਕਰ ਪੜ੍ਹੇਉ ਸਕੈ ਖਵਾਵੇ ਸੈਵਰ ਸਿਉ ਵੇ ਸਤਿ ਕਰੀ ਮੰਨ
 ਫਾਮੀਤੁ ਰਖਾ ਕਾ। ਜੰਤੁ ਰਖਾਉ ਮਰਖ ਸਾਸ ਰਖਾਮਾ
 ਸਰਖ ਸਬ ਦੇਹੀ ਕੀ ਰਖਾ। ਜਨੁ ਰਖਾ ਲਗਾ ਸੀਸ
 ਰਖੇ ਨਾਹਾਇ ਫੁਕ ਲੇ ਜਥੇ ਕਾ ਲਕਾਮਾਈ ਨੈਨ ਰਖੇਉ
 ਗਵੰਤੁ ਰਵੁ ਰੁਪ ਦੇਵਦਤ ਦੇਹਮੀਤੁ ਸਤੁ ਵਾਹੀ ਪਵਿਰੈ
 ਭਾਵੁ ਕਰਵਾਇ ਨਤੀਨਾ। ਸੀਧਾ ਸਮੇਪੀ ਸੀਦੇਤੀ ਲਿ
 ਮਾਂ ਨਾਲ ਮਥਵਾਨ ਚੰਦੇ। ਮੈਤਿ ਵਾਰ ਲਿਖ ਕੇ ਗਲਪੁ ੦
 ਵਣਾ। ੧। ਬਾਂਵੇ ਰਖੇ ਨਾਹ ਸਿਧ ਦਾ ਨੇਰ ਥੋਮੀਨੀਤਾ
 ਚੰਗਾ ਹਮੀਤਿ ਪਿੰਡ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਖਾ ਕਰੇ ਹਨ ਵੰਤੁ ਬੀਗਾ
 ਇਸਮੀਤੁ ਕੇ ਬਾਲ ਕਰੀ ਮਥਵਾਇ ਸਤਿ ਕੇ ਭਾਵੁ

ਰੈਦਿਨਤੈਸੀਯਾਵੇਲਾਅਥਵਾਨਚੈਦੇਵਾਰਲਿਖਕੈਗ
 ਲਿਖਾਵੇਸੁਖੈਯੈ॥੧॥ਆਗੇਮੀਤਖੈਫਤਰਕਾਭੈ
 ਰੈਕਾਲੀਭੈਰੈਜਟਾਭੈਰੈਖੇਲੇਚਾਰਚਪਟਾਅਧੁਮ
 ਸਕਭੈਜਨਕਰੇਗਜਾਪਜਾਪਾਂਊਮੈਪਣੈਦੇਖੈਭੈਰੈ
 ਤੇਹੀਸੁਰਤਦੇਖੈਗੁਗਲਕਾਪੁਪਤੈਗੈਹੈਮੇਰਾਮੀਤ
 ॥ਗੁਰੁਟੈਕਲੇਜਖਾਊਗੁਰੁਮੀਸਕਤਿਮੀਰੀਭਗ
 ਤਫੁਰੈਮੀਤੁਲੀਸੁਵਾਚਾ॥੧॥ਨਮੋਅਦੇਸੁਆਦਪਰ
 ਖੜਿਆਦੇਸੁਗਾਖੈਤੈਸੁਬਰਖੇਸਾਸਰਖੇਮਾਸਰਾ
 ਖੈਓਸਰਜੇਗਨੀਕੀਰਖਾਬਦੈਜਾਬੀਰਕੀਰਖਾਸੀਸ
 ਰਖੇਕਾਲਕਾਸਤਕਰਖੇਚੰਡਕਾਸੁੰਨੀਰੈਕਾਰਫੁ
 ਕਰੇਫੁਰੈਮੀਤੁਲੀਸੁਵਾਚਾ॥੧॥ਨਮੋਅਦੇਸੁਗੁਰੁਕੀ
 ਬਲਰਾਖੇਬਾਲਕੀਕਪਾਲਰਾਖੇਜੇਗਨੀਪੀਰਗਖੇ

੧੮

੦

੦

ਭੀਮਸੈਨਮੁਖਪੇਚੰਦਸੈਨਕਲੇਜਾਗਯੋਮਾਈਗਲਗਾ
 ਸਕਲਸਗੀਰਗਖੇਤਨਵੰਤੁਤੀਗੋਰਖਜਤੀਫਰ
 ਤੇਮੰਤ੍ਰਣੀਸੁਗਮਹਾਦੇਵਰੀਵਾਚਾਗਯੋਗਲਿਖਰੋਗ
 ਲਿਖਾਵਫ਼ੀਨਚੰਦੇਮਾਇਤੁਵਾਗਾ ਮੰਤ੍ਰਾਪੁਰਬਵਾਂਧੇ
 ਮਾਗਿਮਾਥੈਤਾਲਾਪਸਚਮਥਾਂਧੇਨਗਸਿੰਘਪਗਾਦਖ
 ਨੁਥਾਂਧੇਕੁਕਟਕਾਲਾਉਤੁਥਾਂਧੇਵੀਗਮਤੁਥਾਲਾਨੁਤੇਕੁ
 ਕੋਠੜੀਵਜਰਕੋਕਿਥਾੜਾਕਥਗਖਥਿਤੁਪਾਨਗਖਾਇਨ
 ਪੁਰਸੀਕੋਸਿਗਗਾਤੁਸਥਾਂਧੇਤਿਸਕੋਥਾਂਧੇਸਿਰਗੀਪ
 ਝਾਥਾਂਧੇਚਲਤਾਪਝਾਥਾਂਧੇਅਸਥਾਂਧੇਥਾਂਧੇਕਾਲੀ
 ਕੋਕਾਲੀਥਾਂਧੇਬੋਝੀਕਪੁਰਥਾਂਧੇਬ੍ਰਹਮਾਕੀਬੋਟੀਬਿ
 ਸਨਕੀਸਾਲੀਥਾਂਧੇਨਗਸੀਨਗਸਿੰਘਥਾਂਧੇਕਾਲਾਭੈਰੋ
 ਮਸਾਨੁਥਾਂਧੇਅਹਿਮਦਮਤਿਮਥਾਂਧੇਤਾਰਨਸਾਰਨਥਾਂ

ੴ ਸ੍ਰੁਤ੍ਵਾਂਧ ਛਲਾਢਿ ਦ੍ਰੁਤ੍ਵਾਂਧ ਗੀਮਾਰੁ ਰਾਜਾਬਾਂਧ ਮੁ ੨੮
ਗੇਸੀਪਰੰਸੀਬਾਂਧੇ ਟੰਕਾਟਾਨਾਬਾਂਧੇ ਇਸਟਮੁਸਟਬਾਂਧੇ
ਦੇਬਦਾਨਬਾਂਧੇ ਫੰਕਾਫਿਮਨੀਬਾਂਧੇ ਤਾਪਤਿਜਾਗੀਬਾਂਧੇ ਮਾ
ਧਾਸੀਸਬਾਂਧੇ ਸਰਪਬਾਂਧੇ ਵੀਛੂਬਾਂਧੇ ਲੰਡੇਰੀਪਾਰਬਾਂ
ਧੇ ਜੰਨਾਮਾਨੇਮੇਗੀਗੰਗਾਮਾਨਾ ਤਿਸਰੰਲਗੀਰਾਗਗੋਬਰੇ
ਬਾਂਨਾ ਫੁਰੰਮੰਤ੍ਰਟੀਸਰ ਮਹਾਂਦੇਬਰੀਵਾਚਾ ਇਸਮੰਤ੍ਰ
ਰੰਜੇਰੰਟੀਨੰਚੰਦੇਮੰਤ੍ਰਬਾਰਲਿਖੇਗਲਬਾਂਧੇਰੁਪੇਖਿਚਮ
ਡਾਰੇ। ਸੁਖਰੰਦੇ ਸਰਬਰੰਗਲਿਖ ਬਰਤੁਰੰਦੇ। ਮੰਤ੍ਰਾਜਲ
ਬਾਂਧੇ ਬਲਬਾਂਧੇ ਵੇਲੀਬਿਲਾਇਤੁਬਾਂਧੇ ਵੀਸਬਰਸਰ
ਤੁਤੁਬਾਂਧੇ ਰਤੁਨਬਾਂਧੇਬਾਂਧੇਸਰੁਪਵਾਰਾ ਕਬੀਰਗੀਤੁ
ਨਸੈਸਾਂਤ ਤਤੁਨਮੁਲੇਵੀਗਗਾਰਾ ਚਾਰਚਰੁਮਾਰਾਸਰੰਗਇ
ਤਨਵੰਤੁਲੇਰੰਗਰੰਦਏ ਬਾਂਧੇਗੰਲੀਬਾਂਧੇਤੀਰ ਬਾਂਧੇਮਾ

ਸੀਕਿ ਸਕਾ ਮਾਥ ਤਾਬੀਗ ਮਾਥ ਤਾਬੀਗ ਲੇਚ ਲੇ ਬੁਲਾਇ।
 ੨ ਗਛੋ ਮਨੀਈ ਮਇ ਇਹ ਗੁਰੂ ਪਉਨ ਚੇਲਾ ਬਨਖੰਡ ਮੈਰ
 ਤੇਇ ਕੇਲਾ ਗਲੇ ਗਲੇ ਲੈ ਤੀਜੈ ਚੀਰਾ ਸੁਖ ਕੇ ਹਨ ਬੰਤੁ ਵੀ
 ਗ ਇਤੀ ਮੰਤਰ ਕਾ ਮਨਾ ਪੂਰ ਨੂੰ ਇ ਤੰਨ ਬੰਤੁ ਵੀ ਹਰੀ
 ੩ ਵਾਈ ਇਸ ਗਛੋ ਗੰਗੀ ਸਸਤੁ ਮਾਰੇ ਬੰਦੇ ਬਨਾ ਨੰਚ
 ਦੇ ਮਾਇਤ ਬਾਹਲਿ ਖਰੇ ਮੜੀ ਖਿੰਦੇ ਸੀ ਸਰਖੇ। ੧ ਮੰਤ੍ਰ ਵੀਲੇ
 ਗਾ ਵੀਲਾ ਰੋਪਾਂ ਸੀਲਾ ਰੋਪਾਂ ਬੀਲੇ ਦਾ ਕਲੇਜਾ ਰੋਪਾਂ ਵੀਲੇ
 ਦਾ ਮੇਨ ਕਰੋਪਾਂ ਗੁਤ ਰੋਪਾਂ ਰੰਨ ਰੋਪਾਂ ਵੀਲਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਬੋਹ
 ਰੰਨ ਪਤਾਂ ਉਸ ਪੇਗ ਵੀਲਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਜੰਤੁ ਰੰਨ ਪਤਾਂ ਉਸਟੀ
 ਗ ਵੀਲਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਕਿਰਕ ਰੰਨ ਪਤਾਂ ਉਸਟੀ ਕਲ ਰਪਟ ਕੁਰੇ
 ਪਤਾਂ ਖੂਨਿ ਉਤੰਦੇ ਬਢਿੰਗਾਰ ਪੂਰ ੧ ਮੰਤ੍ਰ ਸੁਰਖ ਬਾਦ ਕੇ
 ਸੁਰਖ ਬਾਦ ਸੁਰਖ ਬਾਦ ਸੁਪੈਦ ਬਾਦਾ ਗੰਦਾ ਪਲੀਤ ਬਾਦ ਗਾ

ਨਾਬਾਦ ਮਠੁਲੀ ~~ਮਠੁਲੀ~~ ਮਠੁਲੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਬਾਬਾ ਦ ਸੰਤਿ ੨੦
 ਬਾਬਾ ਦ ਸਤੀਮਦ ਮਹਿਮਦਕ ਬੀਰ । ਸਤ ਸੇਬ ਲਾਇ ਮਸਤ
 ਮਬਸਤ ਮਜੰਤੀ ਗੁਣੈ ਹੰਤੁ ਲਛੁਣੈ ਗੁਰੀ ਸਕਤਿ ਮਹੀਰੁਗ
 ਤੁਛੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨ ਬੀਤ ਬੀਰੁ ਤੇਗੋ ਵਾਚਾ ਛੁਗੇ । ਇਹ ਮੰਤ੍ਰੁ ਮਰਚਾ
 ਤੇ ਪੜਨਾ ੭ ਵਾਹੀ ਜੋ ਮਾਖੀ ਬਿਚੁ ਤੇਵੈ ਤਾਂ ਪੜਿ ਪੜਿ ਫੁਕਾ ਸਖਾ
 ਬੀਵੈ ਮੰਤ੍ਰੁ ਮਾਠੁ ਤੇਗਾ ਛੇਤੀ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਦੇਹੀ ਪੀਰੁ ਉਸਤਾ
 ਦ ਦੀ ਦੇਹੀ ਨੇਹ ਕਲਮ ਦੀ ਦੇਹੀ ~~ਮੰਤ੍ਰੁ~~ ਮੰਤ੍ਰੁ ਪਿਤਾ ਰੀ ਬਿ
 ਛੁ ਤੇਗੀ ਰਿਤ ਨਿਜਾ ਤੇਰ ਸੈ ਮਰਗੁ ਜਾਤਾ ਬਿਸਤ੍ਰੇ ਵਤਨ
 ਚੜ੍ਹੇ ਛੁਟ ਛਾਟ ਸਮੰਦਰੀ ਖਾਈ ਮੇਪੜੇ ਇਹ ਮੰਤ੍ਰੁ ਰਟਾ ਕਟਾ ਕ
 ਪੜਨਾ ਪਲੇਤੋ ਛੁੜਨਾ ਵਿਸਥਿਤਾ ਵੇਗੀ ਜਗਾਤ ੫੦੦ ਸ਼ਕ
 ਹ ਬਰਤਾ ਬੜੀ ਵੀਰ ਬਾਰ ਮਾਇਤੁ ਬਾਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕੜੀ ਕਾ ਬਿਸਮਿ
 ਲਾਰ ਨਿਮਾਨ ਹੀਮ ਮਠੁ ਮਦ ਬੀਰ ਚੰਸ ਠ ਜੰਗ ਨਿਕੇਤੁ ਤਾ

ਰ ਸਤਿਸਤਿਕੁਪ ਅਸਤਿਮਤੁਕੁਪ ਅਗੀਅਗੀਕੇਦਾਤਾਜਾਨ ਜੰਗੁ
 ਬੰਧ ਜਗਤਮਰਤਬੰਦ ਇਸਟਮਸਟਬੰਦ ਕਾਲਾਕਬਲਾਬੰਦ ਰਬ
 ਪਕਾਮਜਾਨਬੰਦ ਭੂਮਾਸੁਰਦਾਨਬੰਦ ਤਨਬੰਤਜਤੀਦੀਸਾਖਬੰਦ
 ਪਤਾਨਬੈਠਾਤਾਬਾਸਕਬੰਦ ਨੈਲਖਪੋਰੰਬਰਮਸੀਤਜਾਗਤੇ
 ਰੇਸਾਬੀ ਜਤਾਂਗਾਬੰਦਬਾਟਅਟੁਤੇਬੰਦਭੂਮਾਪਰੰਤੇਬੰਦ ਬਾ
 ਗਬਗੀਚੇਤੋਬੰਦ ਤਾਤਬੰਦਚਮਬੰਦਮਾਸਬੰਦਸਾਸਬੰਦ
 ਹੋਮਹੋਮਤੇਬੰਦ ਰੇਸਦਰੰਸਤੀਨਰੇਸਚਾਰੰਸਤੇਬੰਦ ਬੰਦ
 ਬੰਦ ਜੇਨਾਬਾਦੇਤਮਾਤਾਇਮਨਕੀਸੇਜਪਾਊਥੈਬਤਿਨਕਾਨਜੀ
 ਰੀਸੇਜਪਾਂਊਥੈਸਬਦਨਦੁਰੈਜਾਨਰਕਮੈਪਜੈ ਸਤਿਕਰਮਨਜਾ
 ਮੰਤੁਰਖਜਾਗਾ ਜੰਨਬਾਂਧੋਭੂਤਬਾਂਧੋਪ੍ਰੇਤਬਾਂਧੋਤਕਨੁਤਕ
 ਨੁਬਾਂਧੋ ਸਿਤਾਗੀਬਾਂਧੋਨੈਲਾਬਾਂਧੋਚੰਗਸੀਸਿਧਬਾਂਧੋਬਬੀ
 ਜਾਵੀਰਵਾਪੋਚੰਸਠਜੰਗਨੁਬਾਂਧੋਮਸਟਕੁਲੀਨਗਬਾਂਧੋ

ਤੇਲਕੁਰਾਹੀਪਾਵੇਪਾਂਚਵਸਤੁਪਗਾਏ। ਜਬਜਲਛਾਰ
ਤੇਲਿਵਰਪਾਂਚਤੇਲਛਾਨਤਬਸੀਜੈ। ਘਾਏਤੇਲਕੁਰ
ਤਹੀਗੀਤਰਵਤੇਲਿਕੀਤਪਗੀਜੈ। ਥੇਰੋਤੇਲਹਥੇਸੀ
ਅੰਦਰਮੁਖਦੁਪਰੋਅਰੁਰੋ। ਰਾਜਾਪਰਜਾਸਤੁਮਿ
ਰੁਕੈਜਾਂਤਿਦਿਖਾਵੈਮੈਂਤੇਲਾਤੰਗਪਾਵੇਗਾਤਿਉਹਰ
ਤੀਜਬਹੀਤੁਬਯਤਜਤੁਨਬਲਵੇ। ਕੁਕਰਕੀਚਰ
ਬੀਲੈਮਾਵੇਕੋਭੁਕਨਜਪਾਵੇ। ਅਰਮਸਾਨਕਾਰ
ਪੜਾਮਾਨੈਤੋਕੀਬਾਟੀਕੀਠੀ। ਮਾਨਕੋਪਤੀਮਾਨ
ਸਕੇਗੀਤਾਮਤਿਦੀਪਕਾਰੀਏ। ਚਤੁਰਬੈਤਪਾਪ
ਸਕੇਭੁਪਹਤਾਂਤਿਸੁਕਾਜਰਪਾਵੇ। ਦੇਵੀਦੇਵਤੇਲਿ
ਬਸਤਾਂਕੇਮਾਨੁਖਕੋਨਕਹਾਵੇ। ਤੇਗਾਗਾਏਬ
ਸਿਹਤਿਕਾਮਨੀਤਾਰੋਬਸਕਹਿਸੀਜੈ। ਧੂਰੈਨਹੀ

ਇ

ਸਿਧਰੀਕਹਨੀਸਾਦਧਾਨਤੀਜੈ ^ਇ ਕੁਪੀਕਰੇਕੇਸਜੇਕਾਮ
 ਨਿਟੂਟਥਾਲਜੈਆਵੈ। ਕਰਹੀਤੇਕੇਸਕਾਦੁਕੇਤੁਬ
 ਯਹਜਤੁਨਬਲਵੈ। ਕੇਸਜਲਾਗਾਖਸਕਹੀਏਗਾ
 ਖਲਿੰਗਪਰਲਾਵੈ। ਉਸਕਾਮਨਿਸੰਸੰਗਤਿਹੀਜੇਸਾ
 ਥਲਗੀਸੋਆਵੈ। ੮। ਤੇਗਾ। ਖਿਲੀਜੈਕਾਨਕਾਟੀ
 ਏਜੈਸੇਲੋਤੁਆਵੈ। ਤੁਮੈਬਾਹਮੈਦਨਜਲਕੋਈ
 ਕਰਕੇਏਕਰਲਾਵੈ। ਦੁਨਬਸਤੁਲਾਇਮਿਗਾਈ
 ਜਿਸਕੋਖਾਨੇਦੀਜੈ। ਜੈਲੰਜੀਏਨਵਿਸਰੈਮਨਤੇਜੈ
 ਬਨਕਰਸਲੀਜੈ। ੯। ਤੇਗਾ। ਨੁਦੁਦਮਾਨਜੁਖਿ
 ਸਮਿਲਕੀਜੇਤਾਂਗਲਤੁਲੀਜੈ। ਕੰਦੁਪਅਪਨਾਂਤੁ
 ਯਮਿਲਾਵੈਜਿਸਕੋਖਾਨੇਦੀਜੈ। ਖਾਤੇਬਰਨਬੀਤੇਉ
 ਰਪਲਤੋਇਹੁਤੇਰੇਬਸਮੈ। ਜੈਲੰਜੀਮੈਨਮਨਤੇ

ਬਿਸਰੈ ਮਰੈ ਤੁਤੇ ਰੋਹ ਸਮੇ ੧੦ ਠੰਗ ਜੇ ਕੋਈ ਮਪ ੧੨
 ਨੇਹਾ ਬਪਾਂਵੈ ਕੋਈ ਸੰਨਖ ਨਉ ਤੁਠੈ ਪਾਵ ਕਉ ਪਰ
 ਤਿਨ ਕੰਗਾਖੈ ਛਾਹੁੰਦਿ ਤਿਉ ਜਾਹੈ ਨਖ ਕੀ ਗਾਖਰਲਾ ੦
 ਇਖਾਂਤੁ ਸੋਝਿ ਸਰੀ ਪੀ ਸਖੁ ਲਾਵੈ ਨਿਨ ਦਿਨੁ ਤੇ ਤੁ
 ਹੀ ਏਕਾ ਬਾਢੇ ਜੀਵਤ ਨਤਿ ਬਿਸਰਾਵੈ ੧੧ ਠੰਗ
 ਜਾਹੇ ਨਾਹਿ ਪੁਰਖ ਬਸ ਕੀ ਜੇ ਤੂੰ ਮੈ ਸੀਖਿ ਪਕੀਜੇ
 ਮੁਲਕ ਨੇਹ ਲਾ ਲਕੀ ਮਾਨੇ ਮਾਹਿ ਤਵਾਰ ਸੁਲੀਜੇ
 ਪੀਸ ਕੂਟੇ ਕੰਗਾ ਲੀਕੀ ਜੇ ਮਾਨ ਸੁਕਾਵੈ ਛਾਂਹੀ ਮਾ ੦
 ਗੇਜ ਤਨ ਕਰੁੰਗਾ ਸਾਤਿ ਸਮੈ ਧੋਖਾ ਨਹੀ ਤਿਲ ਕੇ ਤੇ ਜੇ
 ਲਜ ਲਾਵੈ ਗੋਲੀ ਜੇ ਸੇ ਛਾਹ ਦਿਖਾਵੈ ਤੇ ਇਹ ਤੇ
 ਲਛਾ ਨੀ ਏ ਬਸ ਤਰਸਿ ਰਕੈ ਤਨ ਕੇ ਲਾਵੈ ਕਿਸਾਨ
 ਕਰੇ ਤੇ ਲਕਾ ਮਰਦ ਨ ਮਪ ਨ ਪੀ ਮਸ ਸਵੈ ਪਰਖ

ੴ ਕਾਮ ਨਿਰੋਧ ਸਾਮੈ ਕਪਟ ਹੀ ਏਕਾਖ ਵੈ ॥ ੧੨ ॥ ਭੰਗ
 ਆਨੈ ਮੂਲ ਸੇਤੁ ਗੁੰਜਾਰੀ ਤੁਝ ਸੰਬਾਂ ਪੈ ਕਾਮ ਨਾ ਗਰਭੁ
 ਨ ਪਰੇ ਕਰੈ ਰਤੁ ਸੰਗਤ ਖਰਖ ਸੰਗਤਿ ਨ ਜਾਮ ਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਭੰਗ
 ਦਾਨੇ ਦੇਇ ਸੇਤੁ ਗੁੰਜਾਰੀ ਕਾਮ ਨਿਤਾਇ ਤੁਹਾ ਖੋਹੈ ਨ
 ਗਰਭੁ ਰਹਾ ਜੇ ਜਾਨੈ ਬਿਨੁ ਹੀ ਅੰਖ ਪਨਾਖੋ ॥ ੧੪ ॥ ਭੰਗ
 ਗੁੰਜਾ ਸੇਤੁ ਸੰਗਾਇ ਪੀਸ ਕੇਰੁ ਪਰਮਾਪਨੇ ਸੇਤੁ ਨਿਗੰਧ
 ਬਾਂਧ ਖਿਲਾਵੈ ਨਿਸਰੈ ਪਰ ਖੁਨਾਹੈ ਜੇ ਤੀਨੇ ਤੇਗ ਨੇਹੁ
 ਨ ਬਿਸਰੈ ਕਬਹੂੰ ਨਿਉ ਦੀਪਕ ਸੰਬਾਤੀ ਜੈ ਲਗ ਜੀ
 ਅੰਨ ਬਿਸਰੈ ਮਨ ਤੇ ਪਾਸ ਰਹੈ ਨਿਗਤੀ ॥ ੧੫ ॥ ਭੰਗ
 ਤੇਨੇ ਤਾਬ ਪਾਵੈ ਮਾਪਨੇ ਕੀਛੁ ਟੀਅੰਗ ਹੀ ਪਾਛੋ
 ਜਿ ਸੋਖ ਲੈ ਗੀ ਬਾਂਧ ਖੁਲਾਵੈ ਸੰਬ ਸਿਰੇ ਵੇਆਛੋ
 ॥ ੧੬ ॥ ਭੰਗ ਗੰਠ ਚਨ ਪੜ੍ਹ ਜਾਮੁ ਕੇ ਸਰਮ ਨ ਸਿਲਸ

ਮਕਰਲੀਜੋ ਚਾਹੇ ਵਸਤੂ ਪੀਸ ਬਗ ਬਰਾਮਾ ਬੇ
 ਨਿਲਕਰੀਜੋ ਜੇ ਦੇਖੇ ਸਨਮੁਖ ਤੁਕੇ ਬ ਬੁਨ ਨਿਮਖ
 ਫੇਰੇ ਬਾਸੁ ਰੈ ਨ ਨਿਖਿਸ ਰੈ ਕ ਬੁੰ ਸ ਸਚ ਕੋ ਰੈ ਰੈ
 ੧੭ ਤੇਗੁ ਗੋਰਚਨ ਗਜ ਕੇ ਸਹਮ ਨਿਲ ਸੇਰ ਬਰਾਬ
 ਰੈ ਈ ਨੀਨਾ ਪੀਸ ਕਪਰ ਛਾਨ ਕਰ ਦਿਗ ਮਜਿ ਨਸ
 ਤੇ ਈ ਜੇ ਕੋ ਮਜਿ ਨ ਕੋ ਰੈ ਨ ਮੈ ਨੈ ਨੈ ਨ ਸੇ ਤੇਗੁ ਦੇ
 ਮਤ ਬਦਨ ਰਤੇ ਬਸਤੁ ਕੇ ਕ ਬ ਮੁਖ ਨਹੀ ਫੇਰੇ ੧੮
 ਤੇਗੁ ਬੋਜ ਲਕਮ ਲਪਤੁ ਗਰੋਚਨ ਚੰਦਨ ਪੰਡੁ ਜਲੀਜੋ ਯਹ
 ਸਮਝਾਗੁ ਪੀਸ ਕੋ ਛਾਨੇ ਬਤੁ ਮਹੀ ਨ ਸੋ ਕੀਜੋ ਜੇ ਯਹ
 ਮਜਿ ਨ ਕੋ ਰੈ ਨੈ ਨ ਮੈ ਨ ਕਰਾਮ ਨ ਕੋ ਮੈ ਤੈ ਪਸਪੰ ਛਾ ਬਾਸਿ ਤੇ
 ਵੈ ਤਾਂ ਕੇ ਮਾਨ ਸ ਬਪੁਰਾ ਕੋ ਰੈ ੧੯ ਤੇਗੁ ਸੇ ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਦਿਜ
 ਅਰਮੋਤ ਬਯਹ ਜਤੁ ਨ ਬਨਾਵੈ ਰਹਾ ਹੀ ਝੁਨਰ ਏਕ ਨਾ

੫

ਹਰਦੁਜੀਨਿਕਟਨਆਵੈਆਵੈਪੁਤਪੁਤਿਸਿਰਮੇਥਾ
 ਤੇਬਯਹਬਸਤੁਲਿਆਵੈਆਨੈਮੁਖਸੇਤਹੀਜਾਕੀਟਿ
 ਹਕਰਜੁਭੁਗਵੈਛੁਟੇਬੰਧਾਰੁਪਰਜਨਿਗਾਜਿਭੁਗਾਯ ॥
 ਸੁਖਪਾਵੈਸੇਤਰੰਗਰੀਸਰਸੰਚਨਕੈਟੰਕਅਦਾਈਸੀ
 ਜੈਭੀਨਬਸਤਮੈਬਾਂਧਪਟਈਲੈਕੁਗਮੰਤਹਦੀ
 ਜੈਸਾਤੁਦਿਵਸਗਖੇਕੁਗਮੰਤਹਦਿਵਸਆਠਵੇਕਾਛੈ
 ਲੈਤਾਰੇਸਿਰਸਾਮਸੰਤਕੇਖਿਰਸਜਾਇਰਸਬੰਢੇ॥੨੦॥
 ਤੰਗਾਦਾਨਾਏਰਸੇਤਹੀਜਾਕਾਭੁਜਸੰਬਾਧੇਕੈਣੀਬੰਦਪ
 ਰੇਸੰਜਤਨਕਰੇਯਹਛੂਟਤੁਬਾਰਨਤਈ॥੨੧॥ਤੰਗਾਜੈ
 ਆਨੈਚਰਬੀਭੁਜਾਕੀਤਾਇਅਗਨਮੈਧਰੀਅਮੇ
 ਮੇਸਫੁਲੇਲਤਾਂਤਮੰਟਾਵੈਦੁਤੰਇਕੋਕਰਗੀਏਭ
 ਕੈਪਤੁਥੇਲੀਕੁਰਕੈਲੈਵਾਲੇਪਰਥਾਵੈਜੈਦੇਖੇਸ

ਨਮੁਖਤੋਤਾਂ ਕੇ ਸੰਗਲਗਸੇਆਵੈ। ਮਿਹਠਿਮਰਦਕਰੇ
 ਜੇਕੋਈਕਰਨਹਾਰਜਗਮਤੈ। ਪਸਪਾਛੀਬਸਿਤਵਨਿ
 ਤੇਠੇਮਾਨਸਬਖਗਾਰੈਤੈ। ੨੨ ਅਥਉਚਾਟਨਬਿਪ
 । ਕੁਰਕਟਮੰਗਮਯੁਰਮਾਂਨਿਕੈਦੈਨਕੇਮਿਰਕਾਟੇ। ਬ
 ਹੁੰਲੇਸਿਭਵੰਏਉਪਹਨਿਨਕਰਕੈਬਾਟੇ। ਦੇਇਮਿ
 ਤੁਰੇਪੁਨੀਦੀਜੈਦੇਤੀਧੀਮਾਂਲਾਗੇ। ਬਪੇਖਿਰੰਤੁਕ
 ਲਹਉਪਜਾਵੈਤੇਤੁਹੀਏਗਾਗੇ। ੨੩ ਤੋਗਾਉਲੂਮ
 ਗਾਗਦੈਨਕੇਪਖਤੋਰਕੈਲੀਜੇ। ਦੇਇਮਿਤੁਰੇਬੀਚਮਪ
 ਨਿਕੈਧੀਨਕਠਿਕੈਦੀਜੇ। ਦੁਤੰਕੇਮਗਿਲਗੇਜਬਧੀ
 ਮਾਂਉਠੇਮਾਠਿਦੁਤੰਮਾਤੀ। ਜਬਲੰਜੀਵਨਿਮਿਲ
 ਤਿਨਕਬਤੰਮੀਤਰਕੇਟਨਿਨਾਹੀ। ੨੪ ਤੋਗਾਮਾਨ
 ਕਾਂਚਰੀਮਸਤਨਾਗਕੀਤਾਂਤੀਪੀਸਕੇਪਗੀਏ। ਦੁਤੰ

ਮਿਤ੍ਰੇ ਬੀਚ ਅਚਾਨਕ ਧੀਮਾਂ ਚਾਇ ਸਕੀ ਟੋ। ਲਾ
 ਗੋ ਧੀਮਾ ਅੰਗ ਦੁੰ ਕੇ ਨੇ ਦੁੰ ਗਾ ਤੁੰ ਜੋ ਲੰਨੀ ✓
 ਵੇਂ ਮਿਲੇ ਨਕ ਬਹੁੰ ਤੇ ਤੁਹੀ ਏਕਾ ਛੁਟੋ। ੨੫ ਤੰਗੁ ਗਾ
 ਲਾਸਾ ਪੁਮਾ ਜੇ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਗਾ ਸਿਰ ਰਟੀ ਲੀਜੋ। ਅਰੁ
 ਕਰਕੀ ਜੀਗਮ ਗਾਵੈ ਦੁੰ ਏਕਾ ਕੀਜੋ। ਅਤੇ ਕੇਮੁ
 ਖਮਾਂ ਨਿਬਾਹੁ ਕੈ ਜਿਸ ਕੇ ਦੁਹੇ ਗਾ ਤੋ। ਸਾਤੁ ਦਿਵਸ
 ਬੀਤਨ ਨਹਿ ਪਾਵੈ ਬਿਰਸ ਤੇ ਏਕਾ ਸਛਾ ਤੋ। ੨੫ ਤੰ
 ਗੁ ਬਿਖਰੀ ਮੁਲਵੀ ਠਕੁ ਕਰਕੀ ਦੁੰ ਬਗ ਬਰਕੀਜੋ।
 ਨਰਕੇ ਕੇ ਸੰਗ ਅਰੁ ਸਿਰ ਕੇ ਹਾਤੁ ਏਕਾ ਲੀਜੋ। ਬਾਮੇ
 ਪਗ ਕੀਤੁ ਲੀਊ ਠਹਾਰ ਬਸਤੁ ਸਮਕੀਏ। ਲੈਜਾ
 ਕੇ ਦੁਹੇ ਪਗਾ ਤੇ ਸਮਸੁ ਖਲ ਦੁਖ ਭੁਹੀਏ। ਚਿਤੁ
 ਬਦੈ ਕਲਹ ਉਪਜਾਵੈ ਜੇ ਹੋਵੈ ਉਸੁ ਪਗਮੈ ਭੂਤੁ

ਗੀ

ਰੂਪਾਨਕਰੇਂਦਿਸਟਮੈਂਹੀਯਾਤੁਪਰੇਕੁਰਮੈਂ ੨੬ ਤੰਗ
 ਮੁਏਮਨਖਰੀਪਾਂਇਥਾਂਏਕੀਕਟਿਨਸੀਜੁਮਗਿਏ।
 ਛੀਲਛੀਲਕੈਂਤੁਮਿਛੀਤਕੀਕੀਲਾਂਬਲਵੇ। ਲੇਗਾ
 ਤੇਜਾਕੈਪਰਮਾਂਗਲਿਸੋਮਸਾਨੁਪਰਤੰਦੋ। ਬਹੁਰੰਏ
 ਰਕੈਬਸੈਲਕਬਹੁਜਾਨਬੁਝੈਕੈਖਵੈ ੨੭ ਤੰਗ ਪਾਤਿ
 ਲੇਮਮਾਨੈਬੀਛੁਕਾਸਾਤੰਗਗਾਟਕੈਲੀਜੋ। ਜਾਸਕੈ
 ਰੁਜੈਮਨਮੈਤੁਬਇਤਜਤੁਨਕਹੀਜੈਨਹਨਹੀਪਰਜ
 ਤੁਨਚਲਾਵੈਸੰਚਨਮਨਮੈਕਰੀਏ। ਕੈਬਿਸਟਾਕੈਲ
 ਗਸੰਕਾਮੈਤਾਂਗਗਾਢਕੈਪਰੀਏ। ਉਪਰਮਾਟੀਮੈਤੰਤਾ
 ਤੇਜੈਸੇਲਖੈਲਕੈਈ। ਏਨੇਦਰਕੁਬੇਪਨਤੰਦਿਜੈਨ
 ਉਮਾਰੈਕੈਈ ੨੮ ਤੰਗ ਗਾਗਪੀਖਰੀਲੇਖਾਨੁਕੀਜੇਕੈਕੈਈ
 ਬੈਰੀਜਾਨੇ। ਮੁਰਦਾਜਤਾਂਜਲਾਯਾਏਖੈਈਸਕੈਈ = ॥ = ॥

ਜਲਾਬਰਸਰਾ ਕਲਾਪੁਲਾ ੧੨੧ ਅਮਲੀਕੁਲ ਮਾਲੁਬਖਾਰਾ
ਸੇਫ ਹਰਜੀਗੀ। ਜਮੈਲਾ ਸਰਨੈ ਲਾਚੀਛੋਟੀ। ਅੰਸਰੀ
ਗੁਲਵੰਦਾ ਚਾਰਚਾਰਯੈ ਸਾਭਰਸਰਚੀਜਾ

ਮ ਤਿਨੇ ਵਸਤੁ ਰਲਾਣੀ ਮੈ ਉਸ ਦੇ ਉਪਰ ਘਰੀ ਏ। ਅ ੬੩
 ਪੇਕ ਉਤੇ ਪਰਛਾਵਾਂ ਨਾਪਵੈ। ਸੁਖੁ ਤੇ ਦਾਹੁ ਤੁਥੇ
 ਚਿਟੀ ਮਾਂਦਾਂ। ਸਤੁ ਵਰਗ ਦਾ ਬੀਜ। ਤਿਨੁ ਮਾਸੇ ਘਟ
 ਪੀਵਣਾ ਹਰੁ ਜੀ। ਬਰਸਦਿ ਨ ਫਜਲੁ ਤੇ ਦਾਹੁ ਗ
 ਰਹੁ ਤੇ ਵੇਕਰਾ ਵਜਨੁ ਮਾਸੇ ਪਜਿ। ਮਰਗਾਂ ਦੀ ਸੁੰਦਰ
 ਘਾਂਗਰੇ ਸੁਤੇ। ਬੰਤਿ ਮਾਹੀ ਪੰਜ ਮਾਸੇ ਚੀਰੇ ਪਿਉ ਨ
 ਲਪੀਵਣਾ। ਗਰਹੁ ਤੇ ਵੈ। ਤੇ ਗਾਧੇ ਨ ਪੁਤੁ ਬਰਹੀ ਪੁਤੁ ਲ
 ਛਮਣ ਬੁਟੀ ਉਤੁ ਪਾਨ ਚੁਪਾਣੀ ਮਨਿ ਨ ਲੇਨ ਸਵਾਰ ਲੈ
 ਹੀ। ਗਰਹੁ ਤੇ ਦਾਹੁ ਮਗਜ ਖਰੇ ਦਾ ਬਰਹੀ ਦੀ ਸਿਰੀ
 ਗਲ ਬਰਹਿ ਚੇ ਮਿਜ ਕਦਿ ਲੈਣਾ। ਅਉਸਰ ਸਾਹੀ ੬
 ਖੰਡੁ ਸਿਸਾਹੀ ਚਾਰ ੪ ਹੋਣੀ ਮਛੀ ਪਕਾਰੇ ਖਾ ਬਣੀ ਦਿਨ
 ੧੫ ਇਕ ਸਿਰੀ ਰੰਜਾ ਦਾਹੁ ਗਰਹੁ ਦੁਹੁ ਤੇ ਵੈ। ਗਾਂਜਗਾਂ

ਦਾਬੀਉਮਧਪਾਉਭਵਾਲਕੇਗੁਰੂਬਿਚ। ਇਸਤ੍ਰੀਖਾ
 ਵੇਗਰੁਕੁਦੁਰੁ ਦਾਗੁਕੁਗਸੰਕੋਚਨੁਦਾ। ਮਾਨੁਮਾਂਈਫ
 ਟਕੜੀਗਾਵੀਛਾਹੁਲਾਇ ਚੁਟਕੀਕੁਰਜਬਪਾਈਏ
 ਚੀਹੀਸੀਖਨਜਾਇ। ਤੰਗਮਾਈਮਾਂਕੂਫਟਕੜੀ ਪਾਵੇਦੇ
 ਹੁਲਾਇ। ਕੁਗਮੰਤ੍ਰਜਬਪੁੜੀਮੈਚੀਹੀਸੀਖਨਜਾਇ
 ਤੰਗਾਫੁਲਫਟਕੜੀਦਾ। ਘਵੇਫੁਲ ਵੇਗੁਦੀਗਰੀ ਲੋਧ
 ਮੰਜੀਠ ਮਾਈ ਚੁਟਕੀਕੁਰਪਾਵੇਸੰਕੋਚਨੁਇ। ਤੰਗ ਕਚ
 ਸੀਸਾ ਚਾਰਪਹਰਖਰਲਕਰਨਾ ਬਹੁਤਬਗੀਕ ਚੁਟਕੀ
 ਕੁਰਪਾਵੇਕੁਗਸੰਕੋਚਨੁਦੇ। ਦਾਗੁਪੁਹਪਅਬਨੇਕਾਂਮ
 ਅਮਰਚਾਂ ਸੰਫ ਤਿਨੇਡੇਫੁਸਹਸਾਹੀ। ਸੇਰਪਾਣੀਪਾਇ
 ਕੇਉਥਾਭਝਾ। ਤਿਨੁਟਾਸਹਸਾਤੀਤੁਫ ਪਾਣੀਪਉਰੇਤਾਂਪੀ
 ਲਾਇਦੇਝਾ। ਇਨਤ੍ਰੈਏਸੇਤ੍ਰਾਰੇ ਕੁਖਖਲਜਾਸੀ ਤੰਗਾਫੁ

ਲਾਏ ਪਿਛੇ ਦਾਰੂ ਰਸਾ ਪਿਛਾਸੀ ਸਾਰ ਦਾ ਅਥਵਾ ਮਛੀ ੨੪
 ੮ ਪਰੇ ਦਾ ਚਿਤ੍ਰੀਆਂ ਦੀ ਬਿਠ ਕੇ ਸਹਾਇਤਾ ਪਾਏ ਗਏ ਅੰ ੦
 ੩ ਚਵਥੀਆਂ ਦਾਰੂ ਧਰ ਸਥਾ ਲੇ ਦਾ ਜਿਸ ਦੀ ਇੰਦੀ ਨਰ
 ਮੰਦੇ ਕੁਝ ਚਿਤ੍ਰੀ ਬਿਠ ਕੁਝ ਚਿਤ੍ਰੀ ਮਾਖੀ ਨਲ ਮੇਲ ਕੇ
 ਲੇਪ ਕਰੇ ਦਿਨ ੧ ਪਾਨ ਦਾ ਪੜ੍ਹ ਉਤੇ ਰਖੇ ਦਾਰੂ ਇੰਦੀ ਛਟੀ ਕਾ
 ਬਚ ਖਰਾਸਨੀ ੨ ਕੁਠਾ ੨ ਪਿਪਲੀ ਅਸਰੀ ਧਸੁ ਸਾਹੀ ੨
 ਮਾਂਝੇ ਮਖਨ ਲਲ ਲੇਪ ਕਰੇ ਦਿਨ ੧ ਪਾਨ ਕਾ ਪੜ੍ਹ ਉਤੇ ਲਪੇਟ ਕੇ
 ਦਾਰੂ ਜਿਸ ਤ੍ਰੀਮਤ ਦੀ ਕੁਝ ਖੋਪਰੀ ਤੇ ਵੇ। ਫਾਤਾ ਕਪਾਹ ਨਰ ਮੇਦਾ ਕੇ
 ਗਵੇ ਲੇਚਲਿ ਮਾਜਾ ਵੇ ਮਸੇ ਇਕ ਦਾ ਤ੍ਰੀਮਤ ਦੇ ਤੇ ਰਸਿਗਾ
 ਧਰ ਨਾਉਚਾ ਗਿਠ ਜੇਤਾ ਵੀਰਜ ਗਿਠੇ ਤਾਂ ਉਤੇ ਬਹੀਰ ਹੁਆ
 ਤ੍ਰੀਮਤਾਂ ੩ ਨਤੀ ਤਾਂ ਤ੍ਰੀਮਤ ਇਸੇ ਤ੍ਰੀਮਤ ਪਈ ਰਹੇ ਗਰਭ ਤੇ ਵੇ। ਦਾਰੂ
 ਸਰਤਿਕਾ ਬਤੇੜੇ ਸਹਸਾਹੀ ੧ ਭਿਗੋਇ ਰਖੇ ਰਾਤੀ ਦਿਤੇ ਪੜ੍ਹ

ਪ੍ਰਾਇਪਿਲਾਣੀਏ। ਦਾਕੁਨਜਲੇਦਾ ਕਸਤੂਰੀ ਤਿਥ ਸੁੰਦ ਲੰਗ
 ਸਤਾਂਵਰਾਂਇਠਲ ਜਬਤੀ ਅਘਰਵੇਲ ਪੀਸਕੇਨਸਵਾਰਲੇ
 ਵੀ। ਅਥਮੀਤੀਬੂਟੀਕੇਗਫ਼ ਮੁਹਸਿਰਲਿਪੇਕੇਖਾਇਤਾਂ
 ਅਖੀਂਦੀਰੁਸਲਾਣੀਤੋਇ। ਗੁੜਨਾਸਖਾਇਤਾਂਗਿਲਾਲਤੋ
 ਤ੍ਰਿਦੇਹੀਕਾ ਜਾਇਠਲਖਾਇਤਾਂਬਾਦੀਦੁਰਤੋਇ। ਗਰੰਕੇ
 ਲਿਖਤਿਲਖਾਇਤਾਂਪਾਂਤੁਬਰਤੁਬਪੇ ਲੰਗਲਖਾਇਤਾਂ
 ਪੇਟਕਾਦਰਦਜਾਇ। ਖੰਡਲਖਾਇਤਾਂਦੇਹੀਸਰਦਾਰ
 ਤੋ। ਦਾਲਚੀਲੀਲਖਾਇਤਾਂਦੇਹੀਬਲਤੋਇ। ਕੰਡੇਤੇਲ
 ਲਖਾਇਤਾਂਪਾਂਤਿਜਾਇ। ਬਕਰੀਦੇਦੁਪਲਖਾਇਤਾਂਪ
 ਮੇਭਿਜਾਇ। ਮਛਲੀਲਖਾਇਤਾਂਭੁਗਿਸਰਤੋਇ। ਕੁਰ
 ਸੀਲਖਾਇਤਾਂਮੰਦਰੁਸਲਾਣੀਤੋਇ। ਪਰਮਮੁਖੇ
 ਗੋਕੇਦੁਪਲਖਾਇਤਾਂਪਾਂਤੁਬਪੇ ਲਿਖਤੋਰਸਲਖਾਇ

ਤਾਂ ਪੇਟਕਿਰਮ ਜਾਂ ਨਾ ਮਾਲਕੀ ਫੁਲੀ ਨਾਲ ਖਾਇਤਾਂ ਦੇ ਯੀਸ ੬੫
 ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਹ ਬਾਸੀਰਤ ਨਾਲ ਖਾਇਤਾਂ ਖਈ ਰੰਗ ਜਾਤ ਰਹੇ
 ਮਰਹਾ ਨਾਲ ਖਾਇਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਰ ਤੇ ਇਹ ਚਵਲ ਨਾਲ ਖ
 ਇਤਾ ਅਕਲ ਜਿਸ ਮਾਦਾ ਤੇ ਇਹ ਮੰਮਲੀ ਕੋਰ ਸਨ ਲਖਾ
 ਇਤਾਂ ਪੇਟਕਿਰਮ ਦੁਨੀਆਂ ਜਵਾਨੀ ਨਾਲ ਖਾਇਤਾਂ ਮਰ
 ਦਰ ਤੇ ਇਹ ਅਕਲ ਕਰ ਨਾਲ ਖਾਇਤਾਂ ਜਤੀ ਰਹੇ ਇਹ ਮਾ
 ਲਕੀ ਫੁਲੀ ਨਾਲ ਖਾਇਤਾਂ ਪਸਟ ਤੇ ਇਹ ਮੁਸਲੀ ਨਾਲ ਖਾ
 ਇਤਾਂ ਛਾਕੂ ਦਾ ਜਾਤ ਰਹੇ ਲੁਖ ਨਾਲ ਖਾਇਤਾਂ ਭੂਖ ਖਾਤ
 ਤੁਲਗੇ ਭੂਟੀ ਫੁਲ ਨਾਲ ਖਾਇਤਾਂ ਪਾਂਤ ਪਸਟ ਤੇ ਇ
 ਜੰਗਲੀ ਲੰਗ ਨਾਲ ਖਾਇਤਾਂ ਬਲੂ ਤੇ ਇਹ ਲਗ ਕੇ ਸਰਸਾ
 ਖਾਇਤਾਂ ਇਸ ਤੀਰੰਗ ਰਹੇ ਇਹ ਚੰਗ ਨਾਲ ਖਾਇਤਾਂ
 ਬਿੰਦੂ ਸਾਦ ਤੇ ਇਹ ਨਿਰਹੀਨੀ ਨਾਲ ਖਾਇਤਾਂ ਰੰਗ ਜਾਇ

ਤੰਮੇਸਹਚਿਟਾਮਾਰਨਾ ਤਾਂਬੇਦੇਪਤ੍ਰਰੇਵਾਪਤ੍ਰਾਉਤੇਫਟ
 ਕਤ੍ਰੀਤੇਨਿਸਾਦਪੀਸਰੇਭੂਨਾਅਗਦੇਜੀਕੀਲਿਮਾਦੀ
 ਇਕਸੇਵਾਹੀ॥ ਇਸੇਤਰਭੂਨਾਲ ਇਸੇਤ੍ਰਾਸੰਖੀਏਨਾਲ
 ਸਪੇਟਰੇਅਗਦੇਬਜ਼ੀਗੋਨਿਮਾਂਨਾਲ ਭੂਨਰਤ੍ਰੀਆਂ੨
 ਉਨਦੇਬਿਚਟੀਆਂਕਰਨਾ ਤੇਠਭੀਭੂਨਦੀਰਤ੍ਰੀ ਉਤੇਭੂ
 ਭੂਨਦੀਰਤ੍ਰੀ ਰਪਤ੍ਰੇਨਾਲਸਪੇਟਰਾਅਗਦੇਜ਼ੀ। ਮਰ
 ਜਾਵੇਤਾਂਨਕਛਿਕਤੀਦੇਰਸਨਾਲਖਰਲਕਰਨਾ ਨਤੀਤਾਂਸ
 ਕੀਤੇਈਨਕਛਿਕਨੀਪਾਏ। ਤੰਮੀਨੂਸੇਪਰਨਾਮਾਟੀਦਾ
 ਉਤੇਅਗਚਬਰਦਾਰਨਾਲਦੁਹੀ ਮਨੀਕੇਨਾਲਗੋਲੀਕਰ
 ਨੀ। ਮਿਰਗੀਕਾਇਲਾਜਾ ਛਿਵੇਂ ਮਨਿਲਕਾਰਬਲਨਾ ਤਿ
 ਕਨਾਲਖਾਏਤਾਪੇਟਰਾਦਰਦਜਾਇ। ਸੰਛਨਾਲਲਿੰਗਲੇ
 ਪਕਰੇਅਸਥੀਮਨਤੇਇ। ਨਿਰਗੁਤੀਮਿਊਖਾਇਕਥ

ਸਵਦਿਜਾਇ ਤਬਾਪਿ ਭੁਰੰਗ ਜਾਇ ਨਿਬੁਢੇ ਸਨਾ ੨੬
 ਲਖਾਇ ਤੁੰ ਸੁਲਜਾਇ ਬਸੀ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਖਾਇ ਤੁੰ ਵਾ
 ਇਜਾਇ ਅੰਤੀ ਨਾਲ ਖਾਇ ਤੁੰ ਮਸਥੀ ਮਨ ਤੇਇ ਇ
 ਸਤੀ ਬਸਤੀ ਗੰਭੀਰ ਸਨਾਲ ਖਾਇ ਤੁੰ ਮਗਰ
 ਤੇ ਮਗਰ ਤੇਇ ਨਿਰਗੁੰਤੀ ਨਾਲ ਖਾਇ ਤੁੰ ਕਵਲ ਵਾ
 ਇਜਾਇ ਸੁਪੇਦ ਗਭੀਰ ਮੁਤਾ ਗੰਭੀਰ ਸਾਥ ਤਿ
 ਲਕਰੇ ਬਸੀ ਕਰਨ ਤੇਇ ਨਿਬੁਢੇ ਸਸਾਥ ਮ
 ਜਲ ਕਰੇ ਜਗਤ ਮੇਰ ਫੀਤੇਇ ਤੁਬਾ ਫੀ ਨਲੇ ਪਕਰੇ ਦੇ
 ਤੀ ਨੀਕੀ ਤੇਇ ਮਧਮਿਓ ਖਾਇ ਤੁੰ ਗੰਗਾ ਚੰਗਾ ਤੇਇ
 ਤਲ ਦੀ ਨਾਲ ਖਾਇ ਤੁੰ ਪਿਤੂ ਤੇਇ ਨਿਬੁਢੇ ਨਾਲ ਖਾਇ ਤੁੰ
 ਸਲੇਖਾ ਮਜਾਇ ਮਰਚਾਂ ਨਾਲ ਖਾਇ ਕੇਰੀ ਕਲਪ ਤੇਇ
 ਰੰਗੇ ਤਬਾ ਕੇਰੇ ਤੇਲ ਨਾਲ ਖਾਇ ਨਮੋ ਪਾਏ ਤੁੰ ਬਹਾਗ

੨੬

ਗਾਤਿ ਇਕ ਬੰਸ ਨਾਹਾ ਰੂਪ ਰਗ ਬਿੰਦੁ ਜੀਗਾ ਤੁਮੇ ਸਰਇਸਿ
 ਨਿਮਾਤਿ ਗਾਂਧਰਬ ਲੇਦਾ ਹੈ ਦਾਰੂ ਪਾਂਸੀ ਸਾਰੁ ਵਾਲੇ ਦਾ
 ਅਕਦ ਪ੍ਰਧਮ ਗਾਂਧਰਬ ਮਾਂਟਾ ਟਿਕੀ ਬਨਾਇ ਕੇ ਮਗਾਇ
 ਚਪਕਾਇ ਲੇਖਾ ਚਾਟਾ ਹੋਇ ਖੇਰ ਹੋਇ ਜਾਇ ਤੇਰੇ
 ਗਾ ਦਾ ਕੇ ਦੋਇ ਬਾਬਰੀ ਦੇ ਹੁਦ ਹੁਦ ਦੀ ਟਪੀ ਮਤਾਏ
 ਕੇ ਬਾਂਤਿ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੀ ਬਸੀ ਕਰਨ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ ਦਾਰੂ
 ਨਿਤ ਕਲੰਕਾ ਤਿਛਾ ਚੀਚ ਬਹੁਟੀ ਮਾਂ ਇਨਾ ਦੁਹਾਂ ਬ
 ਸਤੁ ਦੀ ਕੁਠਾਲੀ ਬਨਾਇ ਲੇਖੀ ਕੁੰਗਰੇ ਦੇ ਹਸ ਨਾਲ ਪਾ
 ਰਾਮ ਸਾਹੀ ੧੨ ਖਰਲ ਕਰਨਾ ਮਛੀ ਦੇ ਪਿਤ੍ਰੇ ਨਾਲ ਰਲਾ
 ਇਕੋ ਬਿਚ ਕੁਠਾਲੀ ਦੇ ਹੁਪ ਨਾ ਹੋਤੁ ਮਛੀ ਨੂ ਬਿਚ ਕੁ
 ਠਾਲੀ ਪਾਏ ਹੋਤੁ ਮਛੀ ਨੂ ਲੇਪ ਕਪੜੇ ਦਾ ਦੇਵਾ ਪੰਡੁ
 ਗੋਤਿ ਮਾਂ ਦੀ ਜੇ ਸਤੁ ਹੋ ਲੰਬ ਕਢੇ ਤਾਂ ਮਛੀ ਪਤੁਨੀ

ਸਨਿਕੇਰੇਪੁਤ੍ਰਿਮਾਂਤ੍ਰੇਪਾਵੇਪਾਣੀਤੰਤੇਨਸਾਜੁਲਾਬਖਿ
 ਛੰਛਹਗੰਗੀਪਤਸੀਪਿਲਾਵਣੀ। ਟੇਗੰਖਚਤ੍ਰੀਪਾਣੀ
 ਪਿਥੁਬਹੁਤੁਪਾਵੇਤੰਤੁ ਪਿਪਲੀਟੰਕੜੇਤ੍ਰਿ ਵੀਟੰਕ
 ੧ਖਤੰਕੜੇਤ੍ਰਿ ਤੀਨੰਦਾਤ੍ਰਮਾਖੀਨਾਲਰਲਾਇਚੰਟੇ।

ਦਾਰੂਮੁਤ੍ਰੀਛਟਾ ਹੋਵਦਹੀਨ੍ਰਿ ੧ ਸੁਮਾਗਾ ੧ ਲਾਰ
 ਛਟੀ ੧ ੧ ਮਾਵਲੇਛਟਕੜੀਜੰਖਰਛਾਛਲਪੀਵੇ
 ਸੁਖਤੇਵੇ। ਹੇਰਮੰਤ੍ਰਬੰਦਦਾਪਖਾਛਟਮਾਸਾ ੧ ਮ
 ਮਲਤਾਸਮਾਸਾ ੧ ਰੁਖੜਾਮਾਸਾ ੧ ਹਰਕੁਦੰਛਿਲਮਾਸ
 ੧ ਪਾਣੀਸੇਰਦੇਪਾਇਕਰਕੜਾਕਰਕੜਾਜਦੁਪਾਣੀਮਧ
 ਪਾਊਰੇਤਦੰਛਕਰਪੀਵੇਸਿਮਾਂਤ੍ਰੀ ੧ ਜੇਹੜਾਛੇਰਗ
 ਹੇਸੇਰਤ੍ਰੀਕੜਾਕਰਪੀਵੇ। ਮਾਖੀਵਿਚਪਾਵਣੀ। ਚਾਵ
 ਲਾਂਧੇਧੇਨਾਲਟੰਕੀਰਤ੍ਰੀ ੧ ਚਾਵੇਮਤੀਸਾਰਜਾਏਚਾ

ਖਾ

ਵਸਛਮਕੇਖਾਏਉਤੰਛਹ ਭੰਗੀਖਾਣੀਦਾਰੂਮੁਹਦੇ
 ਲੋਹੁਦਾਮੋਖੀਦਾਨਕਦਾ ਪੇਟਗਾਰਸਟੰਕੜਾਤਿਲਟੀ
 ਕੁਝਕਾਰੁਦੀਜਤੁਟੰਕੁਝਦੇਬਦਾਰਟੰਕੁਝਮਾਖੀਟੰਕੁਝ
 ਚਬਲਾਦੇਪੋਨਲਦੇਬੇਸੁਖਰੁਵੈਦਾਰੂਮਾਖੀਫੰਲੇਕਾ
 ਸੇਪਲੂਨੁ ੧ ਪਿਪਲੀਆਂ ੧ ਦੁਪਬਰਹੀਦਾਰਾਂਸੀਦੇਕੁ
 ਟੰਗੇਬਿਚਪਾਇਕੇ ਨੰਮਦੇਸਟੇਨਾਲਖਰਲਕਰੇ ਦੁਪਸੁਕਾਏ
 ਫੇਰਗੋਲੀਬੇਰਸਮਾਨਬੰਧੇ ਵੈਰੇਪਾਣੀਨਾਲਤੈਂਤੰਗਮਾਖੀ
 ਪਾਏ। ਚੰਦਨਾਟੈਖਰਕਜਾਏ ਸੁਰਮਚੂਨਾਲਪਾਏ ਫੰਲੇ
 ਵਾਲਭੂਗਲਨਾਲਪਾਏ। ਦਾਰੂਚੰਦਨਾ ਸਰੀਹਦੇਚੀਚਕੇ
 ੨੨ ਗਭਿਤੁਸੇਗਝਪਹਰਤਿੰਨਭਾਸਕੇਪਾਣੀਖਪਾਬਨਾ
 ਚੀਚਕੇਪੁਟਲੀਬਿਚਬੰਨਕੇਪਾਏ ਫੇਰਸੁਕਾਏਕੇਪੀਸਰਖੇ
 ਦੂਜੇਚੰਬੇਸੁਲਾਣੀਕੁਰਪਾਬਨੀ ਦਾਰੂਵਾਦਫਿਰੰਗਦਾ

ਦੀ

ਸੁਕਾਇਬਾਨਿਸੰਏਮਪੀਸਖਿਲੰਗੀਜੇਪਾਂਨਮਿ ੬੮
 ਠਾਈਸਾਬਖਲਾਵੇਖਾਤੇਵੇਰਨਲਾਗੀਸੰਤੋਰੇਸ
 ਬਸਮੋਮਾਵੇਖੀਰਖੰਡੁਜਿਓਪਓਜੰਬੰਈਨਰ ੭੭
 ਪੁਰਖਸੰਦਿਛਹੀਤਾਂਬੰਬਸਰਰਲੀਜੇਚਮਓਦ
 ਝਮਰੁਚਿਝਾਖਾਨਗੀਤਾਂਬੰਬਿਸਮਲਕੀਜੇਦੁੰਬ ੦
 ਮਾਸਸੁਕਾਇਏਰਸੰਗਪੀਸਕੁਟੈਪਹੀਮੇ
 ਜਬਵਤੁਤੀਮਾਪੀਮਾਸੰਸੰਦੈਤਬਮੇਸੀਬਿ
 ਪਕਾਈਏਪੀਮਾਂਗੀਪੀਠਮਲੇਵਤਮੇਦਾ
 ਜੇਚਾਏਸੰਕਹੀਏ੩ਤੋਗਸੇਤੁਮਾਗੀਰੰਈਮੰਗਾ
 ਵੇਰੁਠਮਜੀਠਸੁਲੀਜੇਏਤੀਨੋਰਰਤੋਲਬਗਾਬ
 ਚੁਰਨਪੀਰੰਗੀਜੇਚਿਝਾਖਾਂਨਗੀਬਿਸਮਲਕੀਜੇ ੧
 ਤਾਂਕਾਰੇਜਾਮਾਨੇਨਿਜਮੰਗੀਲੀਲਾਏਤੁਕਾਫੇਚਾ

ਰਹਿ ਥਾਸ ਤੁਯ ਹਸਾਨੈ ਮਰਚ ਬਰਾ ਵਰਗੀ ਬਾਂਧੇ
 ਤਾਂ ਕੋ ਛਾਹੁ ਸੁਭਾਵੈ ਪਉਲੀ ਜੁਗਤਿ ਨ ਚੁਕੇਵੈ ਟੀਤ ਬ
 ਜਹ ਸਿਧੀ ਪਾਵੈ ਗਲੀ ਟੇਕੁ ਲਾਵੈ ਜਿ ਸਰੰ ਮਨ ਤੇ ਮਿ
 ਟੇ ਨ ਮੰਗਾ ਨਿਸਦਿ ਨ ਛਿਛੈ ਸੰਗ ਸੋ ਲਾਗਾ ਜਿਉ ਚੁੰਬ
 ਰ ਸੋ ਲੰਗਾ ਭ ਤੰਗਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪੰਖ ਰੈ ਨ ਚੰਦ ਸਰੀ ਪੁਰਖ
 ਮਿਤੁ ਕਰ ਜੰ ਪਾਵੈ ਤੁਲੀ ਟੇਕੁ ਹਰਤਾਲ ਮਾਂ ਨ ਕੋ ਤਾਂ ਕੋ ਮੁਖ ਮੋ
 ਪਾਵੈ ਵੀ ਤੈ ਰੈ ਨ ਤੋਇ ਦਿਨ ਮਾ ਬਸਤੁ ਕੀ ਕਾਤੁ ਕੋ ਲੀਜੈ
 ਸੰਹਰਤਾਲ ਨੀਰ ਸੰਪਸਕੈ ਮਾਥੇ ਤਿਲ ਕਰ ਗੀਜੈ ਜੇਵ
 ਹਤਿ ਲਕਨੈ ਨ ਭਰਦੇ ਥੋ ਸੰਗ ਲਗਾ ਸੰਮਾਵੈ ਸੰਵਤੁ
 ਜਾਗਤੁ ਪਲਕਨ ਬਿਸਰੇ ਮਹੰਮਦੁ ਉਪਜਾਵੈ ੫ ਤੰਗ
 ਪੰਖ ਨ ਛੋੜੁ ਮਰੇ ਜੇ ਕੋ ਟੀਅਮੋ ਸਾਦਾ ਉਜੁ ਪਾਵੈ ਮਾਂ
 ਥੋ ਨ ਕਰਾਨ ਮੰਛਾ ਤੀ ਨ ਭੀ ਕਾਟ ਮੰਗਾਵੈ ਮੀਰਾ

ਜੇਪਕੜਾਵੇਤਾਂਮਫੀਕਫਿੰਨੀ। ਫੁਲਜਾਸੀ। ੧ ਦਾਰੂਮੀ ੬੭
 ਪਗਾਤੇਦਾਮਾਖੀ। ਮਹੁਚਾਂਤਾਂਬੇਸਾਥਪਸਾਟੋ। ਜਾਂ
 ਦਾਰੂਪਲਜਾਵੇਤਾਂਗਾਤੀ। ਤੇਪਾਟੇਦਾਰੂਸੀਪਿਮਾਵੇਲੇ
 ਸੁਖਹੋਵੇ। ਤੰਗਬਿਧਾ। ਅਕੁਰਕ ਰਲਮੀਸੰਗ ਰਮਾ
 ਰਦੇਗਦੇਬਿਚਰੁਲਾਇਫੁਕਦੇਨਾ।। ੧੨੩੪੫੬੭੮੯੧੦
 ਅਮਾਂਸਿਸਾਹੀ। ੧ ਤਾਂਮਾਂਸਿਸਾਹੀ। ੧ ਰਲਾਇਕੇਫੁਕ
 ਦੇਨਾ। ਕਲੀਦੇਪਤੇਕਰਕੇ। ਬੜਦੇਸੇਗਾਂਬਿਚਰੁਲਾਇਫੁਕ
 ਤੰਮੜਦੇਬਿਚਬਿਨਕੇਫੁਕਦੇਨੀ। ਨਕਫਿਕਨੀਬੁਟੀ
 ਸੇਗ। ੧ ਰਪਣੀਮਾਤੈਵੈਅਥਬਾਚਾਂਦੀਤੇਵੇਬਗਾਬਰ
 ਲੋਕੇਫੁਕਦੇਨਾ। ਕਲੀਦੇਬਿਚਪੈਸਾਲਪੇਟਨਾ ਫੇਰਗਾ
 ਦੜਦੇਬਿਚਲਪੇਟਕੇਫੁਕਦੇਨਾ। ਤੰਗਾਬੋਹਰਦੀਸੁ
 ਮਾਹਰਕੇ। ੧੨੩੪੫੬੭੮੯੧੦ ਅਮਾਂਸਿਸਾਹੀ। ੧ ਰਲਾਇਕੇਫੁਕ

ਰਧਾਇਕੇਫੁਕਦੇਨੀ ਅਗਨਿਸਵਾਪਹਰਬਾਲਜੀਇ
 ਲਾਜਇਸਤੀਕੀਰਗਸੁਪਕਰਨਕਾਪਥਰਮੇਪਹਨਫੁਕ
 ਕਾਮੁਰਗੀਦਾਪਿਤਾਟੀਕਾਖਬੜੇਬੇਕੀਗਰੀਟੀਕਖਦ
 ਵੇਬਸਤੁਕਟਕੇਵਟੀਆਂਤੈਕਰਜੀਆਂਲੀਆਂਜਦ
 ਪਤਿਪਸੁਕਨ ਉਪਰੰਤਦਾਨਿਨੇਵਲਕੁਗਾਥਿਚਰਖੇਦਿ
 ਨਤੈਫੇਰਕੁਗਕਰੇਗਾਰਕੁਰੇ੧ਦਾਰੂਵਾਇਕਾਤਿਕਟੀ
 ਕ੧ਮਿਠੇਤੈਲਲਾਗੀਲੀਆਂਕੁਰੇ੩ਕੁਗਾਥਿਚਰਖੇਦਿਨ
 ਤੈਉਪਰੰਤਕੁਗਕਰੇਗਾਰਕੁਰੇ੨ਦਾਰੂਗਮੀਕਾਜੀਗ
 ਚਿਟਾਟੀਕ੧ਕੁਰੇਤੈਲਲਾਗੀਲੀਆਂਕੁਰੇ੩ਦਿਨਤੀਕੁਰ
 ਗਾਥਿਚਰਖੇਉਪਰੰਤਕੁਗਕਰੇਗਾਰਕੁਰੇ੩ਦਾਰੂਕੀਕੁਰੇ
 ਕਾਸਬੂਫੁਅਰਚਾਂਹਰਕੁਰੀਫੁਲਤਿਨੇਬਸਤੁਟੀਕ
 ੧ਗੀਲੀਆਂਪਾਣੀਲਾਗਕੁਰੇ੩ਦਿਨਤੈਕੁਗਾਥਿਚ

ਹਮੇ ਆਰੰਭਿਗਰੇਗਰਕੁਰਹੈ ॥ ੪ ॥ ਸਰਦੀਕਾ
 ਕੁਰਕੁਰਾਪਿਤਾ ਕੇਸਰਕਸਤੁਹੀ ਪਿਪਲੀ ਸਰੇਕੁਸ
 ਤੁੰਟੀਕਾ ॥ ਗੋਲੀਆਂ ਤੇ ਕੋਰੇ ਤੁੰਗਾਂ ਲੀਕੁਗਾ ਬਿਚਰਖੇ
 ਇਸ ਤੂੰ ਫੇਰਕੁਗਰੇਗਰਕੁਰਹੈ ॥ ੫ ॥ ਵਾਇਗੋਲੇਕਾ ਮਰਦ
 ਪਵਾਤੁਬੀਜਟੀਕਾ ॥ ਕੋੜੇਤੇਲਨਾਲਗੀ ਪਲੀਆਂ ਤੇ
 ਕੋਰੇ ਤੇ ਦਿਨਕੁਗਾ ਬਿਚਰਖੇ ਫੇਰਕੁਗਰੇਗਰਕੁਰਹੈ
 ੬ ॥ ਦਾਰੂਦਪੁਰੇਕਾ ਅਖਤੀਦੇਬੀਜਪੇਸਾਰੁਰ
 ਜੰਖਾਰਪੇਸਾਰੁਰ ਪਲੀਆਂ ਪੇਸਾਰੁਰ ਕੇਸੁਤੂੰ ਪੇਸੇਕੁ
 ਰਾ ਕਪੜਛਾਨਕਰਨੇ ਛਾਤਨਾਲਪੇਸਾਰੁਰਖਾਣੇ ਖਰਾ
 ਕਦੂਪਚਾਵਲ ਦਾਰੂਚਾਦਫਿਰੰਗਦਾ ਸੰਖੀਆਂਸੁ
 ਪੇਦਪੇਸਾਰੁਰ ਮਰਚਦਖਤੀਪੇਸੇਕੁਰਾ ਪੇਠੇਕੋਰਸ
 ਸਾਖਖਰਲਕਰਨਾ ਗੋਲੀਸੁੰਗਬਰਾਖਰਕੁਰਹੀ

ਦਿਲਵੀਰੀਛਾਣੇ ਸੁਰਾਵਣੀ। ਧੁਲਾਂ ਘੋਇਹਰੀ ਲੀਦੇ
 ਵੀਗੋਰੇ ਨਾਲਾ ਮਗਰਮਾਤਚਵਲ ਗੋਗਾਖਿਉ
 ਦਾਰਮਰਦਰਸੇਪਾ ਕੁਕੜਦੀਚਰਵੀਮਾਸੇ ੨ ਖਰਦਾਸ
 ਗਾਮੇ ੨ ਦੇਵੇਬੋਰਪੀਸਰੇਲੇਪਕਰੇਇਦੀਨੂੰ। ਇਸਤੀ
 ਕੁੰਠਮਰਦਪਸਿੰਦਨਾਮਾਵੇ। ਜੰਗਲੀਕੁਕੜਕੀਧਿਨੁ
 ਸਤਿਤ ਸੁਹਾਗਾ ਪੀਸਰੇਮਰਦਇਦੀਨੂੰਲੇਪਕਰੇ। ਇ
 ਸਤੀਵਸਿਤੇਵੇ। ੧ ਖੰਬਸੁਰਾਇਕੇਪੀਸਰਮਾਧਿ
 ਓਸਾਥਿਇਦੀਲੇਪਕਰੇ। ਇਸਤੀਵਸਿਤੇਵੇ। ਅਖ
 ਅਪਭੁਤਿਥਿਲਾਸਲਿਖਤੁ। ਦੇਹਿਗਾ ਜੈਸੇਜੈਸੇਪਾ
 ਪਸੰਗਪਰਤਿਜੁਤਿਲਕੇਤੁਲਾ। ਤੈਸੇਤੈਸੇਬਾਸਗੁਨ
 ਕਹੀਮਾਨਿਨਾਮਫੁਲੇਲਾ। ੧ ਬਸੀਕਰਨਥਿਪ ਬਾਂਮਿ
 ਅਖਚੀਲਕੀਮਨੈਨਿਸਮਾਏ ਤਰੀਲੀਜੇ। ਤੁੰਨ

ਜੇਮਤਰਦੁ ਜਾ ਜੰਜਰੇਦੁ ਜਾਕਮਰਦੁ ਯਥਾਥੇਤਾਥੇ
 ਟੀਤੁਦੀਤੈ ਜੁਹਲਭੁਪਰ ਯਥਾਥੇਤਾਂਬੁਣਨਹੀਨਿਹ
 ਫਲਤੈ ਯਮਰਕਤਕੇਮਲਧਾਰਜੀਮਹਾਦੁਰਤਬਿਪਾਮੀ
 ਸਨੀਸਪਤਸਮੰਦਾਭਿਮੰਤੁਰੇਯਾਦਕੁਵਤੀਤਤਸਰਬੰਮਮ
 ਰਾਹੇਕਥਯਾਕਥਾਸਾਧੰਸਬਦਕੁਰਕੁਰਯਮੀਧੀ
 ਤੀਤੁਤੀਤੁਰਕਮਿਸਾਚੇਕੇਸਾਹਾ ੧੦੦੦੦ ॥ = ॥ =

੨੩

ਇਸ

ਇਸ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠਕੋ ਇਸ ਕੀ ਜਗਤ ਤਿਸ ਦੇ ਪਿਛੇ ੧੦੮
 ਪਾਠਕੋ ਹਰੇ ਸਰਬ ਦੇ ਸਰੀ ਬਾਹਤ ਮਨੁ ਮਰਦੈ ਯੁਗੁ
 ਲੋ ਬਹਮ ਚਰਨ ਰਖੇ ੧ ਤੁਲਸੀ ਕੇ ਵੀਜ ਸਾਹਿ ਦੇ ਵੀ ਕੋਰ ਸ
 ਸਾਥ ਪਾਸਿ ਰਾਮਾਇ ਤਵਾਹ ਤਿਲ ਕਰ ਕੋ ਸਰਬ ਕਰਮਾਨਿ ਤੁ
 ਤੁਵੈ ੧ ਓਅਪਤਿ ਬਿਸਿ ਪਰਮਾਤਮਨੇ ਨਮਾਉ ਤਪਤੀਇ
 ਸਥਿਤਾਪੁ ਲੋਕ ਗਾਇ ਬਹਮ ਹੀ ਹਰਾਇ ਤਿ ਗੁਣਾਤਮੇ
 ਸਰਬ ਕੋ ਤਕ ਕਾਇ ਹਸਾਯ ਦੋਤਾ ਤੇਯਨ ਮਃ ਤੁੰਤਾਨੀ
 ਸਿਪੀਕੁਰ ਕੁਠ ਸੁਤਾ ੧੦੮ ਓਜ ਪਾਠ ਕਰੇ ਸਰਬ ਕੋ ਤਕ
 ਗਤੁ ਗਾਇ ਸਟ ਸਾਵੈ ਅਸ ਗੰਧ ਹਰਤਾਲ ਕੇ ਲੇ ਕਾ
 ਸ ਗਰੁਚਨ ਚਾਹੇ ਬਸਤਿ ਪੀਸ ਕੇ ਮਾਥੇ ਤਿਲ ਕਰ ਕੋ ਵਸੀ
 ਕਰਨ ਤੇਵੇ ਅੰਗ ਮੀਤਿ ਮਾਰਨ ਦਾ ਮਰਦੇ ਦੀਭ ਸਮ ਬਿਖ
 ਪਤੁਰਾ ਮੰਗਲ ਵਾਹਨੁ ਮੰਤ੍ਰ ੧੦੮ ਪਤਿ ਕੇ ਸਟੇ ਸੋਨ ਹਮੇ

੨੧੧੪	੨੨੧੪	੨੩੧੪	੨੪੧੪
੨੨੧੪	੨੩੧੪	੨੪੧੪	੨੫੧੪
੨੬੧੪	੨੭੧੪	੨੮੧੪	੨੯੧੪
੩੦੧੪	੩੧੧੪	੩੨੧੪	੩੩੧੪

੫੦	੫੦	੫੦	੫੦
੫੦	੫੦	੫੦	੫੦
੫੦	੫੦	੫੦	੫੦
੫੦	੫੦	੫੦	੫੦

ਇਹ ਜੰਤ੍ਰੁ ਬਰਾਹਮਣ ਅਸਰ ਸੁਗੀ ਨਿਰੰਦਰ ਮਾਇਤ੍ਰ
 ਪਾਲ ਲਿਖਿ ਖਾਸ ਕਠਿ ਵਾਰਨ ਚੰਦੇ ਵਰਲਿਖ ਭਾਗ
 ਮਾਤ੍ਰਾ ਇਕੋ ਰਖਿ ਭਾਗੁ ਪਦੇ ਭਾਗੁ ਰਹੁ ਪਾਰੁ ਭਾਗਿ
 ਸਿਰਿ ਚਰਿਤ੍ਰ ਰਖਿ ਭਾਗੁ ਹਜੰਤ੍ਰੁ ਭਾਗੁ ਅਸਰ
 ਸੁਗੀ ਪਾਲ ਲਿਖਿ
 ਖਾਸ ਰਾਮ ਰਾਜ
 ਬਿਧਿ ਮਾਰਗੁ ਭਾਗੁ

	੨੦	੨੦	੨੦
	ਲ	ਸ	ਲ
	੨੧	੨੨	੨੩
	ਨ	ਚ	ਸ

੩੫੨੦੫	ਦਬਨਦਪਮਾਨਿ	੫
	ਤੇਰਤਨ	੫
	੫੫੫੫	੫

ਇ ਜੰਤ੍ਰ ਨਚੰਦੇ ਮਾ
 ਏਤੁ ਵਾਚਿ ਲਿਖਾ
 ਹਾਜ਼ਾ ਪ੍ਰਯਾਸਰ
 ਬਵਸਰੁ ਵੇਤੁ

ਜੰਤ੍ਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਮਪੀਰ
 ਰਗਗਾ ਕੇਸਰ ਚੰਦਨ
 ਨਾਨਿਲਿਖੇ ਮਾਇਤੁ ਵਾਰ
 ਰੁਜਪਤਪਰ ਸੁਚਪਾਟਿ
 ਰੁਤਕੁ ਮੁਖਾਇ ਕੇ ਸਿਰਹੁ ਕੇ

੬	੧
੭	੪
੮	੩
੨੮	੨੨
੯	੮੮
੨	੫

ਤੁੰਤੁਬਕਾ ਲਿਖਕਰਿ ੩੮
 ਅਗਰਿ ਖਿਚਸਾਤੇ
 ਮੰਤ੍ਰਪਤ੍ਰੇ ਮਿਠੇਤੁਲਈ
 ਵਟੀਪੁਖਾਵੇ ਗਲੀ
 ਪੂਤਲੀਗਲੀਗਤਿ ਮ
 ਤਮਦਾਵੀਹੁਤੁਏ ਕੇ ਕੇ

ਜੇ ਆਪੀਗਤ ਸੁਤੀਬੈਠੀਚਲਤੀ ਕੰਠੀਗਲੀ
 ਮਾਠੀ ਨਾਲਿਮਾਵੇਤਾਤੁਏ ਮਾਠੀਕਾਂਲਕਾਂਦੂਪ
 ਤਗਮਨੁਕਲਾਖਤੁ ਖਿਚਪਾਵੇ ਵਸੀਕਰ

ਹੁਸਪਤੇ।

੪੦	੪੦	੪੦	੪੦
੫੦	੫੦	੫੦	੫੦
੬੦	੬੦	੬੦	੬੦
੭੦	੭੦	੭੦	੭੦

ਜੰਡੁ ਬੁਢਾ ਹਰ
 ਕਿਸੇ ਬਾਦੁ ਹੋਏ
 ਨੀਲੀ ਟਾਕੀ ਨਾਲ
 ਜੰਡੁ ਲਪੇਟ ਕਾ
 ਨੀਲਾ ਪਾਗਾ
 ਗਲ ਪਾਥਰ

੨੨	੨੦	੨	੭
੬	੩	੨੭	੨੫
੧੯	੧੩	੮	੭
੪	੫	੧੪	੧੮

ਜੰਡੁ ਬਾਣੇ
 ਗਾਹਗੁਸੇ
 ਦਾਦੁ ਹੋਏ
 ਦੁਹਾਈ
 ਨਹਿ ਮਿਖ
 ਬੀਰੀ

੬	੧੩	੨	੭
੬	੩	੧੦	੮
੧੨	੭	੮	੭
੪	੫	੮	੧੧

ਤਾਪ ਨਾਹਿ
 ਲਿਖ ਰੇ ਪੀਲਾ
 ਏ ਇਸਤ੍ਰੀ
 ਦੁਸਤੁਰੇ
 ਸਬੋ ਮੰਗ
 ਛੁਹਣੇ ਮੰਦਿਤੁ
 ਵਾਗਲਿਖੇ ਨਹੀਏ

३८

ਚੰਗੀ ਸੀ ਲਖ ਜੋ ਨ ਅਕਾਸ ਪਤਾ ਸੀ ਮਿਹਤ ਮੰਤ੍ਰ ਲ ਗਾਖ ਸਤ੍ਰ ਰੂ ਕੂਰ
 ਅਕਾਲ ਮੂਲ ਖਾਰਡੂ ਤੀ ਮਾਂ ਬਾਂ ਦਰੀ ਮਾਂ ਅਠਾ ਪਾਤਿ ਮੇਰ ਜੋ ਕ
 ਛੁਟਿ ਸੇ ਪਾਨ ਪਿਤੁ ਮੇਂ ਤੇ ਅਧਾ ਬਿਅਧ ਭੇ ਪਾਂ ਪ ਨਾ ਹੋ ਜਨ
 ਨਾਨਕ ਤੇ ਹੀ ਰਖ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਮਨ ਮੁਖ ਕੰਧੁ ਖਾ ਸਬ ਦਸਾ ਚਾ ਪਿਤੁ
 ਰਾਚਾ ਛੁਰੰ ਗੁਰ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਇਹ ਰਖ ਜਾਨੈ ਚੰਦੇ ਅਧਿਤੁ ਬਾਹਲਿ
 ਖਰੇ ਗਲ ਪਾਵਣੀ ਛਾਇਆ ਤੁਰੂ ਪੇਤੁ ਸੁਪਨੇ ਕਾਰ ਫਜਿਸ
 ਕੰਤਿ ਇਤਿ ਸਰੰਤਾ ਤਾਰ ਨ ਅਥਵਾ ਪਾਨੀ ਮੰਤ੍ਰ ਨਾਸਤਿ ਬਾ
 ਹ ਪੀਲਾ ਇਦੇ ਨਾ ਸੁਖ ਤੇ ਵੇਗੁ ਰੂ ਕਾ ਬਚਨ ਸਤ੍ਰ ਤੇ ॥
 ਮੰਤ੍ਰ ਦੇ ਵੀਰੀ ਕਾ ਭਨ ਮੇਂ ਮਦੇ ਸੁਗਤੁ ਜੀ ਕੇ ਸਾਰ ਸੁਤੀਆ ਹਾ
 ਗੁਗਾ ਬਰਦੇ ਦੇ ਵੀ ਕਾ ਮਰੂ ਪੁਨਿ ਧਿਸਰੂ ਪੀ ਧਿਸਾਲਾ ਧੀ ਦੇ
 ਬਇਆ ਪਮੇ ਸੁਹੀ ਸਾਰ ਸੁਤੀ ਮਹਾਂ ਦਿਸਟਵਾ ਮੇਸਾਰੂ ਤਾਰ
 ਅਲਾਖੀ ਧਿਇਆ ਦਾ ਨਰੂ ਮਹਿ ਮੰਤ੍ਰ ਲੀ ਕਰਾਲੀ ਮਰੂ ਮਿ

ਤੇਤੀ ਸਰੋਤੀ ਦੇ ਬਤਾਂ ਬਾਂਧੇ ਪਰੀ ਬਾਂਧੇ ਤੁਹ ਪਰੀ ਮਨੁ ਪਰੀ
 ਲਾਲ ਪਰੀ ਸਮਾਤ ਪਰੀ ਸੁਪੈ ਦ ਪਰੀ ਤਖਤ ਪਰੀ ਪਕੜੇ
 ਕੰਢੇ ਕੰਢੇ ਲੋ ਮੰਗ ਦ ਵੀਰ ਚਲੇ ਤਨ ਬੰਤ ਵੀਰ ਚਲੇ ਚੌਕੜੀ
 ਮਾਪੀ ਜ ਵੀਰ ਚਲੇ ਚੜ੍ਹੇ ਲਕੇ ਲਕੇ ਲਗੇ ਤੀ ਗ ਗਰਬੀ ਸਕਤੀ
 ਤਮਾਹੀ ਭਗਤੀ ਫੁਰ ਤੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸਰੋਤੀ ਬਾਚਾ ਓ ਮੰਗ ਰ ਮਾ
 ਦਰੀ ਗਖਿ ਜਾ ਕੇ ਨੀਰੰਗਾ ਦਸਤਾ ਕਬਤਾ ਬੇਦ ਨ ਹਰਤ
 ਤੀ ਨ ਲੋਕ ਚਾਰ ਬੇਦਾ ਪੰਨ ਪਾਤੁ ਛਠ ਵਾ ਨਗ ਇਨ੍ਹ ਸਤਿ ਸਮੀ
 ਦ ਅਸਠ ਸਿਧੀ ਨੀਗੁਰ ਦਸ ਦਿਸਾ ਜਾਂਗੁਰ ਦ ਬਾਰਾ
 ਸ ਤੇਗਾਂਤ ਮਲ ਚੈਦਾਂ ਰੁਬਨ ਪੰਦਾ ਥਿਤੀ ਸੰਲਾ ਕਲਾ ਚਾਰਖਾਨੀ
 ਚਾਰ ਬਾਂਧੀ ਪੰਛ ਭੂਮਾਤੁ ਮਾ ਨੇਨ ਬਚੇਗਾ ਸੀ ਮਿਧ ਛੇਤੀ ਚੈ
 ਸਠ ਜੇਗਾਨੀ ਬਵੈ ਜਾ ਵੀਰ ਅਸਟ ਕੁਲੀ ਨਾਗ ਤੇਤੀ ਕਰੋਤੀ
 ਦੇ ਬਤਾ ਇਕ ਲਖ ਅਸੀਤ ਜਾਰ ਪੈਰੋ ਬਰ ਸਥਾਲਖ ਪਰਬਤ

੩੭	੪੮	੬	੩੨
੭੮	੮	੩੫	੩੬
੪੫	੩੦	੨੪	੩
੭੨	੭੫	੩੩	੪੨

੭੮	੨੬	੭੨	੭੭
੭੮	੭੩	੨੩	੨੨
੨੫	੨੦	੭੮	੭੭
੭੪	੭੫	੨੭	੨੪

ਜੰਡ ਮਿਧਕਾਰੁ
 ਕਰੇ ਪਿਪਲਦੇਪੜੁ
 ਉਤੇ ਨਾਮਲਿਖੇ ਮਾਈ
 ਦਾਨਾਮਲਿਖੇ ਮਾਇ
 ਤਿਵਾਹਰਿਖਾਲੇ
 ਤਾਪਮਿਟੇ

ਮਾਸਟੁ ਸੁਗੰਧਨਾਲ
 ਲਿਖੇਨਾ ਚਰਖੇਨਾਲ
 ਵੰਨਣਾ ਮਿਤ੍ਰਪਰ
 ਮਾਵੇ ਮਾਇਤੁਵ
 ਹਨਚੰਦੇਲਿਖਣਾ
 ਸਤੁਕਰਮੰਨਣਾ

੪੨	੩੭	੫	੪
੧	੮	੨੮	੪੩
੬	੩	੪੦	੩੨
੭	੨	੪੪	੩੭

੪	੨੪	੩	੮
੫	੨੮	੩	੨੫
੩	੮	੩੩	੨
੩੩	੧	੩੨	੭

ਜੰਤਰ ਦੇ ਅਇਤਵਰ
 ਲਿਖਣਾ ਸਰਵਾਰ ਜਗਮ
 ਤੇਵਨਿ ਭੁਪ ਦੇ ਨਾਮੀ ਸਰਖਣ

ਇਹ ਜੰਤਰ ਲਿਖ ਗਲ ਬੀਨ ਨਾ
 ਪੀਆ ਵਨਾ ਪਾਤੀ ਪੀਵੇ ਗਰ
 ਕਰੇ ਸਤਿ ਕਰਮੀ ਨਾ

੮	੧੧	੧੪	੧
੧੩	੨	੭	੧੨
੬	੩	੧੭	੧੬
੧੦	੫	੪	੨੦

ਦੁਰਘ

੪੨	੪੮	੨	੨੮
੬	੨੬	੬੫	੬੬
੬੨	੬੩	੮	੧੭
੪	੫	੬੪	੫੭

ਜੰਤਰ ਲਿਖਣਾ ਅਇਤਵਰ ਭੁਪ ਦੀ
 ਤੇ ਦੁਸਮਨ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖਣਾ ਓਸੇ
 ਭਾਣਾ ਦੁਸਮਨ ਦੇ ਲੇਨ ਹੀ =

ਜੰਤਰ ਅਇਤਵਰ ਨਚੰ ਦੇ ਲਿਖਣ
 ਸਿਰ ਬਿਰਭ ਭਾਣਾ ਭੁਪ ਦੇ ਨਾਮ
 ਬਿਖੇ ਚੇਟ ਨਾ ਲਗੇ ਸਤ ਕਰਮੀ ਨਾ

੨੪੬

੨੨	੭	੨	੨੩
੨	੨੪	੨੧	੮
੨੫	੪	੫	੨੦
੬	੯	੨੬	੬

ਅਸਬੀਬਲੋ

੨੨	੨੩	੨੨	੭
੨੨	੮	੨	੨੪
੫	੨੦	੨੫	੪
੨੬	੩	੬	੯

ਨਰਨੀਬਲੋ

੭	੨੨	੨੩	੨
੨੪	੨	੮	੨੧
੪	੨੫	੨੦	੫
੯	੬	੩	੨੬

ਸਰਬਬਲੋ ੬

੨੩	੨	੭	੨੨
੮	੨੧	੨੪	੨
੨੦	੫	੪	੨੫
੩	੨੬	੯	੬

ਅਰਭੀਬਲੋ

੬	੯	੨੬	੩
੨੫	੪	੫	੨੦
੨	੨੪	੨੧	੮
੨੨	੭	੨	੨੩

੭

੨੬	੩	੬	੯
੫	੨੦	੨੫	੪
੨੧	੮	੨	੨੪
੨	੨੩	੨੨	੭

ਸਰਬਬਲੋ

੯	੬	੩	੨੬
੪	੨੫	੨੦	੫
੨੪	੨	੮	੨੧
੨੩	੨	੭	੨੨

੨੦ ਸਰਬਲੋ

੩	੨੬	੯	੬
੨੦	੫	੪	੨੫
੬	੨੧	੨੪	੨
੨੩	੨	੭	੨੨

੨੨ ਸਿਧਸੁਖਲੋ

ਛਗਦਗੁਰੀ ਲੜ੍ਹਤਿ ਮਾਂ ਦੇ ਪਿੰਡੇ ੨੧ ਲੰਗਾਰ ਅਸਰੁ ਮਿਸ
 ਹੀ ਦੀ ਪਤਰ ਰੇ ਵਿਚ ਪਾਇਰ ਰਚੇ ਡਾਗੀ ਦੁਹਰੁ ਤੇ ਦਾਗੁ
 ਨਾਮ ਰਾਂਗ ਰਬਾ ਬਚੀ ਸੀ ਮਿਸ ਹੀ ਮੁਦਿ ਰਥੇ ਲੋੜ ਬੰਦ
 ਤੇਇ ਬਿਪ ਬੰਗੀ ਰਲੀ ਮਿਸਾ ੨ ਫਟ ਰਲੀ ਮਿਸਾ ੨
 ੨੦ ਦੇ ਨਥੇ ਰਲੀ ਲੀ ਵਿਚ ਪਾਵੇ ਰਲੀ ਲੀ

੬	੧	੮
੭	੫	੩
੨	੯	੪

੪	੯	੨
੩	੫	੭
੮	੧	੬

੩	੮	੫
੨	੮	੭
੬	੭	੧

ਪੀਪਾਜੀ ਇਸ ਵਾਲਖਲਿਖੇ

੨	੯	੪
੭	੫	੩
੬	੧	੮

ਉਗਲ ਰਖ

ਗਾਜਾ ਪਤਾਵਿਸ ਤੇ

੬	੧	੮
੭	੫	੩
੨	੯	੪

ਦੁਮ ਮਠੇ ਰਛਨ ਦਰਿ ਨਾਮਾਵੈ ਰ
 ਦੁਕੇ ਵਿਰਥਾ ਤੁਸਾਵੈ ਤਿਸੁ ਮਝੇ ਵਿਚ ਦਿਸੀ ਪਾਵੈ

ਵਿਰਥਾ ਤੁਸਾਵੈ
 ਸੀਪਾ ਪਾਵੈ

ਸਤਿਨਾਮਿ ਚੜ੍ਹੀ ਖਾੜੀ ਜੁਲਾਬ ਬਾਇਠਿ ਰੰਗੇ। ਟਾਰੀ ਰੰ ਸੁਜਾ ੪
 ਖਰੋ ਅਨਾਹੀ ਛਿਲ ਰਿਰ ਹਦੀ ਮਾਂ ਫਲੀ ਮਾਂ ਮਰਚਾਂ ਰੁਮੇਰੀ
 ਜੜ ਸਬ ਦਾਹੂ ਸਮਪੀ ਸਰੋ ਪਟ ਰੋ ਪਾੜੀ ਸਾਥ ਪੀ ਲੋੜਾ ਪਥ
 ਅਭਿ ਖਿਚੜੀ ਬਰੇ ਵੇਲੇ। ਦਾਹੂ ਫਿ ਮੜੀ ਦਾ ਨੀ ਨਾਥ ਥਾ ਪਸਾਇ
 ਰੋ ਪੀ ਸਲਾਵੇ ਤੁਤ ਕਾਲ ਚੰ ਤੋ ਵੈ। ਤੋਰ ਦਾਹੂ ਫਿ ਮੜੀ ਰੰ ਨੀਲਾ ੦
 ਥੋਥਾ ਟੰਕ ੧ ਜੰਗ ਹਰੜਾਂ ਟੰਕ ੧ ਕੰਦੀ ਲਾ ਟੰਕ ੧ ਸੁਹਾਗਾ
 ਟੰਕ ੧ ਪੀ ਸਰੂਰ ਚਿਪਰ ਬੁੜੇ। ਤੋਰ ਹਾਗਲ ਰੋ ਬਦਚੀ ਨੀ
 ਮਨਸਿਲ ਸਬੂਨ ਅਸਲਾਵੇ ਤੁਤ ਕਾਲ ਚੰ ਗਾਏ ਵੈ। ਦਾਹੂ ਪਰੀ
 ਪਾਥ ਰੰ ਗੰਧ ਰੋਗੀ ਚਿਟਾ ਜੀਗ। ਮਿਠੇ ਤੇਲ ਨਾਲ ਪੀ ਸਰੋ ਲਾ
 ਵੈ ਸੁਖ ਤੋ ਵੈ। ਤੋਰ ਚਾਬਲ ਗੋਰੀ ਛਾਹ ਖਿਚਾਊ ਨੇ ਕੇ ਲਾਵੇ
 ਗਾਏ ਵੈ। ਤੋਰ ਆਵਲੇ ਸਾੜੇ ਰੋ ਰੋ ਤੇਲ ਵਿਚ ਖਰਲ ਕਰੇ
 ਫੇਰ ਫਿੜੇ ਪਰਲਾਵੇ ਦੰਗਾ ਤੋ ਵੈ। ਖਾਸ ਸਭੀ ਦੂਰ ਤੋ ਵੈ। ਦਾਹੂ

੨੩

੨੫	੪	੫	੧੦
੬	੮	੧੬	੩
੨੨	੭	੨	੧੩
੧	੧੪	੧੧	੮

ਪਾਣੀ ਸਰਦਾ ਨਾ ਸੁਭੇ

੫	੧੦	੧੧	੪
੧੬	੩	੬	੮
੨	੭੩	੧੨	੭
੧੧	੮	੧	੧੪

ਪਾਸਰਖੇ ਲਫਾ ਤੇ ਫੈ

੪	੧੫	੧੦	੫
੮	੬	੩	੧੬
੭	੧੨	੧੩	੨
੧੪	੧	੮	੧੧

ਗਪਤ ਮਾਫੇ ਜਾਏ

੧੦	੫	੪	੧੫
੩	੧੬	੮	੬
੧੩	੨	੭	੧੨
੮	੧੧	੧੪	੧

ਸਰਬਜ ਗਤਿ ਪੁ ਜੇ

ਭੀ ਸ਼ਾਂ ਕੀਂ ਸਮ ਬਾਂਕੇ ਜੇ ਕਰਨਾ ਇਲਿਖੇਨ

ਬਾਇ

੧੦	੨	੮
੪	੭	੯
੬	੧੧	੩

ਭੀ ਸੀਰਲੀ ਮਮ ਬਾਂਕੇ ਤੇ ਦੇਹੀ ਹੀ ਹੀ ਸਾ
 ਹਾਇ ਹਮੰਤ ਸਹਿਤ ਬੀਸ ਜੋਦੀ ਪ
 ਇਕੰਤ ਤੇ ਕੇ ੧੦੦੦੦੦ ਲਿਖੇ ਬਸ
 ਗਰਹਿ ਦੇ

ਬਿਪਸਪਾਇ ਅਖਪ ਸਿਪਸਰ ਬਰੋਗ ਹੋ। ਤਿਥੂਟਾ
 ੩ ਲੰਗੰ ੧ ਤਮਾਲਪੜ ੨ ਲਾਚੀ ੨ ਦਾਲਚੀ ਨੀ ੨ ਮੱਥਾ
 ੧ ਅਕਰਗਰਾ ੨ ਦਵੇਜੀਰੇ ੨ ਵੇਕਰੀਜੜ ੧ ਸਰੁਕੇ ਸਮਾ
 ਨਰਤਚੰਦਨ ਪੀਸੇ ਹਤੀ ੨ ਖਰਾਕਾ
 ਸਮਸਾ ਜਾ ਅਗੀਖਜਾ ਸਮਤਹੀ ਏਨਾਉਤੇ ੨ ਖਰ
 ਖੇ ਬੇਟਾ ਤੇ ਵੈਮੁਗਾਦਹਾ ਸੁਲਾ

੭੭	੨੪	੨੮	੩੮
੩੧	੨੭	੨੯	੨੦
੨੩	੧੮	੩੨	੨੭
੨੬	੩੦	੧੯	੨੪

ਏਸੀਗਰੀ
 ਰਾਖਸੁਤਸਮੇ
 ਥਾਲੀਖਿਚਲਿ
 ਖਰੇਖੀਲਾਟੇ।
 ਸੰਕਟਦੂਰੁਏ
 ਸਤਿਨਾਮੁ

੭	੨੪	੪	੨੫
੬	੭੭	੫	੧੦
੧੩	੨	੧੬	੬
੨੨	੭	੩	੩੦

ਦੁਸਮਨਹਦਰ
 ਹਨਕਾਨਚੰਦੇ
 ਅਮਾਇਤਦਾਰ
 ਕੇਦਿਨਜੰਤੂ
 ਲਿਖੇਅਸਟਸ
 ਗੰਧਨਾਲਸਿਰਭੇ

੪੦	੨੨	੪	੫
੬	੩	੨੯	੨੪
੨੭	੨੬	੭	੮
੨	੧੦	੨੭	੧੫

ਜੰਤੂਲਿਖਰੇਗ
 ਭੂਕੇਸਿੰਘਲ
 ਬਾਂਧੇਰੋਗਦੂ
 ਹੰਢੇਸਤਗੁ
 ਰੁਸਖਕਰੋਟਰੀ
 ਤਰ੍ਹਾਹੰਢੇਨਤੀ

੩੭

74	74	74	74	73	22	੬	੮
74	74	74	74	4	20	੨੫	੪
74	74	74	74	੨੨	੬	੨	੨੪
74	74	74	74	੨	੨੨	੨੨	੭

ਜਨ

ਜੰਤਵਸੀਰਗੁਰਾ ਜੰਤਸਰਬੰਦਸਰੋ
 ਰੁਜਪਤਪਗਲਿਖੇ ਫਿ ਤੁਦਤੁਦਰੇ
 ਨਰੰਦੇਮਾਇਤੁਦਰ ਹਰਤੁਨਾਲਿਖਿ
 ਰੁਜਾ ਬਾਧੇਮਜ਼ਾ ਖਜਾਨੀਰੰਦੇ
 ਇਕੇ ਵਸੀਰਗੁਰੋ ਮਾਇਤਿਤੁਦਰ
 ਵੇਗਾ ਸਹੀਸਤੁ ਸਰਬਸਰੁਬਾਧਿ ਸਰਬਰਜਸਿਧ

		੨		
੨	੬	੨੦		
	੭	੩	੮	੫
	੪			

ਜੰਤਲਖਮੀਵਾ
 ਨਰੰਦੇ ਸਰੁਬੰਦੇ

ਸ਼ੀ	ਲੀ	ਲੀ
ਸ਼ੀ	ਗਮ	ਲੀ
ਤੀ	ਤੀ	ਤੀ

ਜੰਤੁ ਮਖੀ ਹਸਪ
 ਲਿਖੇ ਪੁਰਖ ਇਸ
 ਤੀਰੇ ਬਸਤੇ ਦੇ ਪ
 ਤੁਰੇ ਹਸਪਾ ਬਲਿਖੇ
 ਪੁਰਖ ਗਲਇ ਲਿਖੇ
 ਚਰਖੇ ਨਾਲ ਬੰਧੇ
 ਮਰਦੇ ਸਤੁ ਮਾਏ

	੧੦			
੧੦	੧੦	੧੦	੧੦	੧੦
	੧੦	੧੦	੧੦	
੧੦	੧੦	੧੦	੧੦	੧੦
੧੦	੧੦	੧੦	੧੦	੧੦

ਅੰਤ
 ਸ਼ੀ ਗਲੇ
 ੧੦ ੧੦

ਇਹ ਜੰਤੁ ਦੁਖ ਸੋਲਿ
 ਖੇਚੁ ਭਾਤਾ ਪਜਾਇ =

੧੨।	੧੨।	੧੨।	੧੨।
੧੨।	੧੨।	੧੨।	੧੨।
੧੨।	੧੨।	੧੨।	੧੨।
੧੨।	੧੨।	੧੨।	੧੨।

ਇਹ ਜੰਤੁ ਇ
 ਸਤੀ ਗਲ ਬਾ
 ਧੇ ਸੰਤਾਨ ਜੀਬੇ
 ਗੁਰੂ ਮਗਯਾ
 ਸਤੁ ਮਨਿ

੪੮	੫੩	੫੬	੪੨
੫੫	੪੩	੪੮	੫੪
੪੪	੫੮	੫੨	੪੨
੫੨	੪੬	੪੫	੫੭

੨੧	੨੪	੨	੭
੬	੩	੨੦	੨੫
੨੪	੨੪	੮	੨
੪	੫	੨੪	੨੭

੫	੬	੬	੫
੬	੫	੫	੬
੫	੬	੬	੫
੬	੫	੫	੬

ਗਿਰਦਾਸਦਾਪਿਪ ਜੰਤ੍ਰਪਰਕਾਸ਼ੇਕਾ ਜੰਤ੍ਰਮੂਲਕਾ
ਸਤ੍ਰੇਬਾਂਧੋ ॥੨

੨੨	੪੨	੨	੭
੬	੩	੪੬	੪੫
੪੨	੪੨	੮	੨
੪	੫	੪੪	੪੨

੮	੭	੧੫	੧੦
੧੨	੨੪	੪	੫
੨	੭	੮	੧੬
੧੩	੧੨	੬	੩

੨੨	੨੨	੨੨	੨੨
੨੨	੨੨	੨੨	੨੨
੨੨	੨੨	੨੨	੨੨
੨੨	੨੨	੨੨	੨੨

ਜੰਤ੍ਰਬਾਲਕਚਿਤ੍ਰੀਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰਤ੍ਰਯੁਭਿਪ ਧਤ੍ਰੇਬੇਰਸ
ਲਿਖਤਾਗਜ਼ਦਮੀ ਮੋਲਖੀਭੁਜਾ
ਦਸਬਸਤ੍ਰੀਸ
ਗਜ਼ਾ

੨੩੦	੨੩੦	੨੩੦	੨੩੦	੨੩੦	੨੩੦
੨੩੦	੨੩੦	੨੩੦	੨੩੦	੨੩੦	੨੩੦
੨੩੦	੨੩੦	੨੩੦	੨੩੦	੨੩੦	੨੩੦
੨੩੦	੨੩੦	੨੩੦	੨੩੦	੨੩੦	੨੩੦
੨੩੦	੨੩੦	੨੩੦	੨੩੦	੨੩੦	੨੩੦
੨੩੦	੨੩੦	੨੩੦	੨੩੦	੨੩੦	੨੩੦

੮੨	੮੨	੮੨	੮੨
੮੨	੮੨	੮੨	੮੨
੮੨	੮੨	੮੨	੮੨
੮੨	੮੨	੮੨	੮੨

ਜੰਤੁ ਮਿਹਰੀ ਰਾਇ ਖਰੋਗਲ ਧੰਧੋ।

੮	੬	੪	੨
੬	੪	੬	੪
੬	੮	੨	੪
੪	੨	੪	੬

ਜੰਤੁ ਲਿਖ ਰੋਗਲ
 ਥਾਂ ਪੇਗਤ ਨੁਤ
 ਹਰੇ ਨੁਤ ਦੇ ਸ
 ਤਮਿਰੀ ਰਾਮ।

ਜੰਤੁ ਗਿਦੜ ਕੁਤੇ
 ਤਲਵਾ ਏਕਾਜਿ
 ਬੇਲਤੁ ਮਾਨਿ ਦੇ
 ਥੇਥੇ ਬੰਨੇ ਚੰਗਾ
 ਤੁਢੇ ਨਿਰਸੰਸੇ
 ਤੇ ਦਿਤਾ ਨੀਰ
 ਰੇ ਸਰਬ ਸੁਖ ਤੁਢੇ

੬੨	੬੧	੨	੭
੬	੩	੬੬	੬੫
੬੮	੬੨	੮	੭
੪	੫	੬੪	੬੭

੫੮	੬੬	੨	੭
੬	੩	੬੩	੬੨
੬੫	੬੦	੮	੭
੪	੫	੬੭	੬੪

੭੩	੨੭	੩	੮
੭	੪	੭੮	੭੬
੨੦	੭੪	੮	੨
੫	੬	੭੫	੭੮

ਜੰਗਮਿਹਰਖੇ ਜੰਡਬਦੀਸਰਾ ਤਾਪਦਾਲੇਨੀਲਾਦੇ

੨	੬	੨	੭
੬	੩	੬	੫
੮	੩	੮	੭
੪	੫	੪	੭

੮	੭	੭੫	੭੦
੭੭	੭੪	੪	੫
੨	੭	੮	੭੬
੭੩	੭੨	੬	੩

੪੨	੭੫	੬	੫
੫	੫੦	੬	੫੬
੫੫	੭	੭੩	੫੬
੪੭	੭	੭੫	੮

ਗਤਨੂਪਲਪੀਲਾ ਤਬਤਪਲਿਖੇ ਜੰਨਾਤਰਾਖੇਤ
 ਏਤੰਗਰੇਗੁਰੂਤੇ ਗਜਾਦਸਰੇਦੇ ਪਲਦਾਨੇਰਾ

੨	੬	੨	੭
੬	੨	੬	੬
੮	੨	੮	੭
੪	੫	੪	੭

੪੨	੩੭	੫	੪	੨੪	੭	੪੨	੩
੭	੮	੩੬	੪੩	੨੧	੪੨	੭੦	੭੮
੪੦	੩੬	੬	੩	੪	੨੭	੨੩	੨੪
੭	੨	੪	੭	੩	੩੬	੭੮	੮

ਇਹ ਜੰਡ ਨਚੰਦੇ
ਆਇਤੁ ਵਾਹਿ
ਖੜਾ ਗਤਿ ਨੁ ਜੰਡ
ਪੋਲ ਪੀਲਾਏ
ਇਸਤੁ ਹੀ ਨਾਲ
ਸੰਗ ਕਰੇ ਗਰ
ਕੁਰ ਭੈ = ॥

ਇਹ ਜੰਡ ਨਚੰਦੇ ਜਿਸ ਕੋ ਵੇਟੀ ਤੁ
ਆਇਤੁ ਵਾਹਿ ਹੈ ਵੇਟਾ ਨਾਹੈ
ਖੜਾ ਸਚੇ ਮੁਹ ਤਿਸ ਇਸ ਤੀਰੇ
ਚਾਂਦੀ ਬਿਚਮਾ ਵਾਜੂ ਸਾਥ ਬੀਧੇ
ਤੁਹਾਇ ਕੇਰ ਖੋਸ ਵੇਟਾ ਤੁਹੇ ਆ
ਬੁਕਾਰ ਜਗਾਸ ਸਹੀ ਪਨਾ ਲਾਇ
ਤੇ ਵੈ ॥ = ॥ ਖੋਲ ਚੰਦੇ ਮਇਤੁ ਕੰ

੭	੧੮	੨	੭
੬	੩	੧੩	੧੨
੧੪	੧੦	੮	੨
੪	੫	੧੦	੧੪

੩੮	੪੫	੨	੭
੬	੩	੪੨	੪੧
੪	੮	੮	੨
੪	੧	੪੦	੪੩

੨੮	੩੫	੨	੭
੬	੩	੩੨	੩੧
੩੪	੨੬	੮	੨
੪	੫	੩੦	੩੩

ਇਹ ਜੰਤ੍ਰ ਨਾਮ
 ਰਾਛਾ ਜਾਗਾ
 ਇਹ ਰਾਛਾ ਚੜ੍ਹੇ ਲਾ
 ਭੂਤ ਪੇਤ੍ਰ ਸਭ ਨਾ
 ਇਹ ਆਇਤ੍ਰਾ
 ਹੋਇ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ =

ਇਹ ਜੰਤ੍ਰ ਨਾਮ
 ਆਇਤ੍ਰਿਵਾਗਿ
 ਖੇਅਸਰ ਸਗੰਧ
 ਗਲ ਗਰਭ ਮ
 ਸਥੀਭਨ ਤੇਵੇਗਿ
 ਹੋਨਹੀ ਸਹੀ

ਇਹ ਜੰਤ੍ਰ ਨਾਮ
 ਨਾਮ ਚੰਦੇ ਮਾ
 ਇਹ ਵਾਰ ਸੁਰੇ
 ਮਹਾ ਮਹਾਇ
 ਰਖੇ ਪ੍ਰਾਪਦੇ
 ਪਰਾਈ ਸਤ੍ਰਾ
 ਭੋਗੇ ਭੋਗੇ

ਇਹ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰਾ ਗਿਖੇ ਗਮਰ ਖੇ ਗਰਭ ਹੋਨਹੀ ਚੁਹਾਈ
 ਮਿਲ ਮਚੇ ਹੀ ਗੋਰਾ ਪਾਠ ਬੀਜੀ ਕੀ

੭	੨	੧੬	੯	੮	੧੧	੧੪	੧	੯	੧੬	੨	੭
੧੨	੧੩	੩	੬	੧੩	੨	੭	੧੨	੬	੩	੧੩	੧੨
੧	੮	੧੦	੧੫	੩	੧੬	੯	੬	੧੫	੧੦	੮	੧
੧੪	੧੧	੫	੪	੧੦	੫	੪	੧੫	੪	੫	੧੧	੧੪

ਜੰਤ੍ਰੇ ਜਪਤ ਪਰ ਜੰਤ੍ਰੇ ਲਿਖ ਨਾਨ ਇਹ ਜੰਤ੍ਰੇ ਲਿਖ
ਲਿਖੇ ਸੁਚੇ ਮੁਹਿੰ ਚੰਦੇ ਮਾਇਤੁ ਵਾ ਨਾਨ ਚੰਦੇ ਮਾ
ਦੇ ਮਾਇਤੁ ਵਾ ਮੁਹਿੰ ਗ ਸੁਚੇ ਮੁਹਿੰ ਦ ਇਤਿ ਵਾਰ ਸੁ
ਵੇਲੇ ਨਹੀ ਚਰਖੇ ਸਮਨ ਦਾਨ ਥੇ ਚੇ ਮੁਹਿੰ ਮਤ੍ਰਾ
ਨਾਲ ਬੀਨ ਨਾ ਮਿ ਲੋਕੇ ਪਹੁੰਤੀ ਇਕੋ ਰਖੇ ਪੁਪਦੇ
ਤਮ ਮਾਵੇ।। ਬਿਚਦ ਬੇਦੁਸ ਨਾ ਪਹਾਈ ਸ
ਗਰਦੇ ਦੇ ਗੁਜੀ ਤੇ ਮੁਹਿੰ
ਬਰਨੇ

ਹੁੰ	ਹੁੰ	ਹੁੰ	ਜੰਡਲਿਖਣਾ ਰੁਬਵਾਸਤੇ
ਹੁੰ	ਭਾਬ	ਹੁੰ	ਰੁਖਨਾਲਖੀਨਣਾ
ਹੁੰ	ਹੁੰ	ਹੁੰ	ਨੰਉਓਸਦਾਲਿਖਣਾਸਹੀ

੪	੯	੨
੩	੫	੭
੮	੧	੬

੧੪	੨	੧੮
੧੪	੧੦	੬
੪	੧੮	੮

੮	੨	੬
੩	੫	੭
੪	੯	੨

ਜੰਡ ੧੦੦੦
ਜਲਿਖੇ ਰੰਮਰਾਸ

ਜੰਡਸਤਮਾਤੇ ਜੰਡਿਸਟੀਚਾ
ਗਾ ਲਿਖੇ ਗਾ ਰੰਗੀਨਾਲ
ਲਖੀਨਣ ਗਾ ਰੋਲਿਖਵੇਸ
ਰੁਬੁਰੁ ਰੋ ਰੁਖੇਗਾਤੁਰੇ

੯	੧੬	੨	੭
੬	੩	੧੩	੧੨
੧੫	੧੦	੮	੧
੪	੫	੧੧	੧੪

੧੩	੩੧	੩	੮
੭	੪	੧੮	੧੬
੨੦	੧੪	੯	੨
੫	੬	੧੫	੧੭

੪	੫	੮	੩
੮	੨	੫	੪
੨	੭	੬	੫
੫	੬	੧	੮

ਜੰਤੁਕਾਇਆ	ਜੰਤੁਤਾਪਰਾ	ਜੰਤੁਜਿਸਨੁਤਲਰਾ
ਗਾਇਖਰੇਧੁਪ	ਹਾਤਾਪਰੇਵੈਦੁ	ਇਆਕੁਤਾਂਠੀਦ
ਦੇਛਾਦੁਜਾਇ	ਰਹੈਵੈਲਿਖਰੇ	੩ਸਤ੍ਰਿਮਾਹੈਵੈ
ਖਰੇਗਲਪਾਵ	ਗਲਪਾਵਛਾ	ਤਿਸਨੁਪਲਿਪੀ
ਛਾਸਖਰੇਵੈਹ	ਛਾਹੀਦੇਛੀਦੁਹਾ	ਸਾਵਛਾਦੁਜਾ
ਛਾਮਤਗੁਰੂਗੀ	ਈਨਗਸਿਖਘੀਰ	ਗਲਵਧਨਾ
	ਗੀਹਨਬੰਤਜਤੀਗੀ	

ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ
ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ
ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ
ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ
ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ
ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ
ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ
ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ

ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ
ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ
ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ
ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ

ਹਰੀ ਦੇ ਰਹਾਸ
ਲ ਲਗਾਏ ਬਰਤਨ ਦੇ

ਇਹ ਜੰਤ੍ਰ ਸਿਰਖੇ ਨਿਰੰਦਰ
ਇਤਵਾਰ ਲਿਖੇ ਰਚਾਏ
ਸਰਬਾਰ ਜਗਮਤ ਨਗਜ
ਸਭਾਜੀ ਤੇ ਫੁਗੜਾ ਜੀ ਤੇ ਦੁ
ਹਾਈ ਸਿਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦਰੀ
ਇਹ ਜੰਤ੍ਰ ਤੀਰਥ ਮਾਗਿਆ ਰੋਗ
ਹਰੀ

੯	੧੬	੨	੭	੧੩	੩੭	੩	੮	੪	੫	੮	੩
੬	੩	੧੩	੧੨	੭	੪	੧੦	੧੬	੮	੨	੫	੪
੧੫	੧੦	੮	੧	੨੦	੧੪	੯	੨	੨	੭	੬	੫
੪	੫	੧੧	੧੪	੫	੬	੧੫	੧੮	੫	੬	੧	੮

ਜੰਤਰਾ ਵਿਆਕ
ਲਿਖਰੇਬੁਧਦੇਸ਼ਾ

ਬੁਲਰੇ ੩ ਯ

ਦੂਜਾ ਲਿਖਰੇਗਲ
ਪਾਵਨਾ ਸੁਖਰੇਦੇ
ਗਛਾਮਤਿਗਰੀ

੫੯	੬੫	੨	੭
੬	੩	੬੨	੬੩
੬੪	੫੨	੮	੭
੪	੫	੬੦	੬੦

ਜੰਡ ਨਚੰਦੇ ਮਾ
 ਇਤੁ ਵਾਗਲਿਖ
 ਗਰਿਗਲ ਬਾਂਧੇ
 ਭੂਤ ਪੈ ਭੁਪਿਸਾ
 ਚਪਗੀਜਾਇ

੪੧	੪੮	੨	੭
੬	੩	੪੪	੪੭
੧੧	੪੮	੮	੭
੪	੫	੪੬	੪੫

ਜੰਡ ਕਿਸੇ ਨੂਰ ਨਚੰਦੇ ਮਾਇਤੁ
 ਛਬੀਤਾ ਕਰਿਤਿ ਬਾਗਲਿਖੇ ਮਾਸ
 ਮਾਨੁ ਦੇਇਸ ਲਾਕਮਹਇਸ
 ਦੇਗਲ ਬੰਨ ਝੀਬਾਂਧੇ ਗਰ
 ਫਾਨਚੇ ਦੇ ਮੇਤਦਾਗੁ ਰੁਨਹਿਤਿ
 ਮਾਸ ਬੰਨਹਿ

੪੧	੮	੨	੭	੩੦
੬	੩	੩੨	੩੦	
੧੪	੨੯	੮	੭	
੪	੫	੩੦	੩੨	

੬	੧	੮
੭	੫	੩
੨	੯	੪

੨	੯	੪
੭	੫	੩
੬	੧	੮

੬	੨	੧੦
੯	੭	੪
੩	੧੧	੬

ਜੰਤ੍ਰ ਨਚੰਦੇ ਮਾ ਜੰਤ੍ਰ ਲਿਖੇ ਗ ਜਿਸ ਤੇ ਦਿਲਗ
 ਇਤ ਵਾਗ ਲਿਖੇ ਲਵੀ ਪੇਚ ਉਥਾ ਜਾ ਤੇ ਵੇ ਉਸ
 ਕਾਲੇ ਕੁਤੇ ਗਲਬੀ ਤਾਪਦੁਰ ਤੇ ਦਾ ਨਾਉ ਲੈ ਕੇ ਦ
 ਨਕਾ ਇਸ ਤ੍ਰਿਵ ਜਗਤ ੧੦੦੦ ਗਵਾਜੇ ਉਤੇ
 ਸਤਿ ਵੇ ਜਗਤ ੧੦੦੦ ਖਦੇ ਨਾ ਨੰਦੇ
 ੧੦੦ ਮਾਗਿ ਮਾਗੇ ਨਪਰੇ ਨੰਦੇ ਦੇ ਮਾਇਤੁ
 ਮਾਇਤੁ ਵਾਗ ਲਿਖੇ ਵਰ ਮਾਥ
 ਖੇ ਸਤੁ ਹੈ ਵਾਗ ਲਿਖਿ
 ਅਸਤੁ ਮਾਥ
 ਤਸਿ ਬਾਗ ਤਾ

	ਭੀ		ਭੀ		
ਭੀ	ਲੇ	ਵੇ	ਈਂ	ਭੀ	ਭੀ
ਸੀ	ਏ	ਵੇ	੦	ਭੀ	ਸੀ
	ਏ		ਲੇ		

੨੩
ਇਹ ਜੰਤਰ ਸਮਰ
ਰਹਿਤ ਸਬੰਧੇ

੪੨	੪੮	੨	੭	ਜੰਤਰ
੬	੩	੪੬	੪੪	ਸਟਮੀ
੪੮	੪੫	੮	੭	ਚਾਲੀ
੪	੫	੪੩	੪੭	ਤੰਦਰ

੪੨	੪੮	੨੬	੨੮
੬	੨੬	੬੬	੬੫
੬੮	੬੩	੮	੭
੬	੫	੬੬	੫੭

ਕਾ ਗਰਭੁਤੰਦੇ ਪ੍ਰਤਿਯੋਗ
ਮਾਗਿ ਮਾਸਤਿਗਰੁ ਰੀ।)

ਜੰਤਰ ਬਿਚਰੇਟਸ
ਲੁਗੇ ਲਿਖਰੇ ਸਿਰ
ਖੇਮਤਿਤਵਾਹਲਦੇ

ਵ:	ਛ:	ਛ:	ਛ:
ਕ:	ਕ:	ਕ:	ਕ:

ਤਬਲਬੀਧੇ ਆਇਤਿਵਾਰ
ਵੰਦੀਵਾਨਖਲਾਸਤੋਏ। ਸਜੀ

੯	੧੬	੨	੭
੬	੩	੧੨	੧੨
੧੪	੧੦	੮	੧
੪	੫	੧੦	੧੪

੨੫	੪੫	੨	੭
੬	੩	੪੨	੪੨
੪੪	੨੬	੯	੧
੪	੫	੪੦	੪੨

੨੮	੩੦	੨	੭
੬	੩	੩੨	੩੨
੪੪	੨੯	੮	੧
੪	੫	੩੦	੩੩

ਜੰਤਨਜਰਗਾ
ਛਾਇਆ
ਗ ਡਾਇਨ
ਗਾਸਤੁਏ।

ਜੰਤਗਰੁ ਰੁ ਛੰਪਇਤਬਾ
ਅਸਥੀਮਨੁ ਹਰਮਰਬੀਧੇ
ਗਲਰੁਤੁਗੀ ਗਰੁਨਾਗੀ
ਮੰਥੀਨੇਮੇਤੁਗ ਮਨੁਤੁਏ।

੪	੬	੮	੨
੮	੨	੪	੬
੨	੬	੪	੮
੬	੪	੨	੮

ਨਚੰਦੇ ਮਾਇਤੁ ਵਾਗਾ ਜਾਗੰ ਜੰਤੁ ਲਿਖਿ ੨੨

ਖੇੜਾ ਜਿਸ ਦਾ ਮਤ ਲਖਤੋ ਦੇ ਤਿਸੇ

ਵਾਗੀ ਹਰ ਗਲ ਉਤੇ ਚਲ ਸੀ ਅਸਾ

ਸੁਗੰਧੀ ਨਾਲ ਲਿਖਿ ਜਾ ਚੰਦਨ ਹਰਤ

ਚੰਦਨ ਗਰੋ ਚਨ ਕੇ ਸਤੁ ਹੀ ਨਖ ਅਗਰ ਕੇ ਸਰ ਕਪੂਰ

ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਸ ਕਰਨਾ ਤੇ ਦੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾ ਉਲਿਖਿ ਜਾ ਉਸ

ਦੀ ਮਾਣੀ ਦਾ ਨਾ ਉਲਿਖਿ ਜਾ ਜੇ ਕਰ ਜ ਤੇ ਦੇ ਉਹ ਗਲ

ਲਿਖਿ ਜੀ ਫਲਾਨ ਕੀ ਮਤੋ ਦੇ। ਜਾਗੰ ਜੰਤੁ ਲਿਖਿ ਮਾਇ

ਤੀ ਕੋ ਤੇ ਹਰ ਗਲ ਦਾ ਨਾਂ ਕਰ ਜਾ ਜੰਤੁ ਲਿਖਿ ਕੇ ੧੧ ਹੋਤ

ਆਵੇ ਪੀਛੇ ਤੇ ਹਰਿ ਖੋਪੁ ਪੁਖਾਵ ਜਾ ਕੇ ਜਪ ਤੇ ਹਰ

ਗਲ ਪਿਤਾ

੧੦	੧੭	੨	੭
੬	੩	੧੪	੧੩
੧੬	੧੧	੮	੧੨
੪	੫	੧੨	੧੫

੧੦	੧੭	੩	੮
੭	੪	੧੪	੧੩
੧੬	੧੧	੮	੨
੫	੬	੧੨	੧੫

੧੯	੨੬	੧੨	੧੭
੧੬	੧੩	੨੩	੨੨
੨੫	੨੦	੧੮	੧੧
੧੪	੧੫	੨੧	੨੪

ਜੰਡਮਾਹਦੇ
 ਬਕਾਚੇਲਾਲ
 ਫੁਲਮਾਹੀਗਾ
 ਉਰਦੇਸਤੇ
 ਮਾਈਜਿਸ
 ਨੂਜੰਡਦਿਖਾਈ
 ਏਵਸਤੇਏ

ਅਗਬਿਚੁਰੁ ਮਾਸਟਸਹੀਪ
 ਤੇਬਦਤੋਨੁ ਲਲਿਖਿਯਾ
 ਹੋਟੀਤੇਲਿਖਿਯਾ ਚਹੁਖੇਲਲ
 ਸੰਭਰਲਾਲਅੰ ਬੰਧਿਯਾ
 ਭਾਦਰਚਾਹਖ ਜਿਸਲਾਲਮਤੁ
 ਫਾਮੁਸੇਛਪ ਲਬਤੇਏਉ
 ਜਾਫਹੇ ਸਹੀਸਕਾਲਉਲਿਖ

ਫਾਤੁਰੁਪਮ ੦
 ਏ

੧੬	੩੨	੪	੧੪
੧੨	੬	੨੬	੨੪
੩੦	੨੦	੧੬	੨
੮	੧੭	੨੨	੨੮

੮੦	੧੬੦	੨੦	੧੦
੬੦	੩੦	੧੩੦	੧੨੦
੧੪੦	੧੦੦	੮੦	੧੦
੪੦	੫੦	੧੧੦	੧੪੦

੪੦	੩੦	੮	੧੧
੩੦	੪੦	੧੧	੮
੮	੧੧	੪੦	੩੦
੧੧	੮	੩੦	੪੦

੩੨ ੩੨

ਜੀਤਲਿਖੇਮਨਾਹ
 ਦੀਰਲਮਨਾਲਮੇ
 ਤਵਾਰ ਬਰੀਦੀ
 ਰੀਪੀਉਤੇ ਚੁਲੇਖਿ
 ਚਦਵੇਵਸਤੈ
 ਉਸੇਵਖਤਾ।।

ਜੀਤਮਨਾ ਜੀਤਮਪਰਾਪ
 ਹਦੀਰਲਮਨਾਲ ਰੇਪੀਲਾਵੇਖੋ
 ਲਿਖੇਅਤੇਦੇਗ ਤੇਦੇਹਅੰਦੀ
 ਲਬੀਨਨਾਨਜ ਜਗਗਰੇਮ
 ਗਰਿਸੇਦੀਲਗੇ ਖੀਪਾਵੇਖੀ
 ਨਹੀ ਗਰੁਰਾਬ ਰੂਮਿਟੇਦਰ
 ਚਲੈਪਤਾਜਾਏ ਦਛੁਟੇਸਤਲਿ

ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ

2

ㄥ

2

90

3

8

4

ਅਜਾਈਲ

ਆਸਗ
ਫੀਲ

~~निमलसगसरेदेहि~~

ਰਗਲਬੀਨਨਾ ਇਕਲਕ
ਬੀਨਨਾ ਇਕਪਗਾਬਿਧ

॥ ८ ॥

ਕੁਮਾਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਸੁਤਰਾਦਨਾ ਅਫਾਈ ਪਤੀ

ਮਾਂ ਉਸਦੇ ਪਾਗੇ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਾ ਹੋ ਗਲਵਾਲੇ

ਨੂਕਾ ਮਾਧੀ ਕੁਨਿਆ ਦਾ ਸੂਤ ਸੁਚੇ ਮੁਹਕਤਾ ਬ

हा राग मिः)

	ਤਾਂ	
ਤਾਂ	ਵੈਕਵੈ	ਤਾਂ
	ਤਾਂ	

੪	੨੪	੩	੮	ਗਲਬੀਨਾ	੨੨
੫	੨੫	੩	੨੫	ਪੀਮਾਵਨਾ	
੩	੮	੩੩	੨	ਅਇਤੁਵਾ	
੩੩	੭	੩੨	੭	ਗਰੁਰੁ	

ਅਰਦੇਪਤੁਭੇਤੇਲਿਖੇ

ਸਲਿਸਚਰੁਵਾਹ

ਬਾਲਕਰੁਖਯਾ

ਤੇਵੇ ਸਤਕਰਮਨਾ

੨੪	੨੨	੨	੭	ਬਾਲਕਰੁ
੬	੩	੧੮	੧੭	ਭੂਤਪਰੇਤ
੨੦	੧੫	੮	੮	ਪਿਸਾਚਨ
੪	੫	੧੬	੧੪	ਇ ਸਖਰੇ

ਵੇ

ਜੇਕਰ ਇਕਾਂਗ ਦੇ ਅੰਗੁਲ ਰਖੇ ਤਾਂ ਖੋਹੁੰਦੀ ਤੈ ਜੇਕਰ ਦੁਹੰਤ
 ਅੰਗੁਲ ਰਖੇ ਸਾਜਾ ਪਰੀ ਜੇ ਗਣੀ ਦਾ ਜੇਕਰ ਦਿਹੰਤੈ ਅੰਗੁਲ ਰਖੇ
 ਸਾਜਾ ਭੂਤ ਪਰੇਤ ਦਾ ਦਿਹੰਤੈ ਮਹੀ ਨਿਮਾਦਾ ਗਰਭ ਦੂਰ ਹੋ
 ਵੇ। ਚਹੰਤੈ ਰਖੇ ਗਰਭ ਹੰਤੈ ਨੇਦਾ ਦੂਰ ਹੋ ਵੇ। ਜੇਕਰ ਪੰ
 ਚ ਪਰਾ ਅੰਗੁਲ ਰਖੇ ਸਾਜਾ ਪਵੀਸ ਦਾ ਗਰਭ ਪੰਜ ਮਹੀ
 ਨੇਦਾ ਦੂਰ ਹੋ ਵੇ ਜੇਕਰ ਸਾਤ ਪਰਾ ਅੰਗੁਲ ਰਖੇ ਸਤ ਮਹੀ ਨੇ
 ਕਾ ਦੂਰ ਹੋ ਵੇ ਜੇਕਰ ਛੇ ਪਰਾ ਅੰਗੁਲ ਰਖੇ ਗਰਭ ਦੂਰ ਹੋ ਵੇ
 ਜੇਕਰ ਅਠ ਪਰਾ ਅੰਗੁਲ ਰਖੇ ਅਠ ਗਭ ਦੂਰ ਹੋ ਵੇ ਜੇਕਰ
 ਨਵਾਂ ਪਰਾ ਅੰਗੁਲ ਰਖੇ ਬਹੁਤ ਸੁਭ ਹੈ। ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਓਅੰ
 ਨਮੋ ਕਾਲ ਰੂਪਾਯ ਅਮਰੰਤ ਸਮੀ। ਕੂਰਕੁਰ ਸ੍ਵਾਹਾ ੧੦੮ ਐ
 ਸਮੰਤ੍ਰ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰੇ। ਅੰਗ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਰਾਜਾਂ ਰਾਪਿਤੁ ਬਧੇ। ਪਾਗ
 ਪਾਠ ਜੀਉ ਜਮਾਗਾ। ਬਾਹਾਂ ਬਰਸ ਕੀ ਕੀਨਿ ਮਾਂਘ ਤੇ ਪਰਚਤੀ।

ਜਾਇ ਪਾਗੁ ਭਲਿ ਘਟ ਮਾਂ ਠਿ ਸਮਾਂ ਠਿ ਮੇਰੀ ਗੁਗੁਤਿ ਗੁਗੁਤਿ
 ਸਰਤਿ ਮਖਦੇਖ ਭਿਜਤੀ ਨਵੰਤੁ ਤੇਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸਰਤਿ ਫੁਰਤ
 ਮੰਤ੍ਰੀ ਸਰਵਾਗਾ ਏਹ ਮੰਤ੍ਰੀ ਤੁਪੜੇ ਸਵੇਰੇ ਬਖਤੁ ਸੁ
 ਪਨੇ ਬਿਦਨ ਪੜੇ ਨਾਗ ਮਰਜਨੀ ਤਥਾ ਸਹਾ ਬਬੁਟੀ ਲੇਣਕੀ
 ਬਿਪਾ ਓਅੰ ਸੀਸੁ ਰੇ ਪਾਲ ਪਾਲ ਰੇ ਮਨਿ ਮਨਿ ਤੇ ਮਾਨਕ ਅ
 ਫਰਤੇ ਮਹਾਦੇਵਾ ਮਹਾਂਦੇਵ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਸੁਲ ਸੁਹਿਚਿਤ ਪਟਾ
 ਗੁਰੀ ਸਰਤਿ ਗਮਾ ਗੀਤ ਗਤਿ ਫੁਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸਰਵਾਗਾ ਏਹ
 ਮੰਤ੍ਰੀ ਕ੍ਰੇਵਾਗੀ ਪੜੇ ਬੁਟੀ ਲਏ ਬਾਲ ਕੰਤੁ ਕੀਤੇ ਤਿ
 ਸਰਤਿ ਪਾਇ ਏਕ ਬਿਸਤਿਨ ਵਾਹ ਪਠ ਪੰਗੀ ਫਲ ਗਦਾ ਪਾ
 ਗਾ ਏਸ ਮੰਤ੍ਰੇ ਜਗ ਸੰਦੰਤੁ ਕੀਤੁ ਤਾਗਾ ਅਜੀ ਮੰਤ੍ਰ ਓ
 ਮੰਤ੍ਰ ਗੁਰੁ ਮਰਚਕ ਖਖਃ ਸੁਗਰੁ ਪੰਨ ਰਵਿ ਦੋਨ ਰੂ
 ਕਰਦਾ ਰੂ ਲੈ ਗੁਗਲ ਪਾਕੇ ਬਾਲ ਕੇ ਗਲ ਬਾਂਧੀਏ

ਦੰਤਰੀਭਟਰੇ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੰਤ੍ਰਕ
 ਪੰਚਸਾਇਕ ਦੇ ਲਿਖੇ ਮੰਤ੍ਰ ਨਿਰੁਲਕਾ ਸੇਤਾ ਅਰਜਤੁ ਰੁਠ
 ਸੰਮੰਥਾਜਾ ਨਿਮੋ ਸੰਨਤੰ ਨਨਿਜ ਮਨਸਿਜ ਨਿਰਜੁ ਮਾਨੁ
 ਮੋ ਪਾਂਚ ਬੀਸਰੁ ਦਰਸੰਟੀ ਰਾਹੀ ਜੀ ਮੋ ਜੰਮਨ ਰਵੈ ਰਾ
 ਮਬਸੀ ਰੁਲੀ ਜੀ ਮੋ ੧ ਤਰ ਰਾਈ ਛਤ੍ਰ ਪੀਪਰ ਲੈ ਮਾਵੈ
 ਮੇਛਾ ਸਿੰਧੀ ਤੁਗਮ ਗਾਵੈ ਅਵਰ ਮਪਨੇ ਮੰਗ ਰੀ ਮੈਲ ਪਾਂ
 ਚੰ ਪੀਸ ਗਟੀ ਰਹੁ ਲਾ ਮਾਖਿਓ ਸੇਤੀ ਰਹੇ ਮਹਿਨਾ ਰਾਦੇ ਟੀ
 ਰਾ ਮੰਝੀ ਨਾ ਜੰਦੇ ਖੋ ਸੰਬਸਤੰ ਇਜਾਵੈ ਇਸੀ ਤੰਤ੍ਰ
 ਰੰਦੀ ਰਗਵੈ ੨ ਅਰਖਵ ਸੀ ਰਹਨਾ ਗੋਰੇ ਚਨਜੰ ਨਿਰਕ
 ਤੁਰਾਛੇ ਤਿਲਕੁ ਲਿਲਾਗਾ ਜਬ ਟੀ ਰਾ ਦੇਖੇ ਦ੍ਰਿਗਨ ਤਾ ਬਸ
 ਤੇ ਇਕੁ ਤਾਰੇ ਰੁਮਜਨਾ ਤਗਰ ਕੁਠ ਤਲੀਸ ਪੀਸ
 ਰੁਪਾ ਹੀਸਾ ਬਟੀ ਰਹੈ ਰੇ ਸਮਰੀ ਸਰਹੰਦਾ ਤੇਲ ਦੀਵੇ ਵਿ

ਬੇ

ਚਪਾਵੁੜਾਜ ਬਾਮੋਧੀਗਤਮਸਾਵਸਦੀਉਵੈਟਮਾਕਰਿਕੇ
 ਦੀਵਾਰੋਗਰਖੀਮੈਉਪਰਮਨੁਖਦੀਕੋਪਗਿਏਵੇ। ਜਬਮੁ
 ਜਨਲਗੈਨੇਤੀਪਾਵੈਜੇਦੇਖੇਸੇਵਸਿਉਵੈ। ਯਹ ਚੇਹ
 ਗਾਮਨਸਿਲਕੁਨਕੁਮਾਰਦਲਗੈਚਨਮਕਿਗਾਮਾਘਸਿ
 ਮਜਨਨੇਨਕਿਰਹੇਨਿਰਖਤਮੇਹੇਗਾਮਾਪਚੇਹਚਿਟਾਸੁ
 ਪਾਉਲੁਦਾਪੀਖਕੁਨ ਭੰਗਰਾਚੰਬੇਰੀਜੜਗਾਜੀਖੀ। ਏ
 ਹਛੇਵਸਤੂਪੀਸਕੇਹਿਠੈਰਦੇਖਤਖਿਚਪਾਵੇ। ਮੇਰੇਵਾ
 ਰਕੇਦਿਹਾਤੇਮਾਟੀਦੇਭਾਂਡੇਦਿਚਰੁਸਮਕਰੈਮਸਾਧੁਕਿ
 ਖੇਸਮਮਾਤੁਪੀਸੇਕੇਰਿਉਸਪਾਠਿਸੁਣੀਭੈਸੇਵਸਿਉਇਜਾ
 ਵੇ। ੬। ਲੋਕਾਂਜਨਖਿਧਾਖੰਜਨਲੇਖੀਜਰਮੰਡਾਰੇਖਸਟਮਾਸ
 ਵਾਰੋਪਤਪਾਏ। ਬਹੁਕਿਸਾਤੁਪਖਸਿਰਤੁਨਿ। ਉਪਜ
 ਤਤੈਪਰਦੀਸਤਨਾਨਿ। ਸਾਤੁਪਖਏਪਰਕੈਰੰਚਨਮੋਖਿ

ਮਦਾਇਕੁ ਭੂਨ ਦੇਖੇ ਤਾਸ ਕੇ ਮੁਖੇ ਮੇਲ ਜ ਬਜਟਿ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰ ੫੨
ਪੌਦਨ ਕੇ ਭਿਖਾਵਾ ਸੁੰਠ ਮਰਗੇ ਪਿਪਲੀ ਬਤ ਮਤੰਡੀ
ਤਿਲ ਕੇ ਸਾਥ ਖਲੀ ਵਿਗਰੁ ਰੁਤਿ ਰੇ ॥ ੮ ॥ ਵਸੀਰਗਨ
ਆਇਤੁ ਵਾਰ ਮਮਾ ਵਸ ਮਾਵੈ ॥ ਬੀਰਜ ਮੈਲੇ ਲੋਗ
ਭਿਗਵੈ ॥ ਤਾਂ ਭਖਾਇ ਕਾਮ ਨਿਜੇ ਕੋਇ ॥ ਸੋਨਿ ਸਚੇ ਤਾਂ ਕੇ
ਵਸਿਤੋਇ ॥ ੯ ॥ ਪੁਰਖ ਵਸੀਰਗਨ ਮਨਸਿਲ ਕੇ ਸਰਗ
ਰੋਚਨ ਲਕੇ ਸਾਥ ਪੀਸੇ ਕਰਤਾ ਕੇ ਖਵਾਏ ਅਖਵਾ
ਤਿਲ ਕੁਚੜਾਏ ॥ ਭਰਤਾ ਵਸਿਤੋਵੈ ॥ ੧੦ ॥ ਲੋਕਾਂ ਜਨ
ਕਾਈ ਬਿਲੀ ਨੁਪਕੁ ਭਿਖੇ ਪਿਤੁ ਖੁਲਾਏ ਜਦ ਉਤੁ ਬਮਲਕ
ਹੇਤਿ ਸਪਿਤੁ ਕੁੰਦੀ ਵੈ ਮੈ ਪਾਏ ॥ ਅਮਾ ਵਸ ਕੀ ਮਾਧੀਗ
ਤੁਸਮੇ ਜਿ ਮੀਵਿ ਚਟੇ ਮਾਰ ਕਰੇ ਦੀਵਾਰਖੇ ਭੂਪਰਮਨੁ ਖਦੀ
ਕੋਪਗੀ ਦੇਵੇ ਜੋ ਕੋਪਗੀ ਸਾਥ ਮਜਿਲ ਨਲ ਹੋਸੇ ਨੇਤੀਪ

ਵੇਲੇ ਪਹਿਲੇ ੧੧ ਰਾਮ ਬੀਰਜ ਮੰਤ੍ਰਾ ਕਦਮ ਕੇ ਫੁਲਾ ਮਥਾ
 ਵਾ ਕੇ ਸੂ ਕੇ ਫੁਲ ਲੈ ਕਰ ਉਸ ਕਾ ਨਾਮ ਲੇਵੇ। ਜਿ ਸਦੇ ਮਾਮਾ ਤੁਰੀ
 ਕਰੇ। ਸਾਤ ਫੁਲ ਵਿਚ ਰਖ ਲੇਵੇ। ੧੦੧ ਅਤੁਰੀ ਕਰੇ ਜਿ
 ਸਦੇ ਹਥ ਫੁਲ ਦੇਵੇ ਸੇਵਾ ਸਿਹੋਵੇ। ਇਹ ਮੰਤ੍ਰਾ ਪੜ੍ਹੇ ਕਰਾਮੇ
 ਸੁਰੰ ਪੰਨਾ ਮੰਤ੍ਰ ਮਾਮਾ ਬਲਿ ਸੁਹਾ ੧੨ ਨਿਰੁਪਤੁ ਲਜਾ
 ਭੁਕਮ ਲਜਾ ਮੁਹ ਲੇਹੀ ਬਚ ਜਾ ਕੰਦੁ ਪਸੈ ਸਰੁ ਪਾਸ ਕੇ
 ਤਿਲ ਕਰੁ ਲਪਰਮਾਨ ੧੩ ਅਥ ਪਦਮ ਨੀਵ ਸਿਰਹਨਾ ਓਮ
 ਚਾਮੁਤੁ ਮਹਾਂ ਉਗ੍ਰ ਕਲਤਾ ਮੇਵ ਸਿਮਾਨੈ ਸੁਹਾ ਹਥ
 ਵਿਚ ਕੇ ਸੂ ਕੇ ਫੁਲ ਪਕੜਿ ਕੇ ਪਦਮ ਨੀਵ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ਤਿਲਾ
 ਮਜ ਪਕਰੇ। ਫੇਰ ਜਬ ਪਦਮ ਨੀਵ ਫੁਲ ਦੇਵੇ ਉਹੁ
 ਹਥ ਮੰ ਲੇਵੇ। ਤਤੁ ਕਾ ਲਵ ਸਿਹੋਵੇ। ੧੩ ਅਥ ਚਿਤ੍ਰ
 ਨੀਵ ਸਿਰਹਨਾ ਓਮ ਕਾਮੇ ਸੁਰੰ ਕਾ ਮਰੁ ਪਾਜ ਮਾਹਿਵ

ਜੀਪ੍ਰੀਤਸਿੰਘੀਸ਼ਾਹਾ ਕਦਲੀਬੀਜੜਗੀਰਸਲੇਵੀਇ ५੩
 ਰਜੈਫਲਪੀਸਭਾਤਿਸਰੋਨਿਮਾਗਾਰਖਣਾ। ਤਿਸਰੋ
 ਭੂਟਿਆਨਮੰਗਖੇਏਹੁਬਚਨਪਾਲਕੋਗੁਖੇ ਜਬਇ
 ਸਤੀਉਤੀਰੀਦੇਵੇਤਤੁਕਾਲਸੇਵਸਿਹੋਵੈ। ਅਬ
 ਸੰਖਨੀਵ ਮਿਰਹਨ ਸੁਗੰਗਮਾਯਕਾਮਦੇਵਾਜਨੀ
 ਮਨੋਮਯਸ਼ਾਹਾ। ਏਹਮੰਤੁਪੜਨਾ। ਤਗਹਮੁਲ
 ਪੀਪਰਪਛੀਜ ਬੈਸੰਖਨੀਖਾਇ। ਜਿਉਚਾਬਕ ਬਾਸਿ
 ਅਸਦੈਤੈਸੇਬਾਸਿਏ। ਜਾਇ। ਅਬਹਸਤੁਨੀਵ
 ਮਿਰਹਨ। ਓਮੀਪਿਰਪਿਰਕਾਮਦੇਵਾਜਮਹਬਲ ०
 ਜਸੀਸ਼ਾਹਾ। ਤਿਤਰਦਾਖੰਡੁ ਅਬਵਾਬਟੇਰੇਦਾ
 ਖੰਡੁ ਮਾਖਿਉਸਾਥਪੀਸਭਾ। ਫੇਰਮਾਥੇਪਰਤਿਲ
 ਕਰਹੈਹਸਤੁਨੀਵਸਿਹੋਵੈ। ੧੬ ਪੁਰਖਵਸੀਰਹਨ

ਮਦਨਿਕੁ ਸਥਾਵੈ ਚਰਨਤਰਨ ਸੁਹਤਿ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰਾ ਜ ਬਲ
 ਗਜੀਵੈ ਜਗਤ ਮੋ ਪ੍ਰੀਤ ਨਟਾ ਹੋਵੈ ਤੁ ੧੭ ਇਸਤ੍ਰੀ
 ਵਾਸਿਕਰਨਾ ਸੁਹਤ ਮੰਤ੍ਰ ਲੋਮਪਨ ਬੀਰਜਾ ਲਵੈ
 ਬਾਮਬਾਮਪਗਸ਼ੀਰਜਾ ਪੈਏ ਤੁ ਮੋਲਾਵੈ ਸਾਹੁ ਤੁਹ
 ਸ਼ਿਕਰੈ ਨੇਹ ਨਿਰਬਾਹੁ ੧੮ ਪਾਂਡੁਰੋ ਗਲਛਨਾ ਤ੍ਰਿਪਾਦਾ
 ਹੁਣ ਨਛਰਦ ਚੰਤ੍ਰ ਮਸੀਤ ਤੀਬਦਨ ਨੇਤ੍ਰ ਨਖਦੰਤ
 ਮੰਗਵੈ ਪ੍ਰੀਤੁ ਤੀ ਮੁੜ ਪੁਰੀਖਾ ਹੁਵੈ ਪ੍ਰੀਤੁ ਪਾਂਡੁ
 ਇਉ ਜਾਨੀਏ ਕੁਰੁ ਪਾਵਤੁ ਤੁ ਗਲਮਸਾਪ ਪਛਾਨੀਏ
 ਖਰਮੇਨੁ ਰਸਕਾਢੈ ਸਾ ਬਸਛਾਹਰ ਲਾਇ ਸਿੰਗਰੈ ਤੁ
 ਕੇਦੀਜੀਏ ਕਵਲਵਾਇ ਨਰਹੁਇ ੨ ਲੇਜੁ ਲਾਬਦਿ
 ਨਦੈ ਕੈਤੀਨ ਕਵਲਵਾਇ ਇਨ ਮੋਹਇ ਤੀਨਾ ਰਸ
 ਗਲੇਇ ਮਾਖੀ ਸੰਗ ਪਾਇ ਕੇਵਲਵਾਇ ਦੁਹਰੈ ਜਾ

ਭੀੜਾ ਦਲਹਲਪਲੀ ਮਹਸਲੇਹੁ ਮਾਖੀ ਕੇ ਸੰਗ ਪਾਨਕ
 ਰੇਹੁ ਭੀਨ ਮੰਜਾ ਭੀਰਾ ਮਲਾਰੇਹੁ ਕੁਝੀ ਚਿੰਦ ਪਗ
 ਟਮਿਪ ਜੇਹੁ ਭੀਰੇਹੁ ਅਭਿਯਾਮ ਪਸੰਚਾਣੀ ਏਟੀ ਕਚਾ
 ਹਦਿਨ ਚਾਗਾ ਰਕਤ ਛਰਦ ਬਾਨਸੁ ਦੇ ਸੁਲਜਾਇ ਮਹੀਸਾ
 ਗਪ ਚੰਗਾ ਰਕਤ ਚੰਦਨ ਮੇਖ ਪਮਾਨੁ ਪਰਗਸਾ ਮੰਚਲੀ
 ਕੀ ਬੇਠਨ ਮਸਕੇ ਸੰਗੇ ਚਾਟੇ ਭਾਣੀ ਛਰਦੇ ਗਤ ਤੁਕਲਨ ਸਾ
 ਭੀੜਾ ਥੰਤੁ ਪਾਪ ਛਾਬ ਕੁਰਮਾਖੀ ਤਿਸ ਮੇ ਪਾਇ ਛਰਦ
 ਦਾਗ ਤਿਸਨ ਬਡੀ ਮਹੀਸਾ ਮਿਟ ਜਾਇ ॥ ਤਿਕੁਟਾਦੁ
 ਪਜਲ ਤਿਸੇ ਪੀਊ ਛਰਦ ਮਿਟੇ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਜੀਭੀ ਸੰਗ ਤਿ
 ਛਲਾ ਜੀਭੀ ਜਲ ਮੇਲੇਹੁ ਦਾਇ ਛਰਦ ਕੇ ਨਸਕੇਹੁ ॥
 ਘਾਭੀ ਟੋਕੇ ਲੀਜੀਏ ਮੇ ਪਾਏ ਕਮਿਲਾਇ ਤੀਨ ਵਰਜੇ ਪੀ
 ਵਟੀ ਦਾਇ ਛਰਦ ਨਗਹੀ ॥ ਤਿਛਲਾ ਚੰਠਵਤਿ ਗਛਨ

ਸ

ਮਾਖੀਸੰਮਵਲੇ ਹੁਕਫਰਦਰਾਸਮਦੇਬਹੁਸੁਖਪਾਵੇਦੇ
 ਹਾ੧੦੫ਮਾਹਾਂ ਮੁਖਰੇਸੰਗਹੀਤੀਨਟੰਗਾ ਜੋਖਾਇਫ
 ਹਟੁਲੇਖਮਨਹੁੰ ਰੰਡੀਮਿਟਜਾਇ। ੧੧ ਸੋਚਲਜੀਹਾਸਹੁੰ
 ਹਾਮਰਦੁਸੰਗਜਾਖਾਣੀ ਸਰਬਛਰਦਰਾਸਮਦੇਰੁਕੀਭੀਹੁੰ
 ਹਜਾਇ। ੧੨ ਮਾਭਿਯਾਤਿਰੁਟਾਪਨਹਰਾਜੀਹਸਮਕਰਦੁੰ
 ਈ ਮਖੀਸਾਥਜੁਚਾਟਈਛਹਦਦੂਰਸਰੁੰਇ। ੧੩।
 ਛੁਟੀਲਾਇਚੀਮਖਲਵੰਗਾ ਚੰਦਨਰਕਤਮਾਨਪਸ਼ੀਮੰਗਾ
 ਤਿੰਦੁਲਖਿਲਵੈਰਕੀਹਿਰਾ ਅਸਹੀਇਨਹੀਰੇਸਮਰਸਾਮਾ
 ਖੀਸੰਗਰੇਮਵਲੇਹਾ ਸਰਬਕਿਰਮਕੇਨਾਸਕਰੇ। ੧੪
 ਵਾਵਕੀੰਗਸੇਪਾਜੰਖਾਗਾ ਰੰਥੀਲਾਹਰਜਾਂਦੀਛਿਲਕਾਹਾ
 ਗਭੁਤਕਰਸੰਪੀਵੇਏਹਾ ਸਰਵਕਿਰਮਕੇਨਾਸਕਰੇਹਾ ੫੫
 ਤੈਫਲਾਂਦੀਤੀਤ੍ਰਿਬੀਚਚਮਲਾ ਰੰਥੀਲਾਪੀਸੇਸਮਕਰਿਜਾ

ਨਾ ਪਾਂਚਦਿਬਸਗੀਮੂਤ੍ਰਸੰਖਾਇ। ਕਿਰਮਗਾਨਾਸਤ੍ਰਿਸੁਖ ੫੫
 ਪਾਇ। ੧੬ ਦਾਰੂਪੈਰਾਂਦੇਜਲਕੁਦਾ। ਬਰੀਦਾਦੁਪਸੇਗ। ੧
 ਸਤਾਬਰਟੰਗ। ੧ ਗੰਧਿਪਤ੍ਰਟੰਕਟ। ਰਲਾਇਕੇਪੰਜਦਿਨ
 ਪੈਰਾਂਤੁਮਲੇਸੁਖਤ੍ਰੈ। ਦਾਰੂਗਿਰਤ੍ਰਿਕੋ ਅਇਤੁਵਾਰਕੇ
 ਦਿਨ ਸਪਦੀਕ੍ਰਿਜਲੈਕੋ। ਰਪਤ੍ਰੇਕਾਲੇਨਲਗਲਬੰਧੇਅ
 ਸਬਕਲੇਧਾਗੇਨਲਾ। ਤੇਗਮਰਚਾਂਟੰਕਟ ਨਿਰਬਸੀ
 ਟੰਕਟ ੨ ਇਉਦੇਨੋਪਿਤੁਨਲਲਗਾਵੈ। ਪਿਤੁਨਲਪੀ
 ਵੈ। ੧੫ ਦਿਨ। ਇਤਸਰਦੀਜਤ੍ਰਪੀਸਕਰਪਗਪਲੇਪਕੋ
 ਬਲਤ੍ਰਇਸਤ੍ਰੀਸਾਬਰੇਗਕੋ। ਬੰਧੇਜਤ੍ਰੋ। ਇਤ੍ਰੀਤ੍ਰਤ੍ਰ
 ਜੋਖਾਗਮਾਸੇ੫ ਜੀਰਚਿਟਾਮਾਸੇ੫ ਬੇਵਦਰੀਨੀਮਾਸੇ
 ੫ ਜੰਗਮਾਸੇ੫ ਚੁਲਹੀਮਾਸੇ੫ ਪਤ੍ਰੀਮਾਂਬਾਧੇ੫ ਦਸੇ
 ਰਦੁਪਬਰੀਦਾਪਾਟੇ। ਖਗਰਦੁਪਚਵਲਾ ਤੁਮੇਸਗਮਾ

ਰਨਕੀ ਬਿਧਾ ਪੈਸਾ ੧ ਸਤੁਪਠਾ ਕਹੀਰ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਬਲੀ ਦੀ
 ਆਂ ਸਤਿਪਠਾਂ ਦੀ ਦੀਆਂ ਸਤਿਪਠਾ ਕਲ੍ਹ ਕਲ੍ਹ ਦੀਆਂ
 ਸਤਿਪਠਾ ਨਸਾ ਦੀਆਂ ਫੇਰਹਰ ਤਾਲਸਰਸਾ ਹੀਰ ਅਫੀਮ
 ਅਧੀਸਰਸਾ ਹੀ ਲੰਗਮਾਸੇ ੨੦ ਬਿਚ ਪੈਸਾ ਰਖਣਾ ਹੇ
 ਰਭਿਰੇ ਦੇ ਹਦੇ ਕੇ ਪੈਰ ਲੇ ਲੰਗ ਫੇਰ ਅਫੀਮ ਫੇਰਹਰ ਤਾਲ
 ਤੇ ਰਭਿਰੇ ਦੇ ਕਰਮੀ ਪਟਰ ਰਣਾ ਗਜਪਠ ਗੋਤਿਆਂ ਦੀ ਦੇ ਕੀ
 ਦੇ ਚਾਬਲ ਕੁਰਗੀ ਗਿਆ ਵਾਲੇ ਦੇ ਬਖ਼ਸ਼ਾ ਅਥਰੂ ਪ੍ਰਸ ਪ
 ਤਿਲੇ ਰਪਈ ਦੇ ਰੋ ਸਤੁਪਠਾ ਅਕ ਦੀਆਂ ਫੇਰ ਸਤਿਪਠਾ ਖਸ
 ਖਸ ਦੀਆਂ ਫੇਰ ਸਤਿਪਠਾ ਸਰਾਬ ਦੀਆਂ ਛਛੇ ਦੀ ਲਕ
 ਕੀ ਖੰਦ ਕੀ ਤਿਸ ਬਿਚ ਪਾਇ ਕੇ ਮੁਹੁੰ ਦੇ ਧਰਤੀ ਬਿਚ ਗੋ
 ਤਾਇ ਦੇ ਕੀ ਅਗਨ ਗੋਤਿਆਂ ਦੀ ਗੋਰੇ ਸੇਰ ੨੦ ਤੇਰਤਾ
 ਮੇਰਾ ਰਨਕੀ ਬਿਧਾ ਤਾਮੇਰ ਅਕੀ ਤਾਮੇਰ ਦੇ ਕੀਆਂ ਫੇਰ ਬਿ

ਲਕ
੨

ਗੜੀ ਅਰਦੇ ਦੁਪ ਨਾਲ ਭੇਵ ਕਰੀ। ਫੇਰ ਬੰਹ ਕੇ ਦੁਪ ਨਾਲ ਭੇ
 ਬ ਕਰੀ ਪੈਸਾ ਬਲੇਟ ਜਾ ਅਕਦੀ ਮੁਢੀ ਖੰਦ ਕਰਿ ਬਿਚਰ ਮੇ
 ਮੁਹਲਿਐ। ਅਗਦੇ ਵੇਗੋ ਨਿਮਾਂਦੀ। ਗੋਰੇ ਪੰਡ ਦੇਇ।
 ਰਾਤ ਮੇ ਸਗਮੇ। ਅਥਰੁ ਚਰਨ ਨਾ ਦੜ ਮਗਰੁ ਕਤੇ ਲਮੈ
 ਕੁਚ ਨਾਵੈ। ਅਟਿਐ ਓਹ ਜਹੂੰ ਚੋਰ ਨਾਟੀ। ਦੇਸਿ ਹੀਫ
 ਲਕੇ ਕੁਝੇ। ਚੰਗਾ ਅਜਾ ਦੂਪ ਭੰਗੁ। ਸਰਹੂੰ ਕੇ ਫੂਲ ਪੀ
 ਸਕੈ ਬਾਂਜੀ ਸਾਥ ਲਾਵੈ ਕੇ ਸਮਿਆ ਮਹੋਬਤੀ। ਸਿੰਗਾਰ ਫਰੀ
 ਬਿਪਾ ਸਿੰਗਾਰ ਸਿੰਸਾਹੀ ਰੀਤੁ ਲੀ ਕੁਕੜ ਦਾ ਮਾਂਡਾ ਲੈ ਕੁਰ
 ਨਿਸ ਬਿਚਤੁ ਲੀ ਪਾਵਨੀ ਫੇਰ ਮੁਹ ਮੂੰਦੇ ਫੇਰ ਇਕ ਆਟੇ ਦਾ
 ਬੋਤਾ ਬਨਾ ਬਨਾ ਓਹ ਮਾਂਡਾਂ ਬਿਚ ਪਾ ਬਨਾ ਫੇਰ ਮਈ ਦਾ
 ਬੋਤਾ ਬਨਾ ਬਨਾ ਓਹ ਬਿਚ ਪਾਵਨਾ ਮੁਹੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ
 ਅਗਦੇ ਨੀ ਸੁਪ ਸੁਪੈ ਦਰਦੈ। ਅਥਰੁ ਗਮੀ ਚੜਾ ਜੰਘਾਂ

੫੨

ਅਤ

ਏਕਾਫਲਸਦਾਤਮ ਸੰਕਰਨਤਿਮਪਨਪਮ ਨਿਮਕੇਪਤੁ
 ਫੋਤਿਮਾਪਰਲਾਵੈਰਾਫੋਤੁਕਾਮਤਿਮਾਮਸਦੁਹੋਵੈਗਾ
 ਦਾਗਰਨੁਸਮਕਾਜਾਂਇਸਤੀਕੇਗਰਮੇਤੋਇਕਰੰਗਨ
 ਜਾਇ। ਮੰਖਪਕਾਬਕਰੀਜੀਏਤਾਂਕੇਦੇਤੁਪਿਵਾਇਤੁ
 ਮੇਕੀਜੜਾਮਰਏਵੀਜਾਬਜਰਤੁਬੜੀਕੋੜੀਲੀਜਾ। ਫਟ
 ਕਰੀਪਪਵੇਲਕਲੀਜੀ। ਕਾਹਾਂਸੁਹਾਗਾਖਖੜੀਮੰਜੀਕ
 ਸੀਗਰੁਸਮੁਲੇਇਸਮਾਨਾ। ਕੁਗਮੇਬਟੀਪਰੇਸੁਜਾਨ
 ਪੁਨਕਾਤਾਪੀਛੇਜਤਲੇਇ। ਇਨਸਤੁਪੀਖਿਚੜੀਖਾਵੇਇ
 ਸੋਏਮੋਥੇਤੁਬੀਵੀਜਾ। ਮਾਮੇਛੇਛੇਤੀਨੀਜੜਾਪਾਤੀਸੇ
 ਹਟੇਕਕਰਦੇ। ਪੀਸੋਫਿਜਬਹੁਤੇਤੇਲੇਇ। ਛਾਤਪੀਵਕ
 ਰਲਏਸੰਨਾਗਿਗਰੁਗਿਰੇਨਿਸਚੈਜੀਧਾਹ। ਹੋਹਾਗੋਹਾ
 ਗੰਕਾਹੰਗਰਮ ਤਾਕੁੰਸਕੁਲੇਇ। ਪਿਤਗੋਕਾਮਾਸੇਸੋਦ

ਸਰਸਮਨਾਗੀਏਇ ਅਥਕਲੀਕੀਬਿਪ ਨਿਪਲੀਆਪੰਜ ੫੭
 ੫ ਪੀਸਕੇਦੂਪਸੋਪੀਵੇਧਾਂਤੁਰਤੁਪਾਂਤੁਰਤੁਕਾਮਸਾਸ
 ਜੁਤਭਿਦਗਮਵੇਸੀਖਣੀਕਫਵਾਣੀਜਾਇਦਯੁਮਤੀਸਾਹ
 ਕਾਜਿਸਦਾਛੇਨੁਨ ਟਿਕੇਕਰਕਸਵਾਸੋਚ ਪਾਛੀਸਾਢੇਚਾਰਸੇ
 ਗ ਪੀਪਛੀਆਹਿਨਕੇਕਤੁਲੈਕੀਆਂ ਤਿਸਪਾਛੀਬਿਚਗੁੜ ਫੇਰ
 ਅਦਸੇਰਪਾਬਛਾ ਤਿਨਪਾਛੀਤਪਾਬਛਾ ਜਮੈਇਨਤਿਨਪਾ ੦
 ਪਾਵਛੀ ਫੇਰਭਿਰਗੁਤਾਤੁਨੀਬਿਚਦਬਛਾਇਨ ੨੦ ਛੇਰਾ
 ਫੇਰਕਤੁਲੈਕਾਅਰਭਿਰਥਾਥੇਤੁਪੀਆਵਛਾਬਹੁਤਿ
 ਗੁੜਭੇਨਗੇ ਤੰਗਮਖਛਮਿਸਹੀਰਲਾਇਖਲਾਵੇਅਤੀ
 ਸਾਰਕੇਮਾਰਪਚਾਵੇਅੰਗਰਕਚੀਤੁਨੀਪੀਸਕਰਖੰਤਨਲਫ
 ਕਾਈਸਮੈਤੰਗਅਨਾਰਦਾਛਾਪੰਸਤੁਸਮਕੁਟਕਰਫਕੀਕਰੇ
 ਪਿਲਾਇਦੇਵੇ ਤੰਗ ਬਿਲਕਥ ਗੇਰੀ ਟੀਸਬਗਲਕੁਟ

ਰਪੜਛਾਨਕੋਪਾਣੀਸਾਥਪਵਾਈਅੰਗੇਰਬਲਵਾਇਕੋਪਾਪਰ
 ਬੇਲਕੰਤੰਤੋਲੈਕੋਪਾਣੀਬਿਚਪਾਇਕੋਰੋਬਰਖਏਗੁੰਤੰਦਾਮ
 ਤਖਥਾਰਖਣਾਣਲਾਂਗੇਪੜਕਰਪੀਵੇਲੁਲਾਖਚੰਗਾਤੋ
 ਪਿਤਿੰਗਜਾਵੇਬਹੁਤੁਗੜਕੋਮੁਫਬਿਚਪਾਇਕੋਬਣਾਵੇ
 ਤਲੇਤੁਲਿਥੇਲੇਪਸਰਾਇਕੋਲੇਪਰਚੜਾਵੇਤਲੇਅਗਲ
 ਘਾਠੇਸਮਾਨਕੁਲੀਪਘਾਰਨੀਫੇਰਫਟਕੁਲੀਪੀਸੇਰੋਥੜੀ
 ਥੜੀਸੁੜੇਓਤੰਤੰਤੰਨਾਲਪਸਾਵੇਜਾਂਦੇਵੇਥਕਰਲਜਾਨ
 ਮੈਦਾਤੰਜਾਬਨਤਾਂਲਾਨਿਲੈਣੀਫੇਰਦਹੀਲੈਕੋਕਲੀਗੁੰਨੀ
 ਜਾਇਕੁਲੀਤੋਵੇਤੰਤੰਬੜੀਆਂ ੧੦ ਬਣਾਵਣੀਆਂ ਸੁਕਨਾ
 ਇਤਾਜੰਗਲੀਗੰਬਰਦੀਅਗਲਦੇਣੀਠੰਡੀਤੋਵੇਤੁਕਫਲੈਣੀ
 ਫੇਰਬੰਗਸਮਾਨਲਾਇਚੀਛੰਟੀਪਾਵਣੀਦੁਲੀਮਿਸਰੀਪਾਥ
 ਸੁਮਾਸਾਭਰਖਾਬਣੀਪਾਂਤੁਵੇਥੰਪੇਜੋਵੇਗੰਗਮੀਅਤੇਗੁਪ

ਲਗੇ ਪਮੇਨਿਦੁਰਤੇਵੇ ਤੁਰਸਾਈ ਮਛੀਮਨਤਿ ਸੰਗੁਤਈ 45
 ਵਾਲੇਨੁਮਨਤਿ ਤੇਲਸਾਏਬਾ ਸਪਾਠੀਛਤੁਰੇ ਸਿੰਗਲੇਪਰੇ
 ਸਾਨੇਸਤਿਪਾਊ ਚਿੰਜਾਂਸੁਟਪਾਵਈਆਂ ਕੀਮੀਆਕਰਨਾ ਖਗ
 ਬਰੀਕ ਰਤਬਾਂਸੁਪੇਦਸਿਸਾਹੀ ੪ ਤਿਸਰੀਠਿਗਰਦਲੈਈ
 ਤੇਲਮਿਠਾਸਿਸਾਹੀ ੧ ਤੇਵਸਤੁਰਲਾਇਰਸੀਸੀਟਿਚਪ ੦
 ਇਦੇਵੇ ਸੀਸੀਨੂਤੈਲੇਪਰੇ ਬਾਲੁਜੰਤੁਤੇਲਕਤੁਫਾ ਮਾਫਰ
 ਖਾਫਾ ਲਿੰਗਮੰਟਾਰੇਵੈਨਿਮਰਦੀਦੁਰਤੇਵੈ ਰੋਗਗਮੀ
 ਗਾ ਮਿਸਰੀਕਲਪੀ ਖੀਰਕਸੁ ਪਿਪਲੀਆਂ ਥਾਹੀਨਿਕੀ ਕੁ
 ਟਕੇਫਰੇਮਾਸਾ ੧ ਵਤੁਦੇਲੇ ੧ ਸੀਪਾਸਮੇ ੧ ਅਥਸੰਲੇਲ
 ਛਨ ਸੰਪਕਸੰਨ ਦੇਹੀਪੀੜ ਮਸਤਕਪੀੜ ਸਿਰਕੀਪੇ ੧ ਅਰ
 ਪੰਗਸੰਨਕੇਲਛਨ ਨੇਤ੍ਰਮੰਦੇਗਤਿਨ ਇਕਪਾਸਾਸੁਰੇ ਇਕੇਪਾ
 ਸੇਪੀੜ ਇਨਦਸ ੨ ਰੋਗਦਾਹਸਨਕੇਲਛਨ ਦੇਹੀਕੀਆਂਸ

੭੧
 ਭ੍ਰਾਂਸਰੁਜਲਨ ਨਖਸਿਖਸਮੇਤੁਦਿਨਚੰਦਾਂ ੩ ਚਿਤੁਰੁਮਸੀ
 ਨਕੇਥਛਨ ਚਿਤੁਰੁਮਦਾਰੇਦਿਨਪੰਦਗਾਂ ੪ ਸੀਭੰਗਸੀਲੁਕੇ
 ਲਦੁਨਾਤਨਪਸੇਦ ਸੀਤੁਲਗੇ ਭੁਖਬੰਦ ਓਥਾਸੀਆਂ ਮ
 ਧਮਬੰਸਛਾ ਅਚੇਤੁੰਜਾਨਾ ਦਿਨਪੰਦਗਾਂ ੫ ਤੰਦਰਕਸੀਨ
 ਰੇਲਛਨ ਪੇਟਚਲੇ ਨਿਗਮਨਿਰੇਦਿਜਾਵੇਦਿਨਾ ੨੧ ਕੰਠਕੁਬ
 ਜਸੀਨਕੇਥਛਨ ਦੇਹੀਕੁਬੀਤੰਦਿਜਾਵੇ ਮੁਦਤੁਦਿਨ
 ੮ ਹੋਗੀ ੧ ਰੁਗਨਸੀਨਕੇਥਛਨ ਕੰਠਦੇਤੁਲੇਛਨੀਕ
 ਲੇ ਮੁਦਤੁਮਹਿਨੇ ੩ (੧) ੮ ਰੁਗਨਲੇਤੁਲੇਥਛਨ ਬਕਬ
 ਦਕਰੇਦੇਹੀਅਕੁਬੀਰੇ ਮੁਰਛਾਤੰਦਿਜਾਵੇ ਮੁਦਤੁਦਿਨਚੰਦਾਂ
 ੯ ਹਰਕੁਸਟਰਸੀਨਕੇਥਛਨ ਮੁਖਬੰਸਤੁਚਲੇ ਨਾਸਕਾਤੁ
 ਲੰਤੁ ਗੁਦਾਤੁਲੰਤੁ ਮੁਦਤੁਦਿਨਜਾਗਾ ੧੦ ਅਥਮਭੁਕ
 ਸੀਨਕੇਥਛਨ ਓਰਧਮੁਖਪਟਿਆਰੇਤੁਰਦਾਰੇਤੁ ਓਥਾ

ਸੀਆਂਆਵਨਮੁ ਦਤਿਦਿਨ ੧੬।੧੧ ਜਿਹਬਰਸੀਨਕੇ ਲੋਛਨ ੫੮
 ਜਿਹਬਾਪਰਕੰਡੇਏਜਾਵਾਨਿ ਮੁਦਤਿਦਿਨਸੇਲਹੇਗਾ ੧੨
 ਅਥਸਰਬਸੀਨਪਾਤੁਕੇਲਛਨ। ਕਿਤੇਬਖਤਮੂਹਛਾਖਲੇ
 ਕਿਤੇਬਖਤਮੂਹਛਾਤੇਬੇਇਹੜੇਦਸਮੀਨਪਾਤੁਕੇਲਛਨ
 ਸਮਾਪਤੁੰਤਰੂਦਾਰੂਇੰਦੀਖਰਸਪਾਇਕੀਖਾਰਸਰਾ
 ਗਲਹਦੀਜੜਸਮੇਤਪਟਕਰਿਕੀਜੀਨਾਲ ਘਸਕੇਲਾਵੇ
 ਖਾਰਸਮਿਟੇਗਿ। ਦਾਰੂਚੰਬਲਕਾ ਕਾਬੀਲਸਿਸਾਹੀ ੧
 ਮਿਠੇਤੁਲਵਿਚਰੁਵੇਨਾਅੰਕਦੇਦੁਪਦੀਪੁਰਦੇਜੀਅਭੀਟਿ
 ਚਗੀਲੀਸਾੜਕਾਉਭੁਤੇਲਾਈ। ਤੰਤੂਦਾਰੂਇੰਦੀਪੰਕੀਦਾ
 ਸੁਪਾਹੀਕੁੰਝਸੁਪੇਦੁਪਸਤਦੇਤੋਤੇਇਹੜੇਸਾੜਕੇਉਤ੍ਰੇਪੁੜੇ।
 ਦਾਰੂਕਛਹਾਲੀਦਾ ਜੀਗਸਿਆਤਕਾਲੀਮਰਚੌਰਰੂ
 ਦੁਪਪੀਸਾਇ। ਕਛਹਾਲੀਪਰਲਾਇਏਦਰਦਦੁਰੇ

ਜਾਇ॥੧ ਜਿਸਦੇਸੀਸਿਰਿਰਫਖਰਕੇਦਾਰੂਤਿਸਰਾਮੇਖ
 ਰੇਕੁਟਕੇਮੈਦਕਛਕਾ ਅੰਕਦੇਦੁਪਲਲਗੋਬਕਾਟੀਰੀਪਕਾ
 ਛੁਨੀਤਬੇਏਤੇਅੰਗਾਖੀਜੀਬਾਨਜੀਰੀਛੁਨੀਦਾਭੇਤੁਪਥਾ
 ਦੋਵਖਤਾਗਹੀਪਾਨੁਗਹੀਟੰਕਾ੧੨ ਅੰਬਦਾਮਟੰਕਾ
 ੧੨ ਨੇਜੇਦੀਗਹੀਟੰਕਾ੧੨ ਖੰਡੁਸੇਰ ੧ ਨਿਸਹੀਸੇਰਾ੧
 ਪਤਕਰਨੀਦਾਰੂਕੁਟਪਾਏਗੋਲੀਕਰਨੀ੧੦ ਟੰਕਰੀਰੁ
 ਜੁਖਏਯਾਬਲਬੀਪੇਜਹੰਬੈਇਤੁੰਖਾਏਪੁਤੁੰਛੋਅਖ ਜ
 ਤਿਲਪਾਕੁਤਿਲਸੇਰਾ੧ ਦੁਪਸੇਰਾ੧੨ ਅੰਗਤੇਚਕਨਾਦਿਚ
 ਤਿਲਕੁਟਪਾਏਨੀਜਾਂਖਅੰਦੇਤਾਂਉਪਗੇਇਤਦਾਰੂਪਾਵ
 ਛੋਅਖਛੁਕੇਦਾਅਪਸੇਰਾਖੰਡੁਸੇਰਾ੨ ਅਖਿਛਪਾਏਅੰਛੁ
 ਅਪਸੇਰਪਤੁੰਕਰਕੇਇਤਦਾਰੂਪਾਵਛੋਗੋਲੀਬੀਪੇਟੰਕ
 ੬ ਗੀਅਖਿਛੋਜ ਪਾਤਖਸਟਕਰੇਪ੍ਰਮੇਤ ਕੁਛੀਵਟਵਾ

ਫੀਦੇਹੀਮੀਡਜਾਇ। ਅਸਖਸਖਸਪਾਕਾ ਖਸਖਸਸੇਰ
 ੧ ਦੁਪਸੇਗਪ ਖਸਖਸਕੁਟਪਾਵੇਖੋਮਾਰੇਫੇਰਹੋਰਪਾਕੁਰ
 ੨ ਪਾਵੇ। ਲਾਹੀਟੀਰ। ੬ ਦਾਲਚੀਸੀਟੀਕਛ ੬ ਕੁਖਡਾਟੀਰ
 ੬ ਕੋਚਬੀਜਟੀਰ। ੬ ਸਤਾਵਗੁਰ ੬ ਤਮਾਲਪਤ੍ਰਟੀਰ ੬
 ਖੰਡਸੇ ੧ ਦੀਪਤਰਨੀਦਾਰੂਕੁਟਕੇਵਿਚਪਾਵੇਨੋ। ਖਾਵੇਟੀਰ
 ੧ ਭੋਜਤਿਸਕੇਗੁਜਾ। ਖਟਾਬਾਂਦੀਮਨਹਿ। ਪਾਤ੍ਰਪਸਟਤੰਦੇਖਥੇ
 ਜਗ੍ਹੀਪਮੇਹਜਾਵੇਕੋਚੀਵਟਵਾਜੀਜਾਵੇਬਰ ਖੰਡਜਾਵੇ।
 ੧ ਪਿਪਲਦਾਸੇਕਰਗਡਕੇਲਾਏਕਛਹਾਲੀਜਾਇ। ਹੋਰ
 ਕੰਡਿਮਾਹੀਹਸਮਾਨਕੋਲਸਦੇਇਓਪ੍ਰਾਂਤ। ਤੀਲਦਿਬਸ
 ਅਮੋਸਕੋਮਾਧਾਸੀਸੀਜਾਤਾ। ਅਪ੍ਰਕਾ ਨਿਸਾਦਰਸਤਾ
 ਗਾਤੇਲੀਆਹਾਲਛਾਫੀਮਾਹੀਪਕਨੀਬੂਦੇਹਮਨਾਲਗੀ
 ਲੀਕਰਸੀਛੀਵੇਸੁਕਾਵੇਫੇਰਪਾਜੀਨਾਲਲਾਬੇਸੁਖਤੰਦੋ

१॥ ਦਾ ਕੁਲਿਫਟ ਦਾ ਕੁਖ ਬੰਦ ਦਾ ਸੁਨਾਹ ਤ੍ਰਿਵੀਜਵਾਇ ਨਾਵ
 ਲਜਵਾਇ ਨੀਪ ਪਲੀਮਰੁ ਕੁਲਾਂਵ ਨਵਰਚ ਪਦਨਹ
 ਰੜਦੀਛਿਲਾ ਸੁੰਠ ਆਵਲੇ ਸੰਚੁਲੁ ਪਿਪਲਾਮੁਲਸ
 ਮਸਰਪੀਸਰੇਕਪੜਛਾੜਕਰੇ। ਮਸੇ ੩ ਉਂਜਖਾਵੇ ਪਾਨੀ
 ਨਲਾ ੧ ਜੁਲਾਬਾ ਮੁਸੇਬਰਨਿ ਸਾਦਰ ਸੁਹਾਗਾ ਹੁੰਬੇ
 ਹਸੰਫੀਮਚਰਾਂ ਸੁੰਠ ਪਿਪਲੀਆਹਰੁ ਬਰੇੜਾ ਮਾਬਲ
 ਸਨਹਤ੍ਰਿਵੀਰੋ ਬਦਰੀ ਨਾਹਰੁ ਨੀਬੀਜਖਗਸੰਚਰੁਲੁ
 ਝੁਦਾਲਹ ਲਪਜਪਾਸੰਟੇ ਸੰਪੇਰੇ। ੨ ਨਰਾਬਰਾਬਰ
 ਪਾਵਨਾਪੀਸਰੇਗੰਲੀਕਰੇ ਤੇਤੇ ਪਾਨੀ ਸਾਥਖਾਵੇ। ੩
 ਛੇਕੋਬਾਦੁਪੁਅਪਸੇਰਪੀਵੇਟੇਗੁੰ ਸਗੀਮਿਸਾਤੀਪੀ
 ਮਾਇਏੜੀ ਜੁਲਾਬਾਮਛਾਹੈ। ਤੇਗੁਗਰੀਪੁਗੜੀ
 ਮਾਸੇ ੪ ਛੁਹਾਹਾ ੧ ਜਪਾਲੰਟੇ ਸੰਪੇਰੇ। ੩ ਇਨਰੇਪੀ

ਸਨਾਹਿਮਕਈ ੨ ਨਿਸੰਦੀ ਫਿਲ ਕਿਰਹਦੀਆਫਲੀਆਂ ਦਾ ੬੨
 ਰੂਪੁਟਕਪਛਾਫਕਰਨੇਪੜੀਆਝੈਕਾੜਾਕਰਕੇਪਵਿਛਾ ਪਾੜੀ
 ਦੇਸੇਰਪਾਥਕਾ ਪਪਕਾ ਰਹੇਤਾਪੀਲੇਛਾ ਰੁੱਟੀਆਲੁਣੀਪਾ ੨੨੪
 ਨੀ ਦਾਹੂਸੁਜਾਗਦਾ ਨਿਮਕੇਪੜ ਮਲਕੇਲੋਟੇਬਿਚਕਾੜਨੇ
 ਸਦਾਮਾਸੰਠਟਕੜੀਪੀਹਕੇਬਿਚਪਾਥਨੀਫਲਕਰਕੇ ਲੋਟਾ
 ਉਵਾਲਕਾ ਜਾਂਪਾਨੀਸਾਹਿਫੇਜ਼ਗਾਰੀਇਤਾਇਦੀਦੇਤੁਲੇਰਖ
 ਨਾ ਭਾਫਦੇਨੀਪੜੀਆਂ ੨ਇਸੇਤੁਹਾਂਮਹਿੰਦੀਦਾਰਕਾਇ
 ਸੇਤਹਾਰੇਸੁਦੇਫਲਾਂਦਾਰਕਾਸੁਖਹੋਵੇਦਾਹੂਬਾਲਕਦੇਚੰਦ
 ਰੇਦਾਰੇਸਰ ੧ ਕਚੂਰ ੧ ਮਰਚ ੧ ਹਰਕ ੧ ਮਾਛੂ ੧ ਜਵਾਇਨ
 ੧ ਹਰਮਲ ੧ ਚਾਕਸੂ ੧ ਹਸ ੧ ਸਰਦਾਰੂਰੂਟਪਲਦੇਛੇ ਸੁ
 ਖਰੋਟੇ ੧ ਫੰਬੇਕਾ ਤੁੰਬੇਵੀਜਦੀਗਿਰੀ ਅਰੇਤੋਲਨਾਲਗ
 ਰੂਪਾਏਸਲਾਈ ਸੁਖਹੋਵੇ ਛਾਈਗਾਹੁਗਲਾਖਵੇਰ

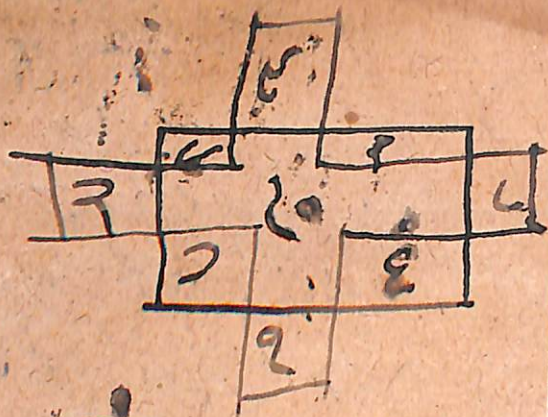
ਗੀਤੀ ਜੀ ਏਕੇ ਸਹਸਮ ਰੂਪਾਇ ਨਿਬੁਹ ਸਸੰਕੇਪੀ ਸੋਮਖ
 ਗੀਤੀ ਜੀ ਨਾਇ ੧ ਦਾਰੁ ਬੀਪੇਜ ਦਾਸ ਚਰਸਮਾਸੇ ੪ ਪਿਉ
 ਵਿਚਰੁ ਪੜ੍ਹੇ ਤੈਆਸੇ ਮੁਲੇ ਹੀ ਪਾਵੇ ਸਹਤਿ ਵਿਚਰੁ ਗੀਤੀ
 ਨਹੀ ਅੰਠਾ ਮਾਸਿ ਮਾਂਗੀ ਰੋਜ ਪਾਵੇ ਦਿਨ ਸਤਿ। ਬੀਪੇਜ
 ਤਵੈ ਬਲੁ ਤਵੈ ਪਸਟ ਹੋਵੈ ਹੁਗੁ ਦੋਹਰਾ ਮਾਨ ਮੈਂ
 ਫਲਕੀ ਗੀਤੀ ਪ੍ਰਿਤੁ ਕੋਪਣਿ ਦੀਯਾ ਪ੍ਰਬ ਮਦੁ ਦੇਹਤਿ ਸੀ
 ਗਮਾਵ ਸਗਤਿ ਮਾਨੈ ਤੀਯਾ ੧ ਕੁਰਕੁਟ ਕੀਰਤਣਿ ਦੀਪ
 ਰਲੇ ਪਰੋਹੇ ਦਿਛੁ ਤਵੈ ਦਾਰੁ ਜਿਸਨੂੰ ਮੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਮਾਵੇ ਸਿਸਾ
 ਹੀ ਗਤੀ। ਸਿਸਾ ਹੀ ਤਿਲਕਾ ਲੋ ਦੁਪਲਾ ਲਖਾਇ ਤੇਹੁ
 ਮਾਇਤੁ ਵਾਰਨ ਦੇਵਾ ਗਮਾਹੀ ਏ ਬਾਹਰ ਜਾਇ ਕੋ ਸਾਤੀ
 ਏ। ਮੁਹਿ ਮਾਖਿਆ ਰਾਗ ਹਰਗਲਉ ਤੇਚਲੁ ਰਾਗ
 ਦੀਸੁ ਮਾਹ ਮਸਾਵੀ ਮਿਟੀ ਚੁੜੇ ਦੇਵ ਬਹੀ ਮਿਟੀ

७	१२	२	४
२	१२	८	२१
१६	३	२	५
८	६	२५	४

१४२	१४८	२०	७०
६	३	१४६	१४५
१४१	१४३	८	९
४	५	४४	१४७

ओं कामे सुई सहा

सोय गार्डिस करतक

जन्म नमस्कार
ईश्वर

री.

کثر اشک - کوهی کا تخت بندوبست - خیال نوشتن

چنانچہ حضرت پال کو ہے اگلا سوچنا بد رفتاری۔ ماری چھٹی
چھتر گھنٹے تک کی دین کھنکھائی کی جو ننگری کڑا مشکل
لو سنا کی = پدی۔ اس منتر کو کہیں بار بار پڑھا کر چتر کی

السن مریجی چھوٹی سنی پڑھ کر عقیقہ کر ماری

بسم پر جود ناری

Σ	2	1
2	4	3
3	5	8

गाली गाल छिमल।
वा. वि. प. ३३

गाली गाल छिमल
१३ ३४३ ३५५
३५६ ३५७
३५८ ३५९
३६० ३६१
३६२ ३६३

गाली गाल छिमल

महाभारत

१९७५७७:१०

३४२

१९०७४४

१२०५१७४४

संज्ञा

संज्ञा

संज्ञा

संज्ञा

१७	१६	१५	१४	१३	१२	११	१०	९	८	७	६	५	४	३	२	१
----	----	----	----	----	----	----	----	---	---	---	---	---	---	---	---	---

